

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja VII

Sprawozdanie Stenograficzne
z 46. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 26 lipca 2013 r.
(czwarty dzień obrad)

Warszawa
2013

TREŚĆ

46. posiedzenia Sejmu

(Obrady w dniu 26 lipca 2013 r.)

str.

str.

Wznowienie posiedzenia

Komunikaty

Sekretarz Poseł Marek Poznański 425

Zmiana porządku dziennego

Marszałek 425

Punkt 41. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w 70 rocznicę buntu więźniów w niemieckim, nazistowskim Obozie Zagłady w Treblince

Poseł Sprawozdawca Maciej Łopiński 425

Zmiana porządku dziennego

Marszałek 426

Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (cd.)

Głosowanie

Marszałek 426

Punkt 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw (cd.)

Głosowanie

Marszałek 427

Punkt 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (cd.)

Głosowanie

Marszałek 428

Poseł Cezary Olejniczak 430

Poseł Jacek Najder 430

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki

Tomasz Tomczykiewicz 430

Punkt 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym (cd.)

Głosowanie

Marszałek 432

Punkt 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych (cd.)

Głosowanie

Marszałek 433

Punkt 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów (cd.)

Głosowanie

Marszałek 433

Punkt 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy Prawo wodne (cd.)

Poseł Sprawozdawca Zbigniew Babalski 433

Głosowanie

Marszałek 433

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie posiedzenia

Punkt 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej (cd.)

Poseł Anna Zalewska 434

Poseł Marek Balt 434

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia

Aleksander Sopliński 434

Głosowanie

Marszałek 435

Punkt 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne (cd.)

Głosowanie

Marszałek 435

Punkt 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	435
Punkt 17. porządku dziennego: Przedstawiony przez prezesa Rady Ministrów dokument: „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2012 r.” wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki (cd.)	
Poseł Marek Balt	435
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki	
Ilona Antoniszyn-Klik	435
Głosowanie	
Marszałek	436
Punkt 23. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (cd.)	
Punkt 24. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy (cd.)	
Poseł Michał Kabaciński	436
Poseł Arkadiusz Mularczyk	436
Głosowanie	
Marszałek	436
Punkt 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Drugiego Protokołu Fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci, przyjętego w Nowym Jorku dnia 15 grudnia 1989 r. (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	437
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Protokołu nr 13 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego zniesienia kary śmierci we wszystkich okolicznościach, sporządzonego w Wilnie dnia 3 maja 2002 r. (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	437

Punkt 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Unii Europejskiej o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie uznania projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów za niezgodny z zasadą pomocniczości (cd.)	
Poseł Anna Fotyga	437
Głosowanie	
Marszałek	438
Punkt 12. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 r. wraz z przedstawioną przez Najwyższą Izbę Kontroli analizą wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej w 2012 r. oraz komisyjnym projektem uchwały w przedmiocie absolutorium (cd.)	
Poseł Sprawozdawca Dariusz Rosati	438
Poseł Andrzej Romanek	438
Poseł Marek Balt	439
Głosowanie	
Marszałek	439
Poseł Andrzej Romanek	439
Poseł Zbigniew Girzyński	439
Poseł Dariusz Joński	440
Poseł Wincenty Elsner	440
Poseł Zbigniew Kuźmiuk	440
Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski . .	441
Punkt 16 porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Ordynacja podatkowa (cd.)	
Poseł Sprawozdawca Marcin Świąciecki . . .	441
Głosowanie	
Marszałek	441
Poseł Jerzy Borkowski	442
Poseł Paweł Szalამacha	442
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów	
Maciej Grabowski	442
Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych (cd.)	
Poseł Zbigniew Kuźmiuk	443
Poseł Dariusz Rosati	443
Głosowanie	
Marszałek	443
Poseł Andrzej Romanek	443

Poseł Wincenty Elsner	444
Poseł Dariusz Joński	444
Poseł Łukasz Krupa	444
Poseł Andrzej Romanek	445
Poseł Beata Szydło	445
Punkt 42. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych (cd.)	
Poseł Jerzy Szmیت	446
Głosowanie	
Marszałek	446
Punkt 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy – trzecie czytanie	
Poseł Sprawozdawca	
Izabela Katarzyna Mrzygłocka	446
Głosowanie	
Marszałek	446
Punkt 33. porządku dziennego: Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie informacji ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej dotyczącej realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Program ochrony brzegów morskich” w 2012 r.	
Głosowanie	
Marszałek	446
Punkt 34. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego – kontynuacja	
Marszałek	447
Punkt 35. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw – kontynuacja	
Poseł Marek Matuszewski	447
Poseł Adam Abramowicz	447
Poseł Jakub Szulc	449
Poseł Andrzej Rozenek	449
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów	
Wojciech Kowalczyk	450
Poseł Adam Abramowicz	450
Głosowanie	
Marszałek	451
Punkt 43. porządku dziennego: Powołanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli	
Poseł Rafał Grupiński	451
Poseł Jarosław Pięta	452
Poseł Zbigniew Girzyński	453
Poseł Arkadiusz Mularczyk	454
Poseł Janusz Śniadek	454
Poseł Rafał Grupiński	454
Poseł Zbigniew Girzyński	454

Głosowanie	
Marszałek	455
Punkt 36. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych	
Głosowanie	
Marszałek	455
<i>(Przerwa w posiedzeniu)</i>	
Wznowienie posiedzenia	
Punkt 37. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia	
Poseł Lidia Staroń	455
Poseł Borys Budka	456
Poseł Stanisław Pięta	457
Poseł Józef Zych	457
Poseł Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska	458
Poseł Beata Kempa	458
Poseł Paweł Suski	459
Poseł Beata Kempa	459
Poseł Jacek Falfus	460
Poseł Marek Ast	460
Poseł Marian Cycoń	460
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski	461
Poseł Lidia Staroń	462
Punkt 38. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia	
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski	462
Poseł Witold Pahl	464
Poseł Marek Ast	465
Poseł Józef Zych	465
Poseł Andrzej Dera	465
Poseł Marek Ast	466
Poseł Jacek Falfus	466
Poseł Piotr Szeliga	466
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski	467
Punkt 39. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy	
Punkt 40. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców	
Poseł Krzysztof Borkowski	468
Poseł Łukasz Krupa	470
Poseł Andrzej Czerwiński	473
Poseł Maks Kraczkowski	474
Poseł Łukasz Gibała	475
Poseł Krzysztof Borkowski	477
Poseł Cezary Olejniczak	478
Poseł Piotr Szeliga	480

str.

Poseł Marian Cychoń	481
Poseł Marek Matuszewski	481
Poseł Piotr Szeliga	482
Poseł Cezary Olejniczak	482
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki	
Grażyna Henclewska	482
Poseł Łukasz Krupa	483
Poseł Krzysztof Borkowski	484
Poseł Cezary Olejniczak	486
Poseł Marek Matuszewski	486

Oświadczenia

Poseł Waldemar Andzel	487
Poseł Krzysztof Jurgiel	488
Poseł Wincenty Elsner	488
Poseł Marian Cychoń	489

str.

Zamknięcie posiedzenia

Załącznik nr 1 – Teksty wystąpień niewy- szonych

Poseł Michał Kabaciński	491
Poseł Mirosław Pawlak	491
Poseł Michał Kabaciński	491
Poseł Mirosław Pawlak	491
Poseł Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska . . .	491
Poseł Kazimierz Gołojuch	492
Poseł Piotr Szeliga	492
Poseł Andrzej Szlachta	493
Poseł Jan Warzecha	493
Poseł Jan Ziobro	493

Porządek dzienny

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 01)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Ewa Kopacz oraz wicemarszałkowie Cezary Grabarczyk, Wanda Nowicka i Eugeniusz Tomasz Grzeszczak)

Marszałek:

Wznawiam posiedzenie.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów Iwonę Guzowską oraz Marka Poznańskiego.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie pani poseł Iwona Guzowska.

Proszę posła sekretarza o odczytanie komunikatów.

Sekretarz Poseł Marek Poznański:

Informuję, że w dniu dzisiejszym o godz. 14 odbędzie się posiedzenie Komisji do Spraw Kontroli Państwowej. Dziękuję bardzo. *(Gwar na sali)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Proszę o ciszę i zajęcie miejsc.

Wysoka Izbo! W związku z tragiczną katastrofą kolejową w Hiszpanii proszę o powstanie z miejsc i uczczenie ofiar tej tragedii chwilą ciszy.

(Zebrani wstają, chwila ciszy)

(Posłowie: Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju. Amen.)

Dziękuję.

Komisja Kultury i Środków Przekazu przedłożyła sprawozdanie o projekcie uchwały w 70 rocznicę buntu więźniów w niemieckim, nazistowskim Obozie Zagłady w Treblince.

Sprawozdanie to zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1580.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjęłam decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego sprawozdania.

Proponuję, aby w tym przypadku Sejm wyraził zgodę na zastosowanie art. 44 ust. 3 regulaminu Sejmu.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Wniosek ten został paniom i panom posłom doręczony w druku nr 1606.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjęłam decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Informuję, że prezes Rady Ministrów zawiadomił Sejm o zamiarze przedłożenia prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji, bez zgody wyrażonej w ustawie, Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Mongolii o współpracy w dziedzinie obronności.

Posłowie w określonym terminie nie zgłosili zastrzeżeń co do zasadności wybranego przez Radę Ministrów trybu ratyfikacji tego dokumentu.

Komisja Spraw Zagranicznych przedłożyła sprawozdanie, w którym wnosi o przyjęcie tego zawiadomienia premiera bez zastrzeżeń.

Sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1583.

W związku z tym, na podstawie art. 120 ust. 4 regulaminu Sejmu, informuję o braku zastrzeżeń co do zasadności wybranego przez Radę Ministrów trybu ratyfikacji tego dokumentu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 41. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w 70 rocznicę buntu więźniów w niemieckim, nazistowskim Obozie Zagłady w Treblince (druki nr 1410 i 1580).

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Macieja Łopińskiego.

Poseł Sprawozdawca Maciej Łopiński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 70 lat temu, 2 sierpnia 1943 r., żydowscy więźniowie obozu zagłady w Treblince podnieśli heroiczny bunt – zaatakowali strażników, udało im się zniszczyć część infrastruktury obozowej, a ok. 200 z nich zbiegło z obozu zagła-

Posel Sprawozdawca Maciej Łopiński

dy w Treblince. Wydarzenia te przyspieszyły likwidację jednego z największych niemieckich obozów zagłady w Europie, w którym zamordowano ponad 800 tys. Żydów i około 10 tys. Polaków. Według szacunków historyków około 100 zbiegłych z obozu więźniów przeżyło wojnę. Było to możliwe dzięki pomocy ludności z okolicznych wsi, położonych przede wszystkim w powiecie sokołowsko-węgrowskim. Prawie 100 mieszkańców tego powiatu zostało po drugiej wojnie światowej, po wnikliwym przebadaniu wszystkich tych historii przez historyków instytutu Yad Vashem, odznaczonych medalem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. Okolicznych mieszkańców Niemcy mordowali za pomoc Żydom, zabijali za podawanie wody i chleba, za ukrywanie. Jedyne żyjące świadki tamtych wydarzeń Samuel Willenberg wspomina: „Zostałem ranny. Miałem kulę w nodze, dostałem ją na zaporze antyczołgowej, która otaczała obóz. Przeskoczyłem przez kawałek lasu. A potem wyszliśmy wielką grupą na tył wsi Wólka. Było nas 200, może 300 osób. Nikt tego nie liczył. Część pobiegła w lewo, część w prawo, a ja zostałem sam. Przeszedłem przez środek wsi. Zacząłem krążyć. Następnego dnia dobiegłem do Wólki Nadbużańskiej. Tam też mi miejscowi pomogli. Mieli ukrytą łódkę, bo trudniali się przerzucaniem ludzi przez rzekę. A potem w sklepie spożywczym, już nie pamiętam, jak się ta miejscowość nazywała, mała dziewczynka dała mi 20 zł i 15 papierosów. To było dla mnie szczęście. Po kilku dniach od ucieczki z obozu byłem w Rembertowie”.

Wysoka Izbo! Komisja kultury po przeprowadzeniu pierwszego czytania wnosi, aby Wysoki Sejm raczył uchwalić załączony projekt uchwały. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję.

Wysoka Izbo! Proponuję, aby Sejm przyjął uchwałę w 70 rocznicę buntu więźniów w niemieckim, nazistowskim Obozie Zagłady w Treblince. *(Oklaski)*

(Zebrani wstają)

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w 70. rocznicę buntu więźniów w niemieckim nazistowskim obozie zagłady w Treblince.

Grupa posłów z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska zgłosiła kandydata na stanowisko prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Wniosek w tej sprawie został paniom i panom posłom doręczony w druku nr 1595.

Opinia komisji została paniom i panom posłom doręczona w druku nr 1602.

Na posiedzeniu Konwentu Seniorów zgłoszono sprzeciw wobec uzupełnienia porządku o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Jest to, w myśl art. 173 ust. 4 regulaminu Sejmu, punkt sporny porządku dziennego.

Propozycję uzupełnienia porządku dziennego o ten punkt poddam pod głosowanie.

Przypominam, że zgodnie z art. 173 ust. 4 regulaminu Sejmu głosowanie to nie jest poprzedzone debatą ani zadawaniem pytań.

Przyjęcie propozycji uzupełnienia porządku dziennego oznaczać będzie, że Sejm wyraził zgodę na zastosowanie klauzuli z art. 30 ust. 4 regulaminu Sejmu.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za uzupełnieniem porządku dziennego o punkt w brzmieniu: Powołanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli (druki nr 1595 i 1602), zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za oddało głos 310 posłów, przeciwnego zdania było 130 posłów, przy braku głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm propozycję przyjął. *(Oklaski)*

Powracamy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią posel Joannę Kluzik-Rostkowską oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawki Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu bezwzględną większością głosów, uważa się ją za przyjętą.

Głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

Poprawki od 1. do 3. zostały zgłoszone do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W 1. poprawce do art. 4 w dodawanym pkt 17 Senat proponuje, aby wyrazy „4 roku” zastąpić wyrazami „5 roku”.

Z tą poprawką łączą się poprawki Senatu 4. i 5.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1., 4. i 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Większość bezwzględna wynosi 222. Nie było głosów za i wstrzymujących się, głosów przeciwnych było 442.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Marszałek

W 2. poprawce w dodawanym art. 6a w ust. 4 Senat proponuje wyrazy „korzysta z uprawnień określonych” zastąpić wyrazami „spełnia warunki określone”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Większość bezwzględna wynosi 222. Za oddał głos 1 poseł, przeciwnego zdania było 442 posłów, przy braku głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 36 w dodawanym ust. 15 Senat proponuje, aby osoby, o których mowa w tym przepisie, składały oświadczenie o spełnieniu warunków do objęcia ich odpowiednio ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi albo ubezpieczeniem emerytalnym.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Większość bezwzględna wynosi 222. Za oddało głos 441 posłów, przeciwnego zdania było 2 posłów, przy braku głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Poprawki Senatu 4. i 5. już rozpatrzyliśmy.

Poprawkę 6. Senat zgłosił do art. 4 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

W poprawce tej do art. 14a w nowym brzmieniu dodawanego ust. 1e Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Większość bezwzględna – 223. Za oddało głos 4 posłów, przeciwnego zdania było 441 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o syste-

mie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Jakuba Szulca oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki 1. i 2. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

W 1. poprawce do art. 16 ust. 4b Senat proponuje zmianę legislacyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Większość bezwzględna – 223. Brak głosów za, brak głosów wstrzymujących się, 445 głosów przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

2. poprawka Senatu do art. 18 i 19 ma charakter legislacyjny.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. Większość bezwzględna – 224. Brak głosów za i wstrzymujących się, 446 głosów przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 6 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych Senat w nowym brzmieniu art. 1 pkt 1 proponuje rozszerzyć katalog podmiotów uprawnionych do udzielania gwarancji o Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 443 posłów. Większość bezwzględna – 222. Brak głosów za i wstrzymujących się, 443 głosy przeciwnie.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Tomasza Piotra Nowaka oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 47. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Prawo energetyczne.

W poprawkach od 1. do 5., od 10. do 14., od 18. do 20., 22., 24., 27., od 30. do 32., 34., od 36. do 41., 44., 46., od 50. do 54. i 58. Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatowi od 1. do 5., od 10. do 14., od 18. do 20., 22., 24., 27., od 30. do 32., 34., od 36. do 41., 44., 46., od 50. do 54. i 58., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Większość bezwzględna – 223. Brak głosów za i wstrzymujących się, 444 głosy przeciwnie.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 6. poprawce Senat proponuje skreślić zdanie drugie w art. 4j ust. 3a.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Większość bezwzględna – 223. Za oddało głos 30 posłów, przeciwnego zdania było 414 posłów, przy braku głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 7. poprawce do art. 4j ust. 6 Senat proponuje, aby operator systemu przesyłowego oraz operator systemu dystrybucyjnego obowiązani byli umożliwić odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej zmianę sprzedawcy nie później niż w terminie 21 dni od poinformowania właściwego operatora o zawarciu umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej z nowym sprzedawcą.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Większość bezwzględna – 223. Brak głosów za i wstrzymujących się, 444 głosy przeciwnie.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 8. poprawce do art. 5 ust. 6e zdanie drugie Senat proponuje, aby przez zbiór praw konsumenta energii rozumieć dokument sporządzany przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki we współpracy z prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie wytycznych Komisji Europejskiej w konsultacji z podmiotami, o których mowa w tym przepisie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. Większość bezwzględna – 224. Brak głosów za i wstrzymujących się, przy 446 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 9. poprawce Senat proponuje skreślić wyrazy „oraz kopię decyzji o przyznaniu dodatku mieszkaniowego” w art. 5d zdanie drugie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Większość bezwzględna – 223. Brak głosów za i wstrzymujących się, przy 444 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Poprawki od 10. do 14. już rozpatrzyliśmy.

W 15. poprawce Senat proponuje m.in. w art. 9a ust. 1a¹, aby oświadczenie, o którym mowa w tym przepisie, składać w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.

Marszałek

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 15. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Większość bezwzględna – 224. Brak głosów za i wstrzymujących się, przy 447 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 16. poprawce polegającej na dodaniu ust. 4b w art. 9c Senat proponuje, aby w przypadku zakupu lub sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez przedsiębiorstwa powiązane operatorzy systemu, o których mowa w tym przepisie, nie mogli wykorzystywać w niewłaściwy sposób informacji handlowych podlegających ochronie, uzyskanych od osób trzecich w trakcie wykonywanej działalności.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. Większość bezwzględna – 225. Brak głosów za i wstrzymujących się, przy 448 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 17. poprawce polegającej na dodaniu ust. 10a w art. 9c Senat proponuje, aby operatorzy systemów przesyłowych współpracowali z operatorami systemów przesyłowych innych państw członkowskich Unii Europejskiej w celu stworzenia co najmniej jednego zintegrowanego systemu na poziomie regionalnym dla alokacji zdolności przesyłowych i kontrolowania bezpieczeństwa systemu.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. Większość bezwzględna – 224. Nie było głosów za, głosów przeciwnych było 315, 131 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 18. do 20. już rozpatrzyliśmy.

W 21. poprawce polegającej m.in. na dodaniu ust. 13 w art. 9h Senat proponuje przepis określający możliwość przeprowadzenia kontroli w zakresie wypełniania przez właściciela sieci przesyłowej lub operatora systemu przesyłowego obowiązków, o których

mowa w tym przepisie, przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 21. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Większość bezwzględna – 224. Brak głosów za, przy 1 głosie wstrzymującym się i 446 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 22. już rozpatrzyliśmy.

W 23. poprawce Senat proponuje skreślić wyrazy „biorąc pod uwagę treść umowy, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2” w art. 9h¹ ust. 7.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 23. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. Większość bezwzględna – 225. Za oddało głos 142 posłów, przeciwnego zdania było 306 posłów, przy braku głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 24. już rozpatrzyliśmy.

W 25. poprawce polegającej m.in. na dodaniu ust. 1a i 1b w art. 9h² Senat proponuje przepisy dotyczące opinii, o którą prezes Urzędu Regulacji Energetyki przed przyznaniem certyfikatu niezależności występuje do ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 25. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Większość bezwzględna – 224. Za oddało głos 148 posłów, przeciwnego zdania było 299 posłów, żaden poseł nie wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 26. poprawce polegającej na dodaniu art. od 9u do 9x Senat proponuje przepisy dotyczące wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji przez osobę fizyczną niebędącą przedsiębiorcą.

Z poprawką tą łączy się poprawka 49.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Cezarego Olejniczaka.

Ustalam czas na zadanie pytania na 1 minutę.

Posel Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Premierze! Ta poprawka spowoduje, że polska wieś będzie mogła mieć tańszą energię. Mikroinstalacje będą w głównej mierze powstawać na polskiej wsi, w związku z czym rolnicy będą mogli mieć tańszą energię.

Niepokoi nas fakt, że tylko za 80% tej energii, którą sprzedadzą, dostaną taką cenę. To jest zbyt mało, to jest zbyt mała zachęta.

Mam pytanie do pana premiera, które zadałem już też 21 czerwca. Pan premier był wtedy na urlopie w Elblągu. Co dalej z polityką energetyczną kraju? To, że energii jądrowej nie będzie, powiedział już pan kiedyś w swoim wystąpieniu. Co z projektem ustawy o odnawialnych źródłach energii? Kiedy w końcu pojawi w Wysokim Sejmie? Tego oczekują Polacy. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Jacka Najdera.

Posel Jacek Najder:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Dzisiaj będziemy głosować nad poprawką, która po części jest następstwem poprawek, które złożyliśmy. Cieszę się, że mamy możliwość poprawienia błędu, w wyniku którego w poprzednim głosowaniu, w czasie drugiego czytania wykasowana została możliwość powstania energetyki prosumenckiej.

Mam pytanie: Jak rząd przy tak drastycznej przepaści budżetowej zamierza pomóc Polakom sfinansować energetykę prosumencką? Bo przy 80% okres spłaty takich instalacji może wynieść 40 lat. A jeżeli chcemy dzisiaj rewolucjonizować energetykę w Polsce, dać Polakom prąd, to jest potrzebny silny impuls płynący ze strony pana premiera, Ministerstwa Gospodarki i całego rządu, aby Polacy mogli produkować prąd. Proszę o silny impuls.

Mam pytanie: Jak mamy to zrobić? *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Odpowiedzi udzieli sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki pan minister Tomasz Tomczykiewicz.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki
Tomasz Tomczykiewicz:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panowie Posłowie! Faktycznie ta ustawa jest przełomowa. Wreszcie każ-

dy z nas, nie tylko osoby mieszkające na wsi, ale każdy z nas będzie mógł produkować prąd. Ten prąd będzie mógł wykorzystywać na swoje cele. Taka jest idea tej ustawy. Ten zapis proponowany przez pana posła Najdera nie znalazł się w propozycji sejmowej, dlatego że był źle skonstruowany. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 26. i 49., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Większość bezwzględna wynosi 224. Nie było głosów za i wstrzymujących się, oddano 447 głosów przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Poprawkę 27. już rozpatrzyliśmy.

W 28. poprawce do art. 11g ust. 1, art. 11h ust. 3 pkt 3 i 4 i ust. 6 oraz art. 11i ust. 2 Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 28. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Większość bezwzględna wynosi 224. Nie było głosów za i wstrzymujących się, oddano 447 głosów przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 29. poprawce do art. 11h ust. 3 pkt 4 Senat proponuje, aby wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawierał m.in. określenie okresu obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna w odnawialnych źródłach energii została wytworzona, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania energii.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 29. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Większość bezwzględna wynosi 223. Nie było głosów za i wstrzymujących się, oddano 445 głosów przeciwnych.

Marszałek

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 30. do 32. już rozpatrzyliśmy.

W 33. poprawce do art. 11i ust. 7 Senat proponuje, aby gwarancję pochodzenia wydawać w formie dokumentu elektronicznego.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 33. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. Większość bezwzględna wynosi 225. Za oddało głos 440 posłów, przeciwnego zdania było 9 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

Poprawkę 34. już rozpatrzyliśmy.

W 35. poprawce polegającej na dodaniu po art. 20d nowego artykułu Senat proponuje przepis dotyczący sporządzania przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki informacji o zużyciu paliw i energii wytworzonych ze źródeł odnawialnych oraz przekazywania jej ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w celu zamieszczenia na swoich stronach internetowych w Biuletynie Informacji Publicznej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 35. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna wynosi 219. Za oddał głos 1 poseł, przeciwnego zdania było 436 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 36. do 41. już rozpatrzyliśmy.

W 42. poprawce do art. 21 Senat proponuje zmianę legislacyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 42. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. Większość bezwzględna – 225. Brak głosów za i wstrzymujących się, przy 448 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 43. poprawce polegającej m.in. na dodaniu ust. 6 w art. 23 Senat proponuje, aby prezes URE współ-

pracował z organami regulacyjnymi państw, o których mowa w tym przepisie, i zapewniał taki sam stopień poufności otrzymanych informacji, jaki jest wymagany od organu udostępniającego informacje.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 43. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. Większość bezwzględna – 224. Brak głosów za i wstrzymujących się, przy 446 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 44. już rozpatrzyliśmy.

W 45. poprawce do art. 49b ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia Senat proponuje, aby przedsiębiorstwo, o którym mowa w tym przepisie, sprzedawało nie mniej niż 55% gazu ziemnego wysokometanowego wprowadzonego w danym roku do sieci przesyłowej.

Z poprawką tą łączy się poprawka 56.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 45. i 56., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Większość bezwzględna – 223. Nie było głosów za, głosów przeciwnych było 304, wstrzymujących się – 141.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

Poprawkę 46. już rozpatrzyliśmy.

W 47. poprawce do art. 55c ust. 1 Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 47. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Większość bezwzględna – 222. Za oddał głos tylko 1 poseł, przeciwnego zdania było 441 posłów, przy braku głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 48. poprawce polegającej na dodaniu nowego artykułu do ustawy nowelizującej Senat proponuje przepis określający termin składania oświadczenia, o którym mowa w art. 9a ust. 1a¹ ustawy Prawo energetyczne, prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 48. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. Większość bezwzględna – 225. Brak głosów za i wstrzymujących się, przy 449 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawki od 49. do 54. już rozpatrzyliśmy.

W 55. poprawce Senat proponuje nowe brzmienie w art. 21 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 55. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. Większość bezwzględna – 224. Za oddało głos 19 posłów, przeciwnego zdania było 416 posłów, 11 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 56. już rozpatrzyliśmy.

W 57. poprawce polegającej na dodaniu nowego artykułu do ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby dodatek energetyczny przysługiwał odbiorcy wrażliwemu energii elektrycznej od dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 57. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Większość bezwzględna – 223. Brak głosów za i wstrzymujących się, przy 445 głosach przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 58. już rozpatrzyliśmy.

W 59. poprawce do art. 29 ust. 2 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby minister właściwy do spraw finansów publicznych monitorował wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w tym przepisie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 59. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Większość bezwzględna – 222. Za oddało głos 144 posłów, przeciwnego zdania było 299 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Leszka Aleksandraka oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki 1. i 2. Senat zgłosił do ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W 1. poprawce do art. 11 ust. 4a Senat proponuje, aby przepis ten dotyczył wyłącznie drogi krajowej lub wojewódzkiej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. Większość bezwzględna – 225. Za oddało głos 294 posłów, przeciwnego zdania było 155 posłów, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

W 2. poprawce do art. 11 ust. 4a Senat proponuje wyrazy „jest obowiązany” zastąpić wyrazem „powinien”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. Większość bezwzględna – 225. Za oddało głos 295 posłów, przeciwnego zdania było 154 posłów, żaden poseł nie wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

W 3. poprawce do art. 2 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby ustawa weszła w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 448 posłów. Większość bezwzględna – 225 posłów. Za oddało głos 53 posłów, przeciwnego zdania było 394 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Zofię Czernow oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1559.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzemieniu proponowanym przez Komisję Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisję Sprawiedliwości i Praw Człowieka, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Za oddało głos 444 posłów, nie było głosów przeciwnych, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Artura Dunina oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1531.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Za oddało głos 278 posłów, przeciwnego zdania było 168 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy Prawo wodne.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Zbigniewa Babalskiego oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawkę.

W związku z tym Sejm skierował ponownie projekt ustawy do komisji w celu jej rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1554-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu pana posła Zbigniewa Babalskiego.

Posel Sprawozdawca Zbigniew Babalski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 24 lipca br. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi rozpatrzyła poprawkę zgłoszoną w drugim czytaniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym. Poprawka nie uzyskała rekomendacji, tym samym Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi wnosi o odrzuceniu poprawki przez Wysoką Izbę. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1554.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia jednocześnie poprawkę, nad którą głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W jedynej poprawce do art. 7 ust. 1 ustawy o rybactwie śródlądowym wnioskodawcy proponują skreślić wyrazy „w miejscu i w czasie prowadzenia połowu ryb wędką”.

Komisja wnosi o odrzuceniu tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Za poprawką oddało głos 42 posłów, przeciwnego zdania było 402 posłów, żaden poseł nie wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Marszałek

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy Prawo wodne, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Za zagłosowało 444 posłów, nie było głosów przeciwnych ani wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym.

Ogłaszam 10 minut przerwy technicznej. (*Oklaski*)
(*Głosy z sali: Bravo!*)

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 9 min 48
do godz. 9 min 59*)

Marszałek:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Marka Gosa oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1544. (*Gwar na sali*)

Za chwilę będą głosowania. Proszę panie i panów posłów o zajęcie miejsc.

Proszę o zabranie głosu panią poseł Annę Zalewską.

Poseł Anna Zalewska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Prawo i Sprawiedliwość będzie oczywiście za zmianami w ustawie, ale nie możemy pominąć milczeniem tego, co wydarzyło się przy próbie wdrażania ustawy. Dwa lata temu zdecydowano, że trzeba zmienić do 23 sierpnia 2013 r. podstawy programowe tak, aby pielęgniarki i położne mogły się uczyć, szkolić, doskonalić, by w przyszłości również Wysoką Izbą móc właściwie się zająć. Oczywiście tego nie zrobiono. Rząd w panice przybiegł do posłów, żeby w skróconym trybie zmieniono ustawę, bo termin mija 23. A więc pierwsze pytanie: Kto poniósł konsekwencje tego, że, po pierwsze, nie ma rozporządzenia, po drugie, nie znalazły się pieniądze? Drugie pytanie: Czy państwo są dogadani z Senatem i prezydentem, żeby do 23 sierpnia za-

mknąć procedurę legislacyjną? Dlatego że pielęgniarki i położne stracą prawo do doskonalenia się i uczenia się. (*Dzwonek*) I po trzecie, proszę o odpowiedź na pytanie, bo nie uzyskaliśmy tej odpowiedzi w czasie prac komisji, czy minister finansów łaskawie zadeklaruje, że tym razem pieniądze się znajdą. Rozumiem bowiem, że pielęgniarki mogą wyjechać do Londynu, a tam pan minister...

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Anna Zalewska:

...spędzi emeryturę i tam będą mogły panem się zająć.

Marszałek:

Pani poseł, dziękuję.

Proszę o zabranie głosu pana posła Marka Bałta.

Poseł Marek Balt:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Przez 2 lata nie udało się wprowadzić w Ministerstwie Zdrowia rozporządzenia i przygotować programów potrzebnych do kształcenia pielęgniarek i położnych. To kolejne oszustwo pana rządu. Obiecuję pan robić różne rzeczy, wprowadza pan ustawy i ich nie realizuje. Kiedy skończą się te oszustwa?

Marszałek:

Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi przedstawiciela Ministerstwa Zdrowia podsekretarza stanu pana ministra Aleksandra Soplńskiego.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Aleksander Soplński:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Chciałbym poinformować Wysoką Izbę, że szkolenie pielęgniarek nie zostało przerwane, jest w dalszym ciągu kontynuowane. Natomiast jeżeli chodzi o nowe rozporządzenie, to ma ono wprowadzić nowy sposób kształcenia pielęgniarek i jest właściwie już w uzgodnieniach. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarzy i położnej, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Zdrowia, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za oddało głos 439 posłów, nie było głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarzy i położnej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Bożenę Szydłowską i przeprowadził dyskusję, w trakcie której nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1527.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Finansów Publicznych, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Za oddało głos 442 posłów, przeciwnego zdania było 2 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Roberta Wardzałę oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1510.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem projektu ustawy o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych, w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1510, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Za oddało głos 445 posłów, nie było głosów przeciwnych ani wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Przedstawiony przez prezesa Rady Ministrów dokument: „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2012 r.” wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki.

Sejm wysłuchał informacji przedstawionej przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki pana Andrzeja Dychę oraz stanowiska komisji przedstawionego przez panią poseł Mirosławę Nykiel i przeprowadził dyskusję.

Wobec wniosku komisji o przyjęcie informacji do wiadomości zgłoszono sprzeciw.

Pod głosowanie poddam wniosek komisji o przyjęcie informacji.

Proszę bardzo o zabranie głosu pana posła Marka Balta.

Posel Marek Balt:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Od wielu miesięcy w Ministerstwie Finansów leży wniosek o rozszerzenie katowickiej strefy przemysłowej o tereny znajdujące się w Częstochowie. Doszła do nas informacja, że ta strefa jest zagrożona, mimo że Ministerstwo Gospodarki jest za tym, żeby strefa katowicka została poszerzona, za co dziękuję panu wicepremierowi.

Proszę mi powiedzieć, czy jest szansa, żeby ta strefa została poszerzona o tereny znajdujące się w Częstochowie, bo w powiecie częstochowskim, w którym rządzi m.in. Platforma Obywatelska, bezrobocie przekracza już 25%.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki pani Ilona Antoniszyn-Klik.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Ilona Antoniszyn-Klik:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Pośle! Oczywiście zostały wczoraj przyjęte dwa rozszerzenia strefy kostrzyńsko-słubickiej i strefy mieleckiej. Mamy przygotowaną całą listę stref, które w ciągu najbliższych dwóch miesięcy zostaną rozszerzone. Częstochowa została wpisana do jednego z naszych priorytetów, tak że mamy nadzieję, że będzie to jak najszybciej zrobione. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Można prosić na piśmie?)

Marszałek:

Dziękujemy bardzo, pani minister.
Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem do wiadomości „Informacji o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2012 r.”, zawartej w druku nr 1412, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Za oddało głos 275 posłów, przeciwnego zdania było 15 posłów, 154 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm informację przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktów 23. i 24. porządku dziennego:

23. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób.

24. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy.

Sejm wysłuchał uzasadnień projektów ustaw przedstawionych przez ministra sprawiedliwości pana Marka Biernackiego i podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pana Michała Królikowskiego, a także przez panią poseł Beatę Kempę oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o skierowanie obu projektów ustaw do Komisji Nadzwyczajnej, która zostanie powołana.

Odrzucenie tego wniosku będzie oznaczało, że Sejm, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, skierował rządowy projekt ustawy, zawarty w druku nr 1577, do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Zdrowia i jednocześnie że na podstawie art. 87 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 regulaminu Sejmu skieruje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy, zawarty w druku nr 1538, do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Proszę o zabranie głosu pana posła Michała Kabacińskiego.

Poseł Michał Kabaciński:

Pani Marszałkini! Panie Premierze! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Podczas wczorajszej debaty na temat tych dwóch punktów pojawił się szereg wątpliwości, które mogą być rozwiązane tylko podczas pracy w Komisji Nadzwyczajnej. Dlatego Klub Poselski Ruch Palikota składa wniosek o powołanie Komisji Nadzwyczajnej, która będzie zapewniała skuteczne i poprawne procedowanie nad tym bardzo ważnym projektem. Jak wczoraj przyznał sam minister, ma-

teria, jaką obejmują te dwa projekty, to duże wyzwanie dla Wysokiej Izby. Dlatego jeszcze raz bardzo proszę Wysoką Izbę o skierowanie tego projektu właśnie do Komisji Nadzwyczajnej.

Pani marszałkini, przekazuję propozycję projektu uchwały, która powoływałaby taką komisję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan przewodniczący Mularczyk.

Bardzo proszę.

Poseł Arkadiusz Mularczyk:

Wysoka Izbo! Pani Marszałek! W dniu wczorajszym również Klub Parlamentarny Solidarna Polska wnioskował o to, żeby te dwa projekty były rozpatrywane łącznie w Komisji Nadzwyczajnej.

Szanowni Państwo! Jeśli Wysoki Sejm nie podejmie szybkiej ścieżki w zakresie tego projektu, to już w lutym na wolność wyjdą osoby, które były skazane za brutalne przestępstwa, morderstwa, gwałty. Już od lutego nasze społeczeństwo może być zagrożone tymi osobami. Dlatego konieczna jest szybka ścieżka legislacyjna i konieczne jest powołanie Komisji Nadzwyczajnej. Proszę Wysoką Izbę o poparcie tego wniosku. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie przewodniczący.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skierowanie rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób, zawartego w druku nr 1577, a także poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy, zawartego w druku nr 1538, do Komisji Nadzwyczajnej, która zostanie powołana, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. Za oddało głos 448 posłów, przeciwnego zdania był 1 poseł, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek przyjął. *(Oklaski)*

Powracamy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Drugiego Protokołu Fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci, przyjętego w Nowym Jorku dnia 15 grudnia 1989 r.

Marszałek

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Borysa Budkę oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1408.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Drugiego Protokołu Fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci, przyjętego w Nowym Jorku dnia 15 grudnia 1989 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1408, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. Za oddało głos 306 posłów, przeciwnego zdania było 134 posłów, wstrzymało się od głosu 8 posłów.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Drugiego Protokołu Fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci, przyjętego w Nowym Jorku dnia 15 grudnia 1989 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Protokołu nr 13 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego zniesienia kary śmierci we wszystkich okolicznościach, sporządzonego w Wilnie dnia 3 maja 2002 r.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Marka Krzakałę oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1409.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy... (*Poruszenie na sali*)

(*Posel Tadeusz Iwiński*: Pani marszałek, pytanie w sprawie.)

Nie było zgłoszenia do sekretariatu. Jesteśmy w trakcie głosowania. Przykro mi bardzo, panie pośle.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Protokołu nr 13 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego zniesienia kary śmierci we wszystkich okolicznościach, sporządzonego w Wilnie dnia 3 maja 2002 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1409, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. Za oddało głos 305 posłów, przeciwnego zdania było 135 posłów, 6 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Protokołu nr 13 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego zniesienia kary śmierci we wszystkich okolicznościach, sporządzonego w Wilnie dnia 3 maja 2002 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Unii Europejskiej o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie uznania projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów za niezgodny z zasadą pomocniczości.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Agnieszkę Pomaską oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o przyjęcie projektu uchwały w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1567.

(*Posel Anna Fotyga*: Pani marszałek, chciałabym zadać pytanie.)

Bardzo proszę, pani minister Fotyga.

Posel Anna Fotyga:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Mój klub parlamentarny poprze projekt uchwały... (*Poruszenie na sali, oklaski*)

Chwileczkę. Proszę mi dać tę moją minutę. (*Wesołość na sali*)

Marszałek:

Proszę o ciszę.

Posel Anna Fotyga:

Konstytucja i inne prawa Rzeczypospolitej Polskiej pozwalają na prowadzenie konsekwentnej i zdecydowanej polityki morskiej, takiej, o jakiej marzył Eugeniusz Kwiatkowski, którego 125. rocznicę urodzin będziemy w tym roku obchodzić.

Panie Premierze! Dlaczego Najwyższa Izba Kontroli, oceniając działania w stosunku do rozwoju portów w Elblągu, określiła je mianem nierzetelnych? Dlaczego pański minister spraw zagranicznych, mówiąc o przekopie Mierzei Wiślanej, sugerował, że należy pytać o zdanie Rosjan? (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w sprawie uznania projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów za niezgodny z zasadą pomocniczości, w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1567, zechce ponieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. Za oddało głos 447 posłów, przy braku głosów przeciwnych i 1 głosie wstrzymującym się.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie uznania projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów za niezgodny z zasadą pomocniczości.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 12. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 r. wraz z przedstawioną przez Najwyższą Izbę Kontroli analizą wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej w 2012 r. oraz komisyjnym projektem uchwały w przedmiocie absolutorium.

Sejm wysłuchał pana posła Dariusza Rosatiego, który przedstawił sprawozdanie komisji o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 r. oraz projekt uchwały w sprawie absolutorium dla Rady Ministrów, a także prezesa Najwyższej Izby Kontroli pana Jacka Jezierskiego, który przedstawił analizę wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej w 2012 r., oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono poprawki do projektu uchwały.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1562-A.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Dariusza Rosatiego.

Poseł Sprawozdawca Dariusz Rosati:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania zgłoszone zostały dwa wnioski – jeden wniosek o odrzucenie sprawozdania z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 r. i drugi wniosek o to, aby Sejm Rzeczypospolitej nie udzielił Radzie Ministrów absolutorium za 2012 r.

Komisja wnioskuję o odrzucenie obu wniosków. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu uchwały zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1562.

Komisja jednocześnie przedstawia poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce polegającej na nadaniu nowego brzmienia pkt 1 projektu uchwały wnioskodawcy proponują, aby Sejm Rzeczypospolitej Polskiej nie przyjął sprawozdania z wykonania budżetu państwa za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zabranie głosu celem zadania pytania pana posła Andrzeja Romaneka.

Poseł Andrzej Romanek:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Panie i Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Otóż w czasie debaty nad wykonaniem budżetu nasuwa się refleksja o tym, jaki jest stan polskich finansów i kto jest za to odpowiedzialny. Niestety, stan polskich finansów jest zły, a będzie jeszcze gorszy. Odpowiedzialny za to jest nie kto inny, jak pan minister Rostowski i pan premier Donald Tusk. Ale my mamy na to antidotum. Otóż tym antidotum jest wniosek o wotum nieufności dla pana ministra Rostowskiego. Wyślijmy pana ministra Rostowskiego na zieloną trawkę. To jest po prostu bilet w jedną stronę dla pana ministra Rostowskiego. *(Oklaski)* Ja jestem głęboko przekonany, że do tego biletu dorzuci się Prawo i Sprawiedliwość, Ruch Palikota i Sojusz Lewicy Demokratycznej po to...

(Poseł Andrzej Rozenek: Nie wiadomo...)

...aby pana ministra wysłać na tę polityczną trawkę. *(Poruszenie na sali)* Jeżeli tego nie zrobicie, to będziecie brać współodpowiedzialność za to, co się dzieje w polskich finansach dzisiaj, ale również w przeszłości. Zwracam się do posłów Platformy Obywatelskiej. Panowie posłowie, minister Rostowski nie jest konstytucyjnym ministrem polskiego rządu *(Dzwonek)*, ale księgowym, głównym księgowym, niestety, politycznym Platformy Obywatelskiej. Takie są fakty. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Poseł Stefan Niesiołowski: Nie zajmuj się tym.)

Marszałek:

Panie pośle, nie usłyszałam pytania. Apele i deklaracje to w ostatnim punkcie dzisiejszych obrad.

Pan Marek Bałt.

(Głos z sali: Brawo!)

Bardzo proszę.

Posel Marek Balt:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Gdy został pan szefem rządu, obiecał pan Polakom, że w 2011 r. wejdziemy do strefy euro – kłamstwo, obiecał pan autostrady na Euro 2012 – kłamstwo, obiecał pan budżet na 2013 r. – kłamstwo. Mam wrażenie, że jedyną osobą w pana rządzie, która robi to, co mówi, jest wicepremier Piechociński. (*Wesołość na sali*)

(*Głosy z sali: Ooo...*)

Kiedy pan przestanie oszukiwać Polaków? Kiedy pan minister Rostowski przestanie oszukiwać Polaków? W tym kraju nie można planować kompletnie niczego na podstawie pana słów.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. Za oddało głos 208 posłów, przeciwnego zdania było 241 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce polegającej na nadaniu nowego brzmienia pkt 2 projektu uchwały wnioskodawcy proponują, aby Sejm Rzeczypospolitej Polskiej nie udzielił Radzie Ministrów absolutorium za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Pan poseł Andrzej Romanek.

(*Głosy z sali: Nie, nie...*)

Bardzo proszę.

Posel Andrzej Romanek:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Panie i Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Ja się dziwię, że Platforma nie chce usłyszeć prawdy. Do laryngologa, panie i panowie, do laryngologa. (*Poruszenie na sali*)

Panie premierze, dzisiaj głosujemy nad absolutorium dla pana rządu. Niestety bilans pana dokonań, delikatnie rzecz ujmując, nie wygląda dobrze. Przejdzie pan do historii jako premier, który zmarnował największą szansę, nie wykorzystał środków europejskich, jako premier prymitywnych reform. (*Wesołość na sali*) To niestety pan podniósł wiek emerytalny do 67. roku życia, podwyższył pan podatek VAT do 23%.

(*Posel Stefan Niesiotowski: Pytanie.*)

Mało tego, podwyższył pan składkę rentową, mimo że pan obiecał, że nigdy pan tego nie uczyni. (*Poruszenie na sali*) Co więcej, panie premierze, wydrenował pan środki z Funduszu Rezerwy Demogra-

ficznej, a dzisiaj pan chce znacjonalizować otwarte fundusze emerytalne.

(*Głos z sali: Pytanie.*)

Panie premierze, powiem w ten sposób. Solidarna Polska zdecydowanie negatywnie ocenia działanie pana i pana rządu. (*Poruszenie na sali*)

(*Posel Rafał Grupiński: Pani marszałek, proszę reagować.*)

Jeszcze jedną rzecz panu powiem, bo tę prawdę ktoś musi panu powiedzieć: jest pan najgorszym premierem III RP.

(*Głosy z sali: Ooo...*)

Niech pan się dobrze wsłucha w te słowa. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle, czas minął.

Bez odpowiedzi i bez komentarzy.

Pan poseł, mam nadzieję, celem zadania pytania?

Bardzo proszę.

Posel Zbigniew Girzyński:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Pytanie w sprawie pana ministra Vincent-Rostowskiego. Otóż jeszcze na tym posiedzeniu będziemy głosowali nad fatalnym projektem ustawy demolującej finanse publiczne i pozwalającej pana rządowi bezkarnie się zadłużać. Zrobimy tak, ponieważ już trzeci raz w swojej historii pan minister Rostowski doprowadził do gigantycznego deficytu. Dwa przypadki znamy, tegoroczny i sprzed dwóch lat. Nie wszyscy pamiętają 50-miliardowy deficyt sprzed dwóch lat, którego skutki odczuwamy dzisiaj w postaci kosztów zadłużenia, ale o pierwszym razie, kiedy pan doprowadził do deficytu budżetowego, bo to pan za niego odpowiada, nie wie prawie nikt. Otóż kto był w latach 1997–2001, a więc w czasach rządów koalicji AWS i Unii Wolności (*Dzwonek*), szefem Rady Makroekonomicznej w Ministerstwie Finansów, która przygotowywała założenia do budżetu...

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle, czas minął.

Posel Zbigniew Girzyński:

...która przygotowała fatalne założenia do budżetu w roku 2001, który także się rozłożył? To był pan minister Rostowski. (*Oklaski*)

Marszałek:

Panie pośle, czas minął. Nie zdążył pan zadać pytania. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. Za oddało głos 207 posłów, przeciwnego zdania było 241 posłów, żaden poseł nie wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Dariusza Jońskiego.

Posel Dariusz Joński:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej będzie głosował przeciwko przyjęciu realizacji budżetu za 2012 r.

(Poseł Dariusz Rosati: Dlaczego?)

Ten budżet 2012 r. to budżet bezrobocia, to budżet stagnacji, to budżet kryzysu i, panie premierze, to budżet upadających firm budowlanych. Ale jest to również budżet, przy którym mówiliśmy, że minister Rostowski założył wirtualne, niemożliwe do osiągnięcia wskaźniki.

Panie ministrze, z tej mównicy przekonywał pan, że się mylimy. Pytanie, panie ministrze, brzmi: Kto się mylił? Niech pan powie, kto się mylił. *(Oklaski, gwar na sali)*

Marszałek:

Głos zabierze poseł Wincenty Elsner.

Posel Wincenty Elsner:

Pani Marszałkini! Spokojnie, szanowni państwo, bez emocji. To głosowanie o niczym nie decyduje, nic nie znaczy. Polska konstytucja mówi wyraźnie: rząd, który nie uzyskał absolutorium, może rządzić dalej, pokazując nam, posłom, i całemu społeczeństwu figę. Zresztą to głosowanie jest mniej ważne niż jakikolwiek sondaż uliczny, dlatego że przynajmniej tam ludzie wypowiadają się swobodnie, a tutaj za naciśnięcie czerwonego guzika można dostać czerwoną kartkę. Prawda, panie przewodniczący? *(Oklaski)*

(Poseł Teresa Piotrowska: A u was za naciśnięcie zielonego.)

(Głos z sali: Zielona kartka.)

A więc może chociaż tyle. Panie premierze, czy jest pan tutaj gotów z tej mównicy wobec nas, posłów,

i całego społeczeństwa zadeklarować, że jeżeli ten rząd nie uzyska absolutorium, to poda pan rząd do dymisji? Wtedy to głosowanie będzie miało jakiś sens. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Głos zabierze poseł Zbigniew Kuźmiuk.

Posel Zbigniew Kuźmiuk:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Za chwileczkę będziemy głosowali nad uchwałą absolutoryjną dla rządu dotyczącą wykonania budżetu za poprzedni rok. Podczas prac nad tą uchwałą zgłosiliśmy fundamentalne zastrzeżenia do jego wykonania. Przywołam tylko dwa.

Pierwsze to załamanie się dochodów podatkowych, w szczególności z VAT-u. Już wtedy mówiliśmy, że jeżeli przy 2-procentowym wzroście PKB i prawie 4-procentowej inflacji minister finansów nie jest w stanie zebrać podatku VAT, tylko brakuje mu 12 mld, a nawet 14 mld, to szykuje nam katastrofę w roku 2013. Nie minęło pół roku i dowiadujemy się o tej katastrofie. W tym roku zabraknie 30 mld wpływów podatkowych. Właśnie niewyciągnięcie z tego wniosków powoduje taką dziurę budżetową.

Dруга kwestia to polityka dywidendowa. *(Dzwonek)* Otóż minister finansów pochwalił się, że wziął garścią ze spółek Skarbu Państwa ponad 7 mld zł, ze spółek energetycznych – ponad 3 mld zł. Jakie są tego konsekwencje? One wszystkie zapowiedziały, że nie będą realizowały żadnych inwestycji energetycznych.

Marszałek:

Czas minął, panie pośle, dziękuję bardzo.

Posel Zbigniew Kuźmiuk:

To są konsekwencje poważnych błędów.

Marszałek:

Konsekwencją, jeśli pan nie skończy, będzie wyłączenie mikrofonu.

Posel Zbigniew Kuźmiuk:

Dlatego też Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość będzie głosował przeciwko absolutorium dla tego rządu. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję.

Głos zabierze wiceprezes Rady Ministrów minister finansów pan premier Jan Vincent-Rostowski. *(Oklaski, poruszenie na sali, gwizdy)*

**Minister Finansów
Jan Vincent-Rostowski:**

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Naprawdę paradoksalne jest, aby opozycja proponowała odrzucenie absolutorium...

(Głos z sali: A co ma proponować?)

(Poseł Anna Zalewska: Proponuje korepetycje z języka polskiego.) (Wesołość na sali)

...budżetu. Jednak oczekujemy reakcji przemysłowych, a nie czysto instynktownych. A więc jest to szczególnie ironiczne, kiedy dotyczy budżetu na 2012 r., bo w 2012 r. Polska należała jedynie do pięciu krajów Unii Europejskiej, w których relacja długu do PKB spadła. *(Gwar na sali)* Oczywiście w okresie całego kryzysu od 2007 r. Polska należy do czterech krajów o najniższym wzroście relacji długu do PKB. Był to oczywiście budżet wykonany w trudnych warunkach spowolnienia, ale wykonany z wyjątkowym sukcesem. Dziękuję. *(Oklaski, gwar na sali)*

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.

Proszę o ciszę.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania budżetu państwa za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. oraz w sprawie absolutorium dla Rady Ministrów, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Finansów Publicznych, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Za oddało głos 240 posłów, przeciwnego zdania było 210 posłów, nikt nie wstrzymał się od głosu. *(Oklaski)*

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania budżetu państwa za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. oraz w sprawie absolutorium dla Rady Ministrów.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Ordynacja podatkowa.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Marcina Świąćickiego oraz

przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawki.

W związku z tym Sejm skierował przedłożony projekt ustawy ponownie do komisji w celu ich rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1587-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę pana posła Marcina Świąćickiego o zabranie głosu w celu przedstawienia dodatkowego sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Marcin Świąćicki:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania zgłoszono siedem poprawek. Komisja Finansów Publicznych rekomenduje przyjęcie jednej poprawki i odrzucenie sześciu pozostałych.

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1587.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Poprawki od 1. do 3. zgłoszono do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o podatku od towarów i usług.

W poprawce 1. do art. 99 wnioskodawcy proponują nadać nowe brzmienie ust. 3a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki 1., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Za oddało głos 288 posłów, przeciwnego zdania było 24 posłów, 133 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W poprawce 2. wnioskodawcy proponują, aby nie dodawać działu Xa dotyczącego odpowiedzialności podatkowej nabywcy w szczególnych przypadkach.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 4. do 7.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o odrzucenie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2. i od 4. do 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 448 posłów. Za oddało głos 76 posłów, przeciwnego zdania było 240 posłów, 132 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

W poprawce 3. do załącznika nr 11 wnioskodawcy proponują dodanie pozycji od 22a do 22g.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Za oddało głos 28 posłów, przeciwnego zdania było 259 posłów, 158 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawki od 4. do 7. już rozpatrzyliśmy.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Jerzego Borkowskiego.

Posel Jerzy Borkowski:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! W ocenie Klubu Poselskiego Ruch Palikota najistotniejszą przyczyną wprowadzania zmian jest nie tylko walka z patologią w zakresie rozliczania podatku VAT od niektórych towarów, ale także czysty motyw fiskalny, którym zwykle kieruje się pan minister Rostowski. Panie ministrze, w związku z tym mam do pana pytanie: Czy będzie pan chciał jeszcze raz wejść tu, na mównicę, i powiedzieć wszystkim, od czego są urzędy skarbowe, od czego są wywiadownie? Przecież te instytucje mają już instrumenty, dzięki którym mogą podsłuchiwać podatnika, zablokować konta, a nawet przyłożyć pałką skarbową i zakuć w kajdanki, dlatego pytam, czy istniejące urzędy skarbowe są po to, aby gnębić dalej podatników. Przedsiębiorcy nie mają żadnych instrumentów, aby ewentualnie sprawdzić sprzedawcę. Jak mają odróżnić zakup za czystą cenę od próby wyłudzenia podatku VAT? Czy mają zatrudniać swoje wywiadownie gospodarcze, panie ministrze? Jest takie przysłowie – to jest tak, jakby dać brzytwę małpie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Proszę o zabranie głosu pana posła Pawła Szalamachę.

Posel Pawel Szalamacha:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Wielokrotnie podczas dyskusji nad tym projektem pytaliśmy

ministra finansów o skutki wprowadzenia tzw. odwróconego obciążenia VAT w przypadku handlu złomem i artykułami metalowymi. Odpowiedź na to pytanie nie padła ani podczas pierwszego czytania, ani podczas prac w komisji, wobec tego ponawiam je, ponieważ jest zasadnicza różnica zdań wśród specjalistów od skarbowości i prawa podatkowego na temat tego, jakie były pozytywne skutki wprowadzenia tego rozwiązania w przypadku handlu złomem i jakie są prognozowane pozytywne skutki w przypadku rozszerzenia tego na grupy towarowe, nad którymi będziemy głosować. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów pan minister Maciej Grabowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Maciej Grabowski:**

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Dzięki tym zmianom, które wprowadziła Wysoka Izba dwa lata temu, nie ma wyłudzeń w handlu złomem. Wcześniej wyłudzenia sięgały 470 mln zł. W tej chwili ustalenia, jeśli chodzi o wyłudzenia w handlu prętami, dotyczą też kilkuset milionów złotych. Jeżeli wprowadzimy te zmiany, wyłudzeń po prostu nie będzie. Natomiast, panie pośle Borkowski, urzędy skarbowe nie mają takich instrumentów jak blokowanie kont, nie wiem, skąd ma pan taką wiedzę. *(Poruszenie na sali)*

(Głos z sali: NSA panu pokazał.)

Widocznie nie zna pan Ordynacji podatkowej. Zachęcam do lektury. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Ordynacja podatkowa, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Finansów Publicznych, wraz z przyjętą poprawką, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Za oddało głos 237 posłów, przeciwnego zdania było 44 posłów, 169 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek

Powracamy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Jakuba Szulca i przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy.

Wobec propozycji nieodsyłania projektu ustawy do komisji w celu zaopiniowania zgłoszonego w dyskusji wniosku o odrzucenie projektu ustawy zgłoszono sprzeciw.

Pod głosowanie poddam propozycję nieodsyłania projektu ustawy do komisji.

Odrzucenie tej propozycji oznaczać będzie, że Sejm ponownie skierował ten projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Zbigniewa Kuźmiuka.

Posel Zbigniew Kuźmiuk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W trakcie prac nad tym projektem prowadzonych w ekspresowym tempie w Komisji Finansów Publicznych doszło do skandalicznego wydarzenia. Otóż legislator reprezentujący Biuro Legislacyjne Kancelarii Sejmu powiedział, co następuje: Problem polega na tym, że projektowane przepisy mają charakter przepisów incydentalnych. Stąd też w opinii Biura Legislacyjnego nie powinny być zamieszczone pośród przepisów prawa materialnego znajdujących się w ustawie o finansach publicznych, ale w ustawie o budżecie na rok 2013. Z tego stwierdzenia wynika, że rząd znolizował nie tę ustawę, co trzeba. *(Oklaski)* Niestety większość sejmowa przeszła nad tą sprawą do porządku dziennego. Zostaliśmy przegłosowani, nie ma opinii Biura Analiz Sejmowych. Ba, tej ustawie nie towarzyszyły żadne konsultacje. *(Dzwonek)* Dowiedzieliśmy się na tej sali od ministra finansów, że opinia Narodowego Banku Polskiego w tej sprawie nie jest potrzebna, bo zniesienie progu ostrożnościowego nie ma żadnego wpływu na gospodarkę. To powiedział wiceminister finansów.

Pani marszałek, ponieważ pani odpowiada za sposób procedowania nad projektami ustaw, pytam: Dlaczego tak fundamentalna ustawa jest procedowana przy tak poważnych zastrzeżeniach Biura Legislacyjnego? Ba, dzisiaj mamy ostateczne nad nią głosowanie. Dlaczego nie było żadnych konsultacji, żadnych opinii? W tej Izbie to się do tej pory nie zdarzało. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Nieprawda, nieprawda.)

(Poseł Teresa Piotrowska: Oj, zdarzało się.)

Marszałek:

Bardzo proszę o zabranie głosu przewodniczącego komisji pana posła Dariusza Rosati.

Poseł Dariusz Rosati:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Panie Premierze! Pan poseł Kuźmiuk nie przedstawił całej opinii przedstawiciela Biura Legislacyjnego, który w drugiej części swojego wystąpienia wyraźnie zadeklarował, że niezależnie od tego, czy przyjęta będzie propozycja rządowa, czy propozycja zgłoszona przez Biuro Legislacyjne, zmiana prawna będzie ważna i będzie obowiązywać w polskim porządku prawnym. Chciałbym też powiedzieć, że Biuro Legislacyjne udziela porad Komisji Finansów Publicznych. Bardzo często jest tak, że opinie Biura Legislacyjnego są inne niż opinie Rządowego Centrum Legislacji i inne niż opinie Biura Legislacyjnego Senatu. W takich sytuacjach komisja podejmuje decyzję, jaką ostatecznie wersję zapisów prawnych przyjmuje. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem propozycji nieodsyłania projektu ustawy do komisji, ze chce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Za zagłosowało 236 posłów, przeciwnego zdania było 197 posłów, 17 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm propozycję przyjął.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1575.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam zgłoszony w dyskusji wniosek o odrzucenie projektu ustawy.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość propozycji komisji.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Andrzeja Romaneka.

Poseł Andrzej Romanek:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Panie i Pano wie Ministrowie! Wysoka Izbo! Otóż uchylenie progu ostrożnościowo-sanacyjnego w relacji długu do PKB jest, proszę państwa, jak ubój rytualny z ogłuszeniem polskich finansów. Taka jest prawda. Najpierw pan minister finansów ogłuszy, a potem je niestety dobi je. Takie są fakty. I tak to właśnie posunięcie argumentuje czy uzasadnia premier Donald Tusk. Mówi,

Posel Andrzej Romanek

że nie będzie bolało, ale niestety efekt będzie taki sam. Wszyscy znamy oczywiście łaskawość i dobroć pana premiera Donalda Tuska i ministra Rostowskiego. Przecież mówią, że Polacy muszą mieć ciepłą wodę w kranie. Tylko ja, panie premierze, zastanawiam się, jak człowiek, który zamiast serca ma polityczny rozrusznik, może w sobie wzbudzić ludzką empatię. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Proszę o zabranie głosu pana posła Wincentego Elsnera.

(*Posel Teresa Piotrowska*: Panie pośle, jak panu nie wstyd? Naprawdę, panie pośle...)

(*Posel Stefan Niesiołowski*: Polityczny rozrusznik? Wariat.)

Posel Wincenty Elsner:

Pani Marszałkini! Panie Ministrze! Nie będę już pana pytał, kim pan jest, bo bardziej od pana biografii interesuje mnie los Polek i Polaków. Nie da się budować pomyślności tego kraju z bilionowymi długami na plecach. Wie o tym każda polska rodzina, której marzenia kończą się co miesiąc, w dniu spłaty horrendalnej raty kredytu.

Panie premierze, będzie rekonstrukcja rządu. Pan wie, że gwiazdą tej rekonstrukcji może być tylko minister Rostowski. (*Wesołość na sali, oklaski*)

Minister finansów Jarosław Bauc po wykryciu 17-miliardowej dziury budżetowej stracił stanowisko. Czy minister finansów Jan Vincent-Rostowski po ujawnieniu, po przekazaniu nam informacji o 24-miliardowej (*Dzwonek*) dziurze budżetowej straci stanowisko?

(*Posel Zbigniew Kuźmiuk*: 30 mld.)

Oto jest pytanie, pani marszałek. (*Wesołość na sali, oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie projektu ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych, zawartego w druku nr 1575, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. Za wnioskiem oddało głos 207 posłów, przeciwnego zdania było 235 posłów, 6 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek o odrzucenie odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Dariusza Jońskiego.

Posel Dariusz Joński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! 20 lutego został przyjęty przez Sejm pakt fiskalny, który narzuca większą dyscyplinę finansów publicznych. 24 lipca, w ostatnią środę, kiedy prezydent Polski ratyfikował pakt fiskalny, minister Rostowski z tego miejsca namawiał nas do zawieszenia pierwszego prognozy ostrożnościowego.

Panie ministrze, oszukał pan nas, do tego zaczynamy się powoli przyzwyczajać, ale czy panu nie wstyd, że oszukał pan również prezydenta Bronisława Komorowskiego?

Marszałek:

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Łukasza Krupę.

Posel Łukasz Krupa:

Pani Marszałkini! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Kiedy na tej sali dyskutowaliśmy o projektach Ruchu Palikota mających na celu zwiększenie dochodów budżetowych, jakie wprowadza wiele krajów europejskich – podatek wyjścia, podatek transakcyjny czy podatek antytransferowy, słyszeliśmy, że Polski nie można porównywać z takimi krajami i że u nas są inne realia. Kiedy proponowaliśmy możliwość prowadzenia firmy na próbę, a takie rozwiązanie od wielu lat skutecznie obowiązuje w Wielkiej Brytanii, słyszeliśmy: Polska to nie Wielka Brytania. Kiedy mówimy o relacji długu publicznego do PKB, deficycie budżetowym i konieczności nowelizacji budżetu, słyszymy z ust pana ministra: to żadna tragedia, inne kraje są bardziej zadłużone, kilka razy w roku nowelizują swoje budżety.

Panie ministrze, kiedy wreszcie zaczniecie wzorować się na tym, co jest dobre w innych krajach, a nie na tym, co jest złe? Ruch Palikota nie przyłoży ręki do dalszego zadłużania państwa i przerzucania skutków waszej nieudolnej polityki na kolejne pokolenia. Ale, panie premierze, proszę się nie martwić. Koalicja Platformy Obywatelskiej i PSL-u i inicjatywa dialogu mają się dobrze i nie będziecie mieli żadnego problemu (*Dzwonek*) z przegłosowaniem tej ustawy. Dziękuję.

Marszałek:

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Andrzeja Romanika.

Posel Andrzej Romanek:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Panie i Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Otóż uchylając próg ostrożnościowy, dajecie panu ministrowi Rostowskiemu akcelerator długu Skarbu Państwa i jestem przekonany, że on z tego z całą pewnością skorzysta. Apetyt rośnie w miarę jedzenia i pan minister finansów nie zatamuje tego, będzie z tego korzystał łapczywie, bo pan minister finansów zachowuje się jak finansowy pasibrzuch, który pożera kolejne rezerwy tego kraju.

Jeszcze jedna rzecz. Otóż, panie premierze, wy zbudowaliście zamiast kolei dużych prędkości finansowy pociąg dużych prędkości. Niestety w tym pociągu nie ma ani konduktora, ani maszynisty i katastrofa jest bardzo, bardzo blisko.

Panie premierze, to pan obiecał Polakom raj, a co im pan zgotował? Ubóstwo i bezrobocie, a teraz dorzuca pan do tego finansową katastrofę. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Proszę o zabranie głosu panią poseł Beatę Szydło.

Posel Beata Szydło:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Utrata kontroli nad finansami publicznymi i tym, co dzieje się w budżecie państwa, przez koalicję rządzącą to jest pomyłka, arogancja, oszukiwanie nie tylko przez Platformę, ale i, co mówię z większym żalem, przez PSL, bo przynajmniej ta strona sceny politycznej powinna rozumieć, jakie są w tej chwili priorytety dla polskiego państwa, oczekiwania i problemy zwykłych Polaków. Straciliście panowanie nad tym, co się dzieje, i panika zajrzała w oczy, w związku z tym w sposób prymitywny przygotowaliście te zmiany. Nie pozwoliliście nawet na to, jeżeli są wątpliwości prawne, żeby te kwestie przedyskutować.

(Poseł Stefan Niesiołowski: Pytanie.)

Mówiliśmy o tym, że Sejm powinien rzeczywiście w tak trudnej sytuacji (*Dzwonek*) zająć się tym problemem, ale powinniśmy...

(Poseł Stefan Niesiołowski: Powinniśmy zadać pytanie.)

...dać sobie czas na to, ażeby przyjąć ustawę, która będzie legislacyjnie poprawna.

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł, czas minął.

Posel Beata Szydło:

Mam takie pytanie. Proszę powiedzieć, jakie będą konsekwencje dla Polaków, dla polskiej gospodarki przyjęcia dzisiejszych rozwiązań, bo myślę, że to jest bardziej istotne i ważniejsze dla nas wszystkich...

Marszałek:

Pani poseł, czas minął.

Dziękuję pani bardzo.

Posel Beata Szydło:

...niż to, jak zgłosuje trzech posłów Platformy Obywatelskiej. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(Poseł Teresa Piotrowska: Co panią to obchodzi?)

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych, w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1575, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Za oddało głos 235 posłów, przeciwnego zdania było 210 posłów, 5 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o finansach publicznych. (*Oklaski*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 42. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Marię Janyską oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1603.

Bardzo proszę o zabranie głosu celem zadania pytania pana posła Jerzego Szmita.

Posel Jerzy Szmit:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Prawo zamówień publicznych jest jedną z najważniejszych ustaw regulujących życie gospodarcze w Polsce. Pod jej rządami wydawanych jest co roku ok. 130 mld pieniędzy publicznych. Za chwilę będziemy głosować nad przyjęciem blisko 40. nowelizacji tej ustawy. Niestety nowelizacja przygotowana przez Senat dotyka jedynie ułamek promila problemów, które są na tym polu. Istnieje głęboka potrzeba przyjęcia nowej ustawy regulującej funkcjonowanie sektora zamówień publicznych, ustawy, która rozwiąże największe problemy dotyczące wyboru według kryteriów najniższej ceny, racjonalności wyboru wykonawcy, wiarygodności wykonawców, ochrony podwykonawców, prawa do protestu, wzmocnienia Urzędu Zamówień Publicznych. Niestety rząd ciągle nie przygotowuje takiej całościowej ustawy. Pragnę poinformować, że Prawo i Sprawiedliwość pracuje nad projektem takiej ustawy. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Gospodarki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Za oddało głos 316 posłów, przeciwnego zdania było 3 posłów, 128 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy (druk nr 909, 1481 i 1481-A) – trzecie czytanie.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką.

Posel Sprawozdawca Izabela Katarzyna Mrzygłocka:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Podczas drugiego czytania zgłoszona została jedna poprawka.

Komisja rekomenduje jej odrzucenie. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł.
Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku 1481.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia jednocześnie poprawkę, nad którą głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W poprawce do art. 186 ustawy Kodeks pracy wnioskodawcy proponują m.in., aby wymiar urlopu wychowawczego wynosił do 37 miesięcy.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Za oddało głos 211 posłów, przeciwnego zdania było 236 posłów, żaden poseł nie wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Polityki Społecznej i Rodziny, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Za oddało głos 302 posłów, przeciwnego zdania było 138 posłów, 7 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks pracy.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 33. porządku dziennego: Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie informacji ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej dotyczącej realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Program ochrony brzegów morskich” w 2012 r. (druk nr 1299 i 1394).

Na 45. posiedzeniu Sejm wysłuchał informacji przedstawionej przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej panią Annę Wypych-Namietko oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Komisje wnoszą o odrzucenie informacji zawartej w druku nr 1299.

Wniosek ten poddam pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku będzie oznaczało, że Sejm informację przyjął.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku komisji o odrzucenie informacji ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej dotyczącej realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Program ochrony brzegów morskich” w 2012 r., zawartej w druku nr 1299, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk

Marszałek

Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. Za oddało głos 210 posłów, przeciwnego zdania było 239 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił, a tym samym przyjął informację do wiadomości.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 34. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego (druk nr 1439) – kontynuacja.

Sejm na 45. posiedzeniu wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez pana posła Andrzeja Romanka oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu.

W związku z tym, że wniosek ten został wycofany przez wnioskodawców, na podstawie art. 87 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 regulaminu Sejmu, kieruję ten projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 35. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1441) – kontynuacja.

Sejm na 45. posiedzeniu wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez pana posła Adama Abramowicza oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku będzie oznaczało, że Sejm, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, skierował ten projekt do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Marka Matuszewskiego. (*Poruszenie na sali*)

(*Głosy z sali: Ooo...*)

Posel Marek Matuszewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam pytanie do przedstawiciela wnioskodawców posła Adama Abramowicza. Ilu Polaków otrzymało w ostatnich latach bankowy tytuł egzekucyjny? Jaka to jest skala? Co stało się z projektem Ministerstwa Gospodarki dotyczącym BTE?

Wysoka Izbo! BTE to piekielne narzędzie, które zniszczyło niejedną firmę, a tysiące polskich rodzin doprowadziło na skraj bankructwa.

Wysoka Izbo! Tytuł egzekucyjny to egzekucja dla tych, którzy wpadli w tarapaty kredytowe. Ktoś krzyknął: A kto jest temu winien?

Marszałek:

Panie pośle, proszę nie krzyczeć.

Posel Marek Matuszewski:

Kto jest winien... (*Poruszenie na sali, oklaski*)
(*Głos z sali: Brawo!*)

Ano właśnie. Polacy, gdy usłyszeli, że żyją na zielonej wyspie, zaczęli brać kredyty. A więc winien jest Donald Tusk. (*Poruszenie na sali, oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

Wysoka Izbo! A kto (*Dzwonek*) Donaldowi Tusko wi odpowiedział, że to jest zielona wyspa?

Rostowski. (*Wesołość na sali, oklaski*) Minister Rostowski jest winien temu, że Polacy są w takiej ciężkiej sytuacji kredytowej. Dziękuję uprzejmie. (*Poruszenie, wesołość na sali, oklaski*)

Marszałek:

Głos zabierze przedstawiciel wnioskodawców poseł Adam Abramowicz.

Szanowni Państwo! Wakacje sejmowe zaczynają się za kilka godzin, więc bardzo proszę jeszcze o chwilę cierpliwości.

Bardzo proszę, panie pośle. (*Gwar na sali*)

Proszę o ciszę.

Posel Adam Abramowicz:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Premierze! Szanowny Panie Pośle! Skala wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych dla Polaków, osób fizycznych i przedsiębiorców, wygląda następująco: w 2009 r. – 707 tys., w 2010 r. – 1050 tys. (*Gwar na sali*)

Czy pan występuje w imieniu lobby finansowego? Zwracam się do tego pana, co tam krzyczy teraz ze środkowych rzędów. Jeżeli nie, to proszę mi nie przeszkadzać.

W 2011 r. – prawie 1 mln tytułów egzekucyjnych. Do miliona Polaków zapukali komornicy bez żadnego uprzedzenia, żeby egzekwować tytuły, które nie zawsze były wystawiane zgodnie z rzeczywistością.

(*Posel Stefan Niesiołowski: A o SKOK może coś powiesz?*)

Proszę państwa, pani marszałek mówiła, że niedługo wakacje, tak że, panie pośle Niesiołowski, niedługo będzie pan mógł odpocząć, żeby mniej nerwowo reagować na wystąpienia, z którymi pan się nie zgadza. A teraz proszę mi nie przeszkadzać.

A więc ponad milion tytułów egzekucyjnych. Jeśli chodzi o możliwość skorzystania z sądu, czyli jeśli chodzi o wystąpienie w procesie przeciwegzekucyjnym, to, słuchajcie państwo, tylko 50 osób na milion wniosków skorzystało z możliwości wystąpienia

Posel Adam Abramowicz

przeciwegzekucyjnego. 50 osób, w zasadzie błąd statystyczny.

Banki nam mówią, że świadczy to o tym, że tak wspaniale wystawiają te tytuły, że nie ma żadnego sporu, że wszyscy jak te owce poddają się strzyżeniu prawie że dobrowolnie. Ale ktoś, kto myśli logicznie i ma świadomość, że jest milion tytułów wykonawczych, wie, że na milion tytułów nie może być 50 spraw spornych. Jest wiele, wiele więcej, ale dzisiaj Polacy, którzy są poddani temu tytułowi, nie mają żadnych szans w starciu z ogromnymi instytucjami finansowymi. Możliwość wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego pozbawia ich możliwości obrony.

W dyskusji na temat tej ustawy wystąpił poseł Platformy Obywatelskiej i uzasadniając wniosek o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu, prawie wyłącznie zacytował opinię Związku Banków Polskich, czyli instytucji zainteresowanej, instytucji lobbystycznej. W ogóle nie powiedział swojego zdania na ten temat czy tego, jakie zdanie na ten temat mają konsumenci, przedsiębiorcy. Wyłącznie cytował opinię Związku Banków Polskich.

Chciałbym się zapytać Platformę Obywatelską, która mieni się obywatelską i kieruje wniosek...

Marszałek:

Panie pośle, ale pan teraz odpowiada na pytanie, a nie pyta.

Posel Adam Abramowicz:

...o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu, odmawia dyskusji w Sejmie nad tak ważnym problemem dotyczącym milionów Polaków, czy to jest rzeczywiście postawa obywatelska.

(Głos z sali: Siadaj już.)

Jeśli chodzi o to drugie pytanie pana posła Matuzewskiego, to mam tutaj pismo podpisane przez ministra, sekretarza stanu pana Mieczysława Kasprzaka, obecnego tutaj na sali posła, w którym to piśmie Ministerstwo Gospodarki kieruje do Rady Ministrów projekt założeń dotyczących ograniczenia działania bankowego tytułu egzekucyjnego. Ograniczenia. W tym projekcie mówi się m.in. o tym, żeby bank miał obowiązek powiadamiać obywatela zanim wyśle komornika. Proszę państwa, co się stało z tym projektem? Powiem jeszcze, że zawiera on opinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komisji Nadzoru Finansowego, powiatowego rzecznika konsumentów i rzecznika praw obywatelskich – akurat tych instytucji, o których Platforma Obywatelska zapomniała, składając wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu. Wszystkie opinie są miażdżące dla funkcjonowania bankowego tytułu egzekucyjnego. Oto cytat z dokumentu Ministerstwa Gospodarki, to nie jest

dokument opozycyjny, to jest poważne badanie przez Ministerstwo Gospodarki skutków działania bankowego tytułu egzekucyjnego. Cytuję obecnego na sali pana ministra Mieczysława Kasprzaka: W rzeczywistości jednak to ucywilizowanie egzekucji bankowej jest pozorne, a zgodę dłużnika na egzekucję bankową trzeba uznać za fikcję. Z uwagi bowiem na pozycję kredytodawcy względem kredytobiorcy bank zawsze zdoła wymusić na dłużniku stosowne oświadczenie. Drugi cytat: Ustalenie bowiem, czy dochodzona przez bank należność rzeczywiście istnieje i czy została ona wskazana w BTE we właściwej wysokości, wykracza poza zakres kognicji sądu przy nadawaniu klauzuli wykonalności. Sąd w postępowaniu klauzulowym nie jest również powołany do oceny ważności postanowień umowy zawartej przez bank z jego klientem.

Proszę państwa, to przerażające, w jakiej nierówności jest konsument, Polacy i polscy przedsiębiorcy, w stosunku do banków. Te cytaty to pokazują. Ostatni cytat: Sąd w postępowaniu klauzulowym nie jest uprawniony do oceny ważności postanowień umowy zawartej przez bank z jego klientem. Zatem celem postępowania klauzulowego nie jest badanie istnienia roszczenia, jego zasadności oraz czy nie uległo ono przedawnieniu. Nie jest badanie istnienia roszczenia i jego zasadności – przecież to jest po prostu stawianie Polaków i polskich przedsiębiorców w sytuacji bez wyjścia.

Przypomnę tylko sytuację wytwórni makaronów Malma, która została zniszczona przez BTE. Przypomnę opcje walutowe. Wiele firm zostało zniszczonych albo obrabowanych ze swoich środków właśnie za pomocą bankowego tytułu egzekucyjnego, gdzie konsument, klient, nie ma żadnych szans. Tutaj jest napisane, że sąd nie bada nawet istnienia roszczenia. Bank może sobie wydumać jakąś umowę, wysłać BTE i przejąć firmę na własność. W przypadku opcji walutowych dokładnie to robił.

Już kończę, bo wiem, że państwo spieszyć się na wakacje. Pan poseł Niesiołowski potwierdza, że już chętnie poszedłby na zieloną trawę odpocząć. *(Poruszenie na sali, oklaski)*

(Poseł Stefan Niesiołowski: Pytasz czy odpowiadasz?)

Marszałek:

Proszę kontynuować, panie pośle.

Posel Adam Abramowicz:

Mam pytanie do premiera Tuska. Patrę panu w oczy i pytam: Dlaczego pan ten dokument wysłał ad acta? W dokumencie, który przyszedł, czytam: Projektowana regulacja została pozytywnie zaopiniowana przez Zespół do spraw programowania prac rządu, czyli w programie prac rządu był dokument,

Posel Adam Abramowicz

który miał ograniczyć działanie BTE. Zespół wyraził także zgodę na dalsze procedowanie nad projektem. W ramach prac nad projektem założeń przeprowadzono uzgodnienia międzyresortowe oraz konsultacje społeczne.

Marszałek:

Panie pośle, pytanie pana klubu już wyczerpało limit pytań. Pan miał odpowiadać, a nie pytać.

(Posel Wojciech Jasiński: Pani nie jest od oceny.)

(Głos z sali: Adam, mów.)

Posel Adam Abramowicz:

Wszystko przeszło odpowiednią drogę. Dlaczego pan odesłał to ad acta? Dlaczego pan nie chce się zająć tymi problemami milionów Polaków? To jest ważna sprawa.

Marszałek:

To bardzo ważna sprawa, dlatego też, panie pośle, do rzeczy.

Posel Adam Abramowicz:

Ale ja mam prawo odpowiadać na pytanie pana Matuszewskiego, a pan Matuszewski...

Marszałek:

Właśnie, proszę odpowiadać na zadane pytania.

Posel Adam Abramowicz:

Przecież odpowiadam. Pytam się pana premiera Tuska, dlaczego nie tylko projekt opozycji chce wysłać do kosza, dlaczego wyrzuca dobry projekt, który opracowało Ministerstwo Gospodarki, dotyczący ograniczenia działania BTE i obrony Polaków. Dlaczego wyrzuca go do kosza? Przecież patrząc na to, co pan robi, można nabrać podejrzeń, że pan słucha się lobby finansowego, wyłącznie lobby finansowego, nie patrząc na interes milionów Polaków.

W związku z tym teraz apel do wszystkich tutaj. Przecież państwo za chwilę naciśnięcie guziki...

Marszałek:

Dziękuję. To nie jest czas na apele, panie pośle.
(Posel Stefan Niesiotowski: Apeluj do PiS-u.)

Posel Adam Abramowicz:

...i wyrzucicie ten projekt, odmawiając dyskusji...

Marszałek:

Panie pośle, to nie jest czas na apele. Dziękuję panu.

Posel Adam Abramowicz:

Ale ja odpowiadam na pytanie pana posła Matuszewskiego.

Marszałek:

Nie, pan apelował, sam zresztą pan to zaznaczył. Proszę zająć miejsce. *(Poruszenie na sali, oklaski)*

(Głos z sali: Hańba!)

Pytanie zada pan poseł Jakub Szulc.

(Głos z sali: W jakim trybie?)

W trybie pytań w tym punkcie.

Posel Jakub Szulc:

Bardzo serdecznie dziękuję, pani marszałek.

Pani Marszałek! Panie Premierze! Mam pytanie do ministra finansów. Nie chciałbym dyskutować na temat dostępności kredytów i tego, co się wiąże z bankowym tytułem egzekucyjnym na okoliczność dostępności w Polsce kredytów, która według wszelkich danych byłaby zdecydowanie mniejsza, ale chciałbym zapytać o jedną rzecz. Czy podczas dyskusji i prac nad ustawą o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych wprowadzono na wniosek SKOK przedyskutowaną z nimi zmianę nadającą bankowy tytuł egzekucyjny spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym i czy w tym momencie w projekcie ustawy, który państwo proponujecie, zabieracie bankowy tytuł egzekucyjny bankom i spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym, czy tylko bankom, a pozostawiacie go spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym? To pytanie do rządu. Dziękuję. *(Poruszenie na sali, oklaski)*

(Głos z sali: Hańba!)

Marszałek:

Bardzo proszę o zadanie pytania pana posła Andrzeja Rozenka.

Posel Andrzej Rozenek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! *(Gwar na sali)*

Proszę o spokój. Proszę mi umożliwić zadanie pytania.

Marszałek:

Bardzo proszę Wysoką Izbę o zachowanie spokoju. Panu posłowi dziękuję za wyręczenie mnie.

Posel Andrzej Rozenek:

Rozumiem, że państwo się spieszą na wakacje, ale to jest naprawdę bardzo poważny problem. Bankowy tytuł egzekucyjny, przeżytek PRL-owski, chcecie utrzymać w imię czego? W imię interesów banków? Co z interesem obywateli? Jesteście w tej Izbie dlatego, że obywatele was wybrali. Zlikwidować BTE! *(Oklaski)*

Marszałek:

Bardzo proszę...

Pan poseł w jakim trybie? *(Poruszenie na sali)*

(Głosy z sali: Odpowiedzi.)

(Poseł Adam Abramowicz: Chcę odpowiedzieć.)

Ale nikt pana o nic nie pytał. *(Wesołość na sali)*

(Poseł Teresa Piotrowska: To nie było pytanie do pana.)

Wiem, że ma pan potrzebę odpowiedzi, ale tym razem odpowiedzi udzieli przedstawiciel Ministerstwa Finansów.

(Głos z sali: To jest wnioskodawca.)

(Poseł Adam Abramowicz: Ale poseł pytał o projekt.)

Panie pośle, skończyłam z panem dyskusję. Proszę zająć miejsce.

Podsekretarz stanu pan minister Wojciech Kowalczyk.

(Poseł Adam Abramowicz: Poseł pytał o projekt.)

(Głos z sali: Nie, o dyskusję.)

Nie.

(Poseł Adam Abramowicz: I o odniesienie się do dyskusji.)

Pytanie było do rządu. Proszę usiąść, panie pośle. *(Poruszenie na sali)*

Bardzo proszę, panie ministrze. *(Poruszenie na sali)*

Proszę nie pokrzykiwać, zachować spokój. Bardzo państwa o to proszę.

Panie ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Wojciech Kowalczyk:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Odpowiadając na pytanie, stwierdzam: tak, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe posiadają bankowy tytuł egzekucyjny – takie narzędzie – i proponowany projekt poselski nie znosi tego bankowego tytułu egzekucyjnego dla SKOK-ów. *(Poruszenie na sali)*

(Głosy z sali: Ooo...)

Jeżeli państwo pozwolą, chciałbym również zacytować wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 26 stycznia 2005 r., w którym trybunał odnosi się do BTE: Jest niemal pewne, iż konsekwencją eliminacji bankowego tytułu egzekucyjnego byłoby powszechne korzystanie przez banki z instrumentu przewidywanego w art. 777 § 1 pkt 4 i 5 Kodeksu postępowania cywilnego, a także poszukiwanie dodatkowych form zabezpieczenia wierzytelności stwarzających większą pewność zaspokojenia i mniejsze ryzyko dla instytucji finansowych. Art. 777 K.p.c. odnosi się do notarialnie poświadczonego oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Zniesienie BTE znacząco podniosłoby koszty dla klientów banków. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

(Poseł Adam Abramowicz: Pani marszałek...)

Panie pośle, może pan tylko z wnioskiem formalnym lub ze sprostowaniem.

(Poseł Elżbieta Rafalska: Ale dlaczego?)

(Poseł Adam Abramowicz: Wniosek formalny.)

Wniosek formalny.

Proszę bardzo.

Posel Adam Abramowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zgłaszam wniosek formalny o ogłoszenie przerwy i zwołanie Konwentu Seniorów, który zajmie się naruszaniem praw poselskich, czyli moich jako wnioskodawcy. *(Poruszenie na sali)* Padło pytanie dotyczące projektu, dotyczyło SKOK-ów, tego, czy projekt odniesie się do SKOK-ów, czy nie, a pani marszałek uniemożliwiła mi odpowiedź. *(Poruszenie na sali)* Uzasadniam: Widocznie dla Platformy Obywatelskiej ta sprawa jest bardzo bolesna, skoro stosuje takie sztuczki, żeby nie można było na ten temat dyskutować, tylko od razu wszystko do kosza. *(Oklaski)* Uzasadniam dalej: SKOK-i przez cały okres swojego istnienia nie miały bankowego tytułu egzekucyjnego, nie miały prawa do wystawiania go i nie wystawiały. Żaden SKOK z tego tytułu nie poniósł żadnych złych konsekwencji. Radziły one sobie, konkurując z bankami, ale nie kosztem zwykłych Polaków.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Dopiero się zacznie.)

Teraz rzeczywiście ustawa wprowadziła możliwość stosowania bankowego tytułu egzekucyjnego, ale nasz projekt ustawy znosi ten tytuł całkowicie. Znosi i dla banków, i dla SKOK-ów, bo to jest zły instrument. To jest instrument, który niszczy polską przedsiębiorczość i niszczy Polaków, polskich obywateli. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Tak jest.)

Dlatego mówię, że chyba jest jakaś siła ponad Sejmem, ponad wszystkim, ponad Radą Ministrów, która blokuje prace nad takimi projektami. Dlaczego projekt Ministerstwa Gospodarki został wyrzucony do kosza? Bardzo chętnie będziemy pracowali w ko-

Posel Adam Abramowicz

misjach w tym kierunku. Możemy zgodzić się na przejściowy okres nielikwidowania BTE, ale ograniczenia jego zasad działania, tak jak proponuje Ministerstwo Gospodarki, natomiast wy w ogóle nie chcecie dyskutować. Wszystko, co dotyczy naruszania uprzywilejowania banków, wyrzucacie od razu do kosza. Dlatego wnoszę, jak powiedziałam na wstępie, pani marszałek. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

W związku z tym, że padł wniosek formalny o przerwę, przegłosujemy ten wniosek.

Kto z pań i panów posłów jest za ogłoszeniem przerwy i zwołaniem Konwentu Seniorów, proszę podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Za wnioskiem oddało głos 207 posłów, przeciwnego zdania było 242 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Wniosek upadł.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, zawartego w druku nr 1441, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał? (*Oklaski, poruszenie na sali*)

(*Głosy z sali: Jest, brawo!*)

Głosowało 448 posłów. (*Poruszenie na sali*)

Bardzo przepraszam, ale państwa dziennikarzy proszę o niewchodzenie na salę obrad. (*Poruszenie na sali*) Bardzo o to proszę.

Głosowało 448 posłów. Za oddało głos 220 posłów, przeciwnego zdania było 224 posłów, 4 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił, a tym samym skierował ten projekt do Komisji Finansów Publicznych.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 43. porządku dziennego: Powołanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli (druki nr 1595 i 1602).

Wysoka Izbo! Przypominam, że 22 sierpnia 2013 r. upływa kadencja prezesa Najwyższej Izby Kontroli pana Jacka Jezierskiego.

Zgodnie z art. 205 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prezesa Najwyższej Izby Kontroli powołuje Sejm za zgodą Senatu.

Na stanowisko prezesa Najwyższej Izby Kontroli zgłoszono kandydaturę pana Krzysztofa Kwiatkowskiego.

Proszę o zabranie głosu pana posła Rafała Grupińskiego w celu przedstawienia kandydatury pana Krzysztofa Kwiatkowskiego, zgłoszonej przez posłów Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Posel Rafał Grupiński:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie kandydaturę pana posła Krzysztofa Kwiatkowskiego na funkcję prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Posel Krzysztof Kwiatkowski jest absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Jest doświadczonym parlamentarzystą i samorządowcem. Jest kandydatem o bogatym życiorysie, jeśli chodzi o służbę publiczną. Krzysztof Kwiatkowski jest jednym z tych polityków, posłów, parlamentarzystów, którzy swoje życie publiczne rozpoczęli w zasadzie bardzo wcześnie. Krzysztof Kwiatkowski tę karierę rozpoczął od pracy sekretarza premiera Jerzego Buzka, następnie był senatorem VII kadencji, a wcześniej samorządowcem, pełniąc wszystkie funkcje w samorządzie, od radnego przez szefa komisji rewizyjnej po funkcję wiceprezenta miasta Zgierza, a także wiceprzewodniczącego Sejmiku Województwa Łódzkiego. Po karierze samorządowej Krzysztof Kwiatkowski został senatorem VII kadencji. W 2009 r. rozpoczął pracę jako sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości. Pełniąc funkcję sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości... (*Gwar na sali*)

Czy mogę prosić o chwilę uwagi, bo jednak będziemy głosowali nad ważnym... (*Gwar na sali*)

Panie pośle, proszę o niewykrzykiwanie.

(*Głos z sali: Przepraszam.*)

Marszałek:

Przepraszam, panie pośle...

Posel Rafał Grupiński:

Wracam do przedstawiania kandydatury Krzysztofa Kwiatkowskiego na prezesa Najwyższej Izby Kontroli. Był senatorem VII kadencji, tak jak powiedziałem. W 2009 r. rozpoczął pracę jako sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, gdzie sprawował nadzór nad: Departamentem Budżetu, Finansów i Inwestycji, Departamentem Sądów Wojskowych, Departamentem Wykonania Orzeczeń i Probacji oraz Centralnym Zarządem Służby Więziennej.

W tym okresie wprowadzono, chcę przypomnieć Wysokiej Izbie, reformę więziennictwa polegającą między innymi na uruchomieniu oddziałów penitencjarnych. Z jego inicjatywy, ówczesnego sekretarza stanu, została między innymi wprowadzona sieć 16 wojewódzkich ośrodków pomocy dla osób poszkodowanych przestępstwem, a także specjalna linia telefoniczna na rzecz ofiar przemocy domowej. Kilka miesięcy później premier powierzył Krzysztofowi Kwiatkowskiemu funkcje ministra sprawiedliwości oraz prokuratora generalnego. Funkcję mini-

Posel Rafał Grupiński

stra sprawiedliwości Krzysztof Kwiatkowski sprawował w latach 2009–2011, a funkcję prokuratora generalnego do momentu rozdzielenia funkcji ministra sprawiedliwości i prokuratora generalnego, czyli do marca 2010 r.

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Cezary Grabarczyk)

W okresie pracy Krzysztofa Kwiatkowskiego w resorcie sprawiedliwości uruchomiono między innymi dostęp do elektronicznych ksiąg wieczystych, elektroniczne postępowanie upominawcze oraz nagrywanie rozpraw na salach sądowych. W tym czasie rozszerzono także zakres stosowania dozoru elektronicznego, znowelizowano ustawę o ustroju sądów powszechnych, wprowadzając między innymi ocenę pracy sędziów, wprowadzono ocenę pracy prokuratorów oraz menedżerski model zarządzania sądami. Co warto zauważyć, wprowadzono także program edukacji prawnej dla młodzieży i szkół średnich, który rozwija się bardzo ciekawie, mówię tu o ostatnich publikacjach prasowych. Dokonano także licznych zmian w systemie prawa karnego, zwiększających przede wszystkim gwarancję ochrony praw jednostki, praw obywateli, chociażby poprzez wprowadzenie obowiązku informacji publicznej, jeżeli chodzi na przykład o ilość stosowanych technik operacyjnych, w tym podsłuchów. Doprecyzowano procedurę uzyskiwania zgody na tego typu procedury.

Krzysztof Kwiatkowski był jako minister sprawiedliwości wysoko oceniany w zasadzie przez wszystkie strony w Wysokiej Izbie, nie tylko przez środowiska prawnicze, ale też przez wszystkich, którzy tę pracę mieli wówczas okazję w jakikolwiek sposób obserwować. Krzysztof Kwiatkowski jest człowiekiem doświadczonym, zrównoważonym w swoich opiniach, znakomicie znającym prawo. Jest człowiekiem wszechstronnym, a zarazem gwarantującym bezstronność w pełnieniu funkcji prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Na zakończenie mojej krótkiej prezentacji kandydatury Krzysztofa Kwiatkowskiego przytoczę opinię na jego temat premiera Jerzego Buzka, późniejszego przewodniczącego Parlamentu Europejskiego: To dobra, a wręcz naturalna kandydatura. Nieczęsto udaje się znaleźć kandydata tak dobrze przygotowanego do urzędu. Krzysztof Kwiatkowski to osoba, która z uwagi na swoje wykształcenie, doświadczenie oraz umiejętność szukania kompromisu ponad politycznymi podziałami może doskonale podolać obowiązkom.

Szanowna Pani Marszałek!

(Posel Jadwiga Wiśniewska: Panie marszałku.)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Krzysztof Kwiatkowski miał szansę przedstawić klubom parlamentarnym swój program działania w Najwyższej Izbie

Kontroli, a także plany ewentualnych zmian, jeżeli chodzi o usprawnianie jej działania.

Wszystkie kluby, które chciały spotkać się z ministrem Krzysztofem Kwiatkowskim, miały okazję wysłuchać tej propozycji, a także wszyscy ci posłowie, którzy brali udział w posiedzeniu Komisji do Spraw Kontroli Państwowej.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Stanowisko prezesa Najwyższej Izby Kontroli to trudne wyzwanie wymagające od kandydata i wysokich kwalifikacji, i bezstronności, i doświadczenia, dlatego Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska w pełni i z całym przekonaniem rekomenduje Wysokiej Izbie kandydaturę Krzysztofa Kwiatkowskiego na prezesa Najwyższej Izby Kontroli, która to kandydatura otrzymała także pozytywną opinią Komisji do Spraw Kontroli Państwowej. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Cezary Grabarczyk:

Dziękuję panu posłowi.

Proszę o zabranie głosu pana posła Jarosława Pięty w celu przedstawienia opinii komisji.

Posel Jarosław Pięta:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja do Spraw Kontroli Państwowej zaopiniowała pozytywnie w dniu wczorajszym kandydaturę pana posła Krzysztofa Kwiatkowskiego na funkcję prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Z osiemnastoosobowego składu komisji w obradach brało udział dwunastu posłów. Nie było głosów przeciwnych, nie było głosów wstrzymujących się. Wszyscy obecni głosowali za kandydaturą pana posła Krzysztofa Kwiatkowskiego. Taką też rekomendację w imieniu Komisji do Spraw Kontroli Państwowej przedstawiam Wysokiej Izbie.

W posiedzeniu komisji nie wzięli udziału przedstawiciele klubu Prawa i Sprawiedliwości.

Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Cezary Grabarczyk:

Dziękuję panu posłowi.

Otwieram dyskusję.

Proponuję, aby Sejm wysłuchał w dyskusji 2-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

(Posel Zbigniew Girzyński: Sprzeciw. Może trochę dłużej, panie marszałku?)

(Głos z sali: Ale jaka jest propozycja?)

Jest zgoda na 3 minuty?

(Głos z sali: Jest.)

(Posel Zbigniew Girzyński: Dobrze.)

Wicemarszałek Cezary Grabarczyk

Nie ma sprzeciwu co do 3 minut.

W tej sytuacji będzie to dyskusja z limitem 3-minutowym dla klubów i koła.

Mamy tylko 1 zgłoszenie.

Głos ma pan poseł Zbigniew Girzyński.

Bardzo proszę.

(Przewodnictwo w obradach obejmuje marszałek Sejmu Ewa Kopacz)

Poseł Zbigniew Girzyński:

Jestem w najtrudniejszym momencie, bo nie wiem, jak się zwrócić.

Wobec tego: Pani Marszałek! Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nie wiem, czy po tak porywającym wystąpieniu przewodniczącego klubu Platformy Obywatelskiej *(Wesołość na sali, oklaski)* będę w stanie sprostać temu trudnemu zadaniu, jakie nałożył na mnie mój klub Prawo i Sprawiedliwość, żeby przedstawić naszą negatywną ocenę tej partyjnej kandydatury na to stanowisko wymagające zupełnie innych kwalifikacji.

Pan przewodniczący klubu, mówiąc o wielu momentach życia pana posła Kwiatkowskiego, nie powiedział o wszystkim. Rozumiem, że Internet ma to do siebie, że zaczyna się w pewnym momencie, a wszystko, co było przed epoką Internetu, to już prehistoria i trudno do tego dotrzeć.

Ja jako człowiek nieco, jak by to powiedzieć, starszej daty w tym zakresie, sięgnąłem także do prasy sprzed czasów Internetu. Otóż w „Gazecie Polskiej” w roku 1998... *(Poruszenie na sali)* To były czasy, kiedy dla tej gazety bardzo chętnie wypowiadał się Stefan Niesiołowski. To były czasy, proszę państwa, kiedy Donald Tusk drzemał jeszcze w fotelu wicemarszałka Senatu, nieraz tylko oglądając Ligę Mistrzów, a jeden z mało wtedy znanych producentów tanich win nie myślał nawet o produkcji mocniejszych trunków, że o działalność polityczną nie wspomnę.

Ale do rzeczy. Otóż wówczas ukazał się artykuł, w którym czołowi politycy: premier, szef klubu AWS i wielu innych odpowiadało na pytanie, co będzie robił Krzysztof Kwiatkowski w 2015 r. Bardzo ciekawe są tutaj propozycje. Dziś już wiemy. Będzie najprawdopodobniej prezesem Najwyższej Izby Kontroli. W tymże artykule czołg ze Zgierza z czarną teczką, bo od noszenia czarnej teczek za premierem Tuskiem był wtedy Krzysztof Kwiatkowski... W tym artykule pojawiła się wypowiedź Krzysztofa Kwiatkowskiego na temat tego epizodu, o którym pan nie wspomniał, a mianowicie na temat członkostwa w Porozumieniu Centrum, z którego to Krzysztof Kwiatkowski za tworzenie konkurencyjnych ugrupowań politycznych został usunięty.

(Poseł Stefan Niesiołowski: Brawo! Dobrze wyczuł.)

Otóż o tym swoim członkostwie w Porozumieniu Centrum Krzysztof Kwiatkowski mówił: Będąc

członkiem PC, miałem przekonanie, że jestem w grupie ludzi, którzy mimo bardzo niekorzystnych okoliczności politycznych działają w celu obrony najbardziej podstawowych wartości moralnych w polityce.

(Poseł Stefan Niesiołowski: Każdy może się pomylić.)

To był jedyny moment w pana politycznej działalności, kiedy miał pan rację i był pan po właściwej stronie. *(Wesołość na sali, oklaski)* Potem uległ pan pokusie kariery. Został pan skierowany do premiera Buzka, choć premier Buzek nawet pana nie znał, jako zausznik pana wicepremiera Tomaszewskiego. *(Dzwonek)* Wszyscy to wiedzieli. Zaczął pan robić karierę polityczną. Dzisiaj jest pan jedynym w historii ostatnich dwudziestu kilku lat kandydatem na szefa Najwyższej Izby Kontroli, który kierowany jest na to stanowisko wprost z fotela rządowego.

(Poseł Teresa Piotrowska: Trzeba było zgłosić inną kandydaturę.)

Jak pan chce kontrolować te fatalne inwestycje rządu Donalda Tuska? Jak pan chce kontrolować ministra finansów i ten potężny deficyt budżetowy? Jak pan chce kontrolować chociażby te fatalne inwestycje, jeśli chodzi o infrastrukturę? Za budowę zwykłych ubikacji przy autostradzie płaci się 7 tys. zł plus VAT za metr kwadratowy.

Jest to najbardziej polityczny kandydat. To jest błąd Wysokiej Izby, że powołuje...

Marszałek:

Czas minął, panie pośle.

Poseł Zbigniew Girzyński:

Kończę, pani marszałek. Jeszcze dosłownie 10 sekund. Proszę o chwilę na konkluzję.

Marszałek:

Już o minutę przedłużył pan czas.

Poseł Zbigniew Girzyński:

Jest to najbardziej polityczna kandydatura na szefa Najwyższej Izby Kontroli w historii III RP. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę o zabranie głosu w ramach tych wystąpień klubowych pana przewodniczącego Arkadiusza Mularczyka.

Poseł Arkadiusz Mularczyk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Złą praktyką jest to, że partia rządząca, której spadają sondaże, na szefa instytucji kontrolnej wysyła swojego polityka. Nie ma tu nic do rzeczy to, że osobiście wielu z nas ceni, a nawet, powiem więcej, lubi Krzysztofa Kwiatkowskiego, gdyż jest on politykiem merytorycznym, dobrze przygotowanym, kulturalnym. Nie chodzi o to, czy my lubimy Krzysztofa Kwiatkowskiego, chodzi o to, czy szef NIK polityk Platformy będzie skutecznie kontrolował rząd Platformy Obywatelskiej. Mamy takie wątpliwości, czy działalność nowego prezesa NIK, a pewnie nim zostanie Krzysztof Kwiatkowski, będzie skuteczna wobec tego, co dzieje się obecnie w administracji publicznej. Wiemy o wielu niedociągnięciach. Wiemy o wielu nieprawidłowościach, także o wielu przekrętach, które występują w administracji publicznej. Chodzi o to, czy Krzysztof Kwiatkowski będzie skutecznie patrzył na ręce partii rządzącej i rządowi. To jest pytanie do Krzysztofa Kwiatkowskiego. On nas przekonywał na posiedzeniu Prezydium, bo spotkał się, że tak.

Panie pośle, panie prezesie, będziemy się panu przyglądać, czy pan wywiązuje się ze swoich obietnic.

W tym głosowaniu w Klubie Parlamentarnym Solidarna Polska nie ma dyscypliny, ponieważ są koledzy, którzy cenią Krzysztofa Kwiatkowskiego i powiedzieli, że być może uzyska on ich poparcie. Ale większość Klubu Parlamentarnego Solidarnej Polski takiego poparcia panu posłowi nie może udzielić. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Na tym zakończyliśmy wystąpienia klubowe.

Do pytań zapisał się tylko jeden poseł, pan Janusz Śniadek.

Bardzo proszę.

Przypominam, że czas na zadanie pytania to 1 minuta.

Poseł Janusz Śniadek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Z całą pewnością kandydatowi Platformy Krzysztofowi nie można odmówić jednego waloru, ogromnej kompetencji. Pozostaje pytanie, czy również posiada inny, konieczny walor w wypadku pełnienia tej funkcji, walor bezstronności. Starorzyska zasada, kanon praw obowiązujący do dzisiaj, mówi – nie można być sędzią we własnej sprawie. Polityk rządzącej partii pełniący funkcję prezesa Najwyższej Izby Kontroli staje się sędzią we własnej sprawie. *(Oklaski)*

(Poseł Rafał Grupiński: Trzeba było zgłosić kandydata.)

Czy dzisiaj pod rządami Platformy w Polsce wróciła zasada nomenklatury partyjnej przy obsadzie stanowisk publicznych? *(Oklaski)*

(Poseł Zbigniew Girzyński: Jeszcze z wnioskiem formalnym.)

(Głosy z sali: Głosujemy, głosujemy.)

Marszałek:

To za moment. Może odpowiedź najpierw.

Bardzo proszę przedstawiciela wnioskodawców.

Poseł Rafał Grupiński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W swoich ocenach cały czas podkreślacie, że Krzysztof Kwiatkowski jest osobą, która może tę bezstronność gwarantować. *(Poruszenie na sali)*

Proszę pamiętać, że prawem opozycji jest zgłaszać kandydatury. Państwo nie zgłosiliście kontrkandydatury, nie poddaliście pod głosowanie innej propozycji personalnej, więc teraz nie mówcie, że dzieje się coś złego. Krzysztof Kwiatkowski jest osobą, która tę bezstronność gwarantuje. Znacze jego aktywność polityczną od lat, niektórzy z państwa zapewne nawet od czasów Niezależnego Zrzeszenia Studentów, i wiecie, że to jest człowiek niezwykle w kwestii kręgosłupa moralnego, sposobu postępowania rzetelny i sumienny. Z całym przekonaniem tę kandydaturę wszystkim państwu ze wszystkich klubów prezentowałem przed chwilą. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Zamykam dyskusję.

Pan poseł z wnioskiem formalnym.

Poseł Zbigniew Girzyński:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wnoszę o przerwę i zwołanie Konwentu Seniorów, aby rozważyć przeniesienie tego punktu na kolejne posiedzenie.

(Poseł Stefan Niesiołowski: Dlaczego?)

Dlaczego? Otóż, gdy pan minister Kwiatkowski pełnił funkcję ministra sprawiedliwości, ktoś wpadł na fatalny pomysł, aby powołać na prezesa sądu w Gdańsku pana Ryszarda Milewskiego.

Za pana czasów się to stało. Wówczas pana dawni koledzy z AWS napisali do pana list, którego malutki fragmencik zacytuję: „Panie ministrze, jesteśmy rówieśnikami. Kiedy pełnił pan funkcję asystenta Jerzego Buzka, tysiące szeregowych młodych awansów widziało w panu utalentowanego i odważnego polityka przyszłości. Jeśli nominacja, o której poin-

Posel Zbigniew Girzyński

formował mnie dziś mój kolega, jest faktem a pan jej nie zatrzyma, to okaże się, że wszyscy się myliliśmy”.

(*Posel Stefan Niesiołowski: Co pan cytuje?*)

Wówczas jeszcze nikt poza tymi ludźmi, którzy wtedy to napisali, nie znał bliżej pana sędziego Ryszarda Milewskiego, ale poważne zastrzeżenia w Sopocie, w Trójmieście już co do tej osoby były. Pan nie zapobiegł tej nominacji. Jak się to skończyło i że to jest ten słynny sędzia na telefon, dziś już wiemy wszyscy. Nie wyobrażam sobie, abyśmy przy tak poważnych zastrzeżeniach, jakie zostały w tym momencie sformułowane, mogli głosować nad tą kandydaturą. A państwa pośpiech w tej sprawie jest wręcz zatrażający. (*Oklaski*)

Marszałek:

Informuję pana posła, że dokładnie 2 godz. 45 min temu Wysoka Izba podjęła decyzję, że ten punkt będzie rozpatrywany na tym posiedzeniu.

Przechodzimy do głosowania.

Sejm na podstawie art. 31 ust. 1 regulaminu Sejmu powołuje prezesa Najwyższej Izby Kontroli bezwzględną większością głosów.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Krzysztofa Kwiatkowskiego na stanowisko Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Większość bezwzględna – 223. Za oddało głos 268 posłów, przeciwnego zdania było 138 posłów, 39 posłów wstrzymało się od głosu. (*Oklaski*)

Stwierdzam, że Sejm bezwzględną większością głosów powołał pana Krzysztofa Kwiatkowskiego na stanowisko Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Zgodnie z art. 205 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Prezesa Najwyższej Izby Kontroli powołuje Sejm za zgodą Senatu.

Po uzyskaniu tej zgody, zgodnie z art. 15 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli, Prezes złoży przed Sejmem wymaganą ustawą przysięgę.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 36. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 1606).

Prezydium Sejmu na podstawie art. 20 ust. 1 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniossek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionych propozycji?

Przystępujemy zatem do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w sprawie zmian w składach osobowych komisji

sejmowych, w brzmieniu proponowanym w druku nr 1606, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za oddało głos 428 posłów, przeciwnego zdania był 1 poseł, 10 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Ogłaszam 15-minutową przerwę.

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 11 min 45 do godz. 12 min 01*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 37. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (druk nr 1537).

Proszę o zabranie głosu panią posłankę Lidię Staroń w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy.

Bardzo proszę, pani posłanko.

Posel Lidia Staroń:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, druk nr 1537.

Projektowana nowelizacja ma na celu ochronę osób pokrzywdzonych, ofiar przestępstw i wykroczeń poprzez dopuszczenie osób im najbliższych do występowania w roli ich pełnomocnika. Obecnie zgodnie z art. 88 K.p.k. pełnomocnikiem osoby pokrzywdzonej może być jedynie adwokat lub radca prawny. Jest to ograniczenie mające niekorzystny wpływ na sytuację osoby pokrzywdzonej w toczącym się postępowaniu. Ofiary przestępstw, szczególnie na pierwszym etapie postępowania, to często osoby przestraszone, wciąż przeżywające doznany ból fizyczny lub cierpienie psychiczne. Nie mają zdolności racjonalnego odnoszenia się do zaistniałej sytuacji, co sprawia, że tracą orientację w swoich prawach i obowiązkach wynikających z prowadzonego postępowania. Brak im pewności siebie, przeżywają niedawno doznaną traumę, nieumiejętnie formułują myśli bądź z trudnością mówią o najbardziej bolesnych aspektach zdarzenia. Często muszą ponownie spotykać się z oprawcą i przeżywać jeszcze raz traumę związaną z przestępstwem, a wspomnienie bolesnych doświadczeń sprawia, że nie są w stanie należycie reprezentować własnych interesów. W tych trudnych momentach wsparcie oso-

Posel Lidia Staroń

by najbliższej, właśnie osoby najbliższej, byłoby nieocenione.

Co więcej, przepis art. 88 K.p.k. nie tylko niesłusznie ogranicza prawo pokrzywdzonego do wyboru osoby, która ma reprezentować jego interesy, a w niektórych przypadkach prowadzi wręcz do faktycznego pozbawienia pokrzywdzonego możliwości ustanowienia pełnomocnika. Wiele osób ze względu na trudną sytuację materialną nie może pozwolić sobie ani na wynajęcie adwokata, ani na wynajęcie radcy prawnego.

Przepisy K.p.k. dopuszczają co prawda ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika z urzędu dla osoby, która nie jest w stanie ponieść kosztów adwokata lub radcy prawnego we własnym zakresie, jednakże praktyka, którą znamy, bardzo często wskazuje, że możliwości pokrzywdzonego w zakresie uzyskania takiej pomocy z urzędu są mniejsze niż w przypadku podejrzanego czy oskarżonego.

Kodeks postępowania karnego w moim przekonaniu cechuje się też pewną asymetrią, jeśli chodzi o uprawnienia podejrzanego, oskarżonego i pokrzywdzonego. Przykładem może być art. 79 określający przypadki, w jakich uczestnictwo obrońcy jest obligatoryjne z uwagi na okoliczności utrudniające lub uniemożliwiające podejrzanemu czy oskarżonemu skuteczną obronę. Przepis ten nie znajduje jednak odpowiedniego zastosowania odnośnie do pełnomocnika pokrzywdzonego. Wobec tej nierówności zasadne jest stworzenie pokrzywdzonemu większych możliwości obrony jego praw i interesów poprzez umożliwienie mu wyznaczenia pełnomocnika spośród osób najbliższych. Bardzo często jest tak, że pokrzywdzony jest traktowany, szczególnie właśnie na tym etapie postępowania przygotowawczego, instrumentalnie, służy jako środek do pozyskania materiału dowodowego.

Trzeba wyraźnie zaznaczyć, że wynikające z art. 88 K.p.k. ograniczenie kręgu podmiotów uprawnionych do występowania w procesie jako obrońca czy pełnomocnik nie jest podyktowane interesem żadnej korporacji zawodowej, lecz interesem osób pokrzywdzonych. One muszą mieć pewność, że obrońca lub pełnomocnik to osoba godna zaufania, która w swoich działaniach będzie kierowała się właśnie ich interesem. W przypadku adwokatów i radców prawnych istnieją gwarancje instytucjonalne w postaci odpowiedzialności dyscyplinarnej. Natomiast w przypadku osoby najbliższej gwarancją lojalnej postawy jest bliska więź osobista.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, wydaje się, iż nie istnieją przeszkody w przyznaniu pokrzywdzonym prawa ustanowienia pełnomocnikiem osoby najbliższej. Warto nadmienić, że w postępowaniu cywilnym nie ma tak daleko idących ograniczeń, jeśli chodzi o osoby, które mogą występować jako pełnomocnik strony. Zgodnie z art. 88 K.p.c. pełnomocni-

kiem może być nie tylko adwokat albo radca prawny, ale również osoby takie jak małżonek, rodzice, rodzeństwo lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia. W procesie cywilnym możliwość udzielenia tym osobom pełnomocnictwa procesowego nie budzi wątpliwości. Tymczasem w świetle obecnie obowiązującej regulacji nawet w postępowaniu adhezyjnym, a więc przy dochodzeniu roszczeń cywilnych przez pokrzywdzonego przestępstwem w procesie karnym, obowiązują ograniczenia w wyborze pełnomocnika. W tym przypadku stosuje się bowiem przepisy K.p.k. o pełnomocniku, a nie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. W praktyce oznacza to, że pokrzywdzony wytaczający powództwo cywilne w procesie karnym będzie mógł ustanowić pełnomocnikiem wyłącznie adwokata lub radcę prawnego, podczas gdy wytaczając odrębne powództwo przed sądem cywilnym, mógłby udzielić pełnomocnictwa również osobie bliskiej, czyli wstępnemu, zstępnemu, rodzeństwu.

Podsumowując, wprowadzenie przepisów dających osobom najbliższym możliwość występowania w imieniu poszkodowanego, pokrzywdzonego przestępstwem będzie gwarancją właściwej realizacji konstytucyjnej zasady dostępu do sądu, a także gwarancją pewności bezpieczeństwa ofiar i właściwej ochrony ich interesów. Dlatego w moim przekonaniu projektowane zmiany są nad wyraz zasadne, ale przede wszystkim społecznie bardzo potrzebne. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, pani posłanko.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Borys Budka z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Borys Budka:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska chciałbym przedstawić nasze stanowisko co do proponowanych zmian i przedstawionego przez panią poseł wnioskodawczynię projektu ustawy. Oczywiście Platforma Obywatelska w pełni popiera proponowane zmiany. Ustawa ma na celu umożliwienie osobom bliskim występowania w charakterze pełnomocników również w postępowaniu karnym. Naszym zdaniem przedstawione argumenty

Posel Borys Budka

pozwalają na skierowanie tego projektu ustawy do dalszych prac.

Jest to ustawa oczekiwana przez społeczeństwo, oczekiwana przez ofiary przestępstw, które często – o czym zresztą pani posłanka mówiła, są pozbawione możliwości korzystania, zwłaszcza na pierwszym etapie postępowania sądowego, z pomocy osób bliskich.

Tak jak już to zostało powiedziane, w postępowaniu cywilnym nie ma takich ograniczeń, przepisy K.p.c. pozwalają na dokonanie swego rodzaju wyboru pomiędzy pełnomocnikiem profesjonalnym a osobą najbliższą, ba, można mieć nawet dwóch pełnomocników. W przypadku Kodeksu postępowania karnego przez wiele lat dochodziło do nieuzasadnionej naszym zdaniem sytuacji, niepopartej żadnymi argumentami. Skoro dajemy wybór w postępowaniu cywilnym, to również w postępowaniu karnym taki wybór powinien być zagwarantowany. Dlatego też naszym zdaniem zasady proponowane w nowelizacji Kodeksu postępowania karnego w żaden sposób nie utrudnią tego postępowania, ba, naszym zdaniem uczynią je bardziej korzystnym dla ofiar przestępstw.

Nikt, powtarzam, nikt nie zabroni osobom korzystać z profesjonalnego doradztwa, z profesjonalnego pełnomocnictwa, ale również nie zabronimy osobom korzystania z pomocy osób najbliższych. Bywają takie przestępstwa, które są z jednej strony oczywiste, ale z drugiej strony takie, że ofiara czuje się dodatkowo pokrzywdzona tym, że musiała korzystać z pomocy osoby, do której nie miała zaufania, bo został jej wyznaczony pełnomocnik z urzędu, tymczasem jest pewna, że jej prawa świetnie przedstawiałyby osoby jej najbliższe, pomagając w tym postępowaniu.

Kodeks postępowania karnego w tym zakresie będzie po prostu takiej osobie dawał wybór, możliwość skorzystania z pomocy klasycznego pełnomocnika, jakim jest adwokat, klasycznego profesjonalnego pełnomocnika, wystąpienia o pomoc prawną z urzędu, jeżeli będzie takowa wola, lub – tak jak proponują wnioskodawcy – skorzystania z pomocy osoby najbliższej. Dlatego naszym zdaniem takie rozwiązania mogą spowodować również usprawnienie tej procedury, zwłaszcza na etapie przygotowawczym, kiedy osoba najbliższa wręcz za rękę poprowadzi taką ofiarę, która częstokroć czuje się zagubiona w kontaktach z organami ścigania czy też wymiaru sprawiedliwości, coś jej podpowie, zapewni komfort psychiczny. Jeśli te osoby uznają, że jest potrzebna pomoc fachowego pełnomocnika, to oczywiście w każdej chwili będą mogły skorzystać z takiej pomocy.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska jeszcze raz podkreślam, że projekt tej ustawy jest potrzebny społecznie, dlatego wnosimy o dalsze jego procedowanie we właściwej komisji. Dziękuję, pani marszałek.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Stanisław Pięta z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Posel Stanisław Pięta:

Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość przedstawić nasze stanowisko wobec projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, druk nr 1537.

Nasz klub również będzie wnosił o prowadzenie dalszych prac legislacyjnych w odpowiedniej komisji. Projekt zasługuje co najmniej na rozważenie.

Chciałbym zwrócić uwagę na krytyczną opinię Krajowej Rady Sądownictwa, która wskazuje na to, iż projekt nie zawiera rozstrzygnięcia, czy poszkodowany będzie mógł skorzystać zarówno z pomocy radcy prawnego, adwokata, jak i z pomocy pełnomocnika będącego osobą najbliższą. Co w sytuacji, kiedy nastąpi jakaś kolizja, np. kolizja zgłoszonych wniosków dowodowych? Projekt tego nie rozstrzyga. Jednak myślę, że te kwestie będziemy mogli doprecyzować na etapie prac w komisji kodyfikacyjnej. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję.

Głos zabierze pan marszałek Józef Zych z Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Bardzo proszę, panie marszałku.

Posel Józef Zych:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Oczywiście, jeżeli chodzi o regulację art. 88, sprawa jest słuszna, zasadna, popieramy ją, ale jest inny problem, który proponuje się w § 1. Otóż chciałbym przypomnieć, że sprawa zawiadomienia radcy prawnego o naruszeniu przepisów, jeżeli jest pełnomocnikiem, jest uregulowana w ustawie o radcach prawnych. Tam jest szczegółowa regulacja co do tego, co się dzieje, że może to doprowadzić do postępowania dyscyplinarnego radców prawnych. A zatem w dalszych pracach należy skonfrontować przepisy dotyczące tego problemu. To jest jedna sprawa. Teraz druga. Gdyby przyjąć takie rozwiązanie, na pewno podobnie jest w ustawie o adwokaturze, to trzeba by było zmieniać Kodeks postępowania cywilnego. A zatem proszę zwrócić na to uwagę w dalszych pracach, skonfrontować to z ustawą o radcach prawnych i z Prawem o adwokaturze.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie marszałku.

Głos zabierze pani posłanka Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska z Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Bardzo proszę, pani posłanko.

Posel Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Zaproponowany poselski projekt przewiduje wprowadzenie do przepisów proceduralnych normujących postępowanie karne oraz postępowanie w sprawach o wykroczenia rozwiązań dających możliwość osobie pokrzywdzonej przestępstwem lub wykroczeniem ustanowienia swoim pełnomocnikiem w postępowaniu nie tylko adwokata albo radcy prawnego, ale także osoby dla niego najbliższej. Co istotne, projekt eliminuje pełnomocnika będącego osobą najbliższą dla pokrzywdzonego z zakresu regulacji odnoszących się do szczególnych obowiązków pełnomocników wyłanianych z grona adwokatów i radców prawnych.

Trzeba przyznać, że propozycje zmian są różnie oceniane, i to w gronie osób pochodzących z tego samego środowiska zawodowego, na przykład prokuratorów. Jak inaczej bowiem traktować stwierdzenie Krajowej Rady Prokuratury, że brak fachowości osób reprezentujących strony procesów, w domyśle: osób najbliższych, może stwarzać nierówność między stronami, gdy jednocześnie zdaniem prokuratora generalnego pokrzywdzony może mieć zapewnione szerokie spektrum pomocy, bo, cytując: umocowanie w charakterze pełnomocnika adwokata lub radcy prawnego przez pokrzywdzonego, który dysponuje już pełnomocnikiem będącym dla niego osobą najbliższą, powinno być dopuszczalne zarówno mocą upoważnienia udzielonego przez pokrzywdzonego, jak i z urzędu.

Zatem możliwość skorzystania jednocześnie z pomocy osoby najbliższej i profesjonalnego pełnomocnika wzmacnia, a nie osłabia strony. Zdaniem prokuratora generalnego korzyści związane z udziałem pełnomocnika w postępowaniu polegają również na udzieleniu pokrzywdzonemu wsparcia o charakterze decyzyjnym lub emocjonalnym, szczególnie gdy osoba pokrzywdzona z uwagi na starszy wiek lub cechy osobowe wykazuje nieporadność.

W tym miejscu Sąd Najwyższy z kolei przypomina o istnieniu art. 51 § 3 K.p.k. – i trudno nie zgodzić się z tym – w którym jest wyraźnie powiedziane, że jeśli pokrzywdzonym jest osoba nieporadna, szczególnie ze względu na wiek lub stan zdrowia, jego prawa może wykonywać osoba, pod której pieczęcią pokrzywdzony pozostaje. Zdaniem Sądu Najwyższego w obowiązującym stanie prawnym funkcjonują już przepisy służące zapewnieniu pokrzywdzonemu odpowiedniej reprezentacji procesowej.

Wysoka Izbo! Przytoczyłam te opinie i przyznam, że widoczne jest tu, iż te oceny nie są równoznaczne. Zdecydowanie uważam jednak, że wskazane jest skonfrontowanie tych ocen i wypracowanie jednolitego stanowiska, które doprowadziłoby do w pełni konstruktywnych wniosków. Dlatego zdaniem Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej projekt jak najbardziej trzeba skierować do dalszych prac. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, pani posłanko.

Głos zabierze pani posłanka Beata Kempa z Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska.

Bardzo proszę, pani posłanko.

Posel Beata Kempa:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska mam zaszczyt przedstawić stanowisko w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (druk nr 1537).

Materia, nad którą dzisiaj procedujemy, jest istotnie bardzo ważną materią i tak naprawdę ma ona służyć wzmocnieniu roli pokrzywdzonego w procesie karnym bądź też w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Prawdą jest, że Kodeks karny z 1997 r. nieco mniej pomyślał o pokrzywdzonych, a nieco bardziej o wzmocnieniu roli oskarżonego i, co się z tym wiąże, o dobrych gwarancjach procesowych. Osoba pokrzywdzona takich gwarancji do końca nie ma. Chodzi o to, co najbardziej dotyczy właśnie pokrzywdzonych i z czym miałam do czynienia, szczególnie na przykład w sprawach o znęcanie się nad rodziną, kiedy kobiety zbyt późno dowiadywały się – w tym przypadku nieznaną mocą prawa szkodzi, niestety ta zasada u nas obowiązuje – że mogą na przykład brać udział w procesie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, co trzeba zgłosić do momentu odczytania aktu oskarżenia. Wtedy mogłyby skutecznie działać w procesie.

Jest to jakiś instrument, ale niestety jest on zbyt słaby, żeby te osoby, znajdujące się czasami w dość mało komfortowej sytuacji psychicznej, z niego korzystały bądź ubiegały się o korzystanie z niego. W tym momencie zaproponowany przez wnioskodawcę panią poseł Staroń jeszcze element wzmocnienia osoby pokrzywdzonej, myślę, że może jest jednak bardziej emocjonalny niż techniczny czy merytoryczny, chyba że osoba najbliższa jest prawnikiem, adwokatem, radcą prawnym. Wtedy rzeczywiście jest już bardzo dobrze.

Warto doprecyzować – doprecyzować, bo zdaje się, że do końca prawo tego nie zabrania – jak to jest z większą liczbą pełnomocników. Naprawdę nic nie

Posel Beata Kempa

stoi na przeszkodzie, żeby osoba pokrzywdzona, jeśli nawet korzysta z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, miała również wsparcie najbliższych osób występujących w roli pełnomocników. Taka osoba jest na przykład obecna na sali rozpraw, co już daje bardzo dużą gwarancję bezpieczeństwa. Przecież taka rozprawa to jest po prostu potężny stres. Ale to są elementy czysto ludzkie, natomiast ten prosty przepis bardzo pomaga. Poza tym najbliższa osoba może reagować, może podpowiadać profesjonalnemu pełnomocnikowi, jakie zadać pytania, dużo lepiej zna sytuację osoby pokrzywdzonej i, pani marszałek, Wysoka Izbo, oczywiście pełniej realizuje to prawo konstytucyjne czy zasadę prawa do sądu. W pełni się tutaj z tym zgodzę. Natomiast co do art. 51 § 3 K.p.k. to jedynie wtedy, gdy pokrzywdzony jest osobą nieporadną. A w tej sytuacji generalnie to jest też dużo węższy krąg osób pokrzywdzonych.

Klub Parlamentarny Solidarna Polska uważa, że ten projekt ustawy powinien być przekazany do komisji. Co do opinii, które zostały załączone do projektu – w kontekście wszelkich opinii, szczególnie jeżeli te opinie formułują gremia, którym powinno leżeć na sercu dobro wymiaru sprawiedliwości, będę z uporem przypominać, że wymiar sprawiedliwości i bezpieczeństwo kosztują. Ja nie mam tutaj absolutnie żadnych co do tego zastrzeżeń, ale to kosztuje nas 10 mld. W związku z powyższym powinniśmy dołożyć wszelkich starań, żeby poczucie bezpieczeństwa było zdecydowanie wyższe, a tym bardziej poczucie bezpieczeństwa procesowego osób pokrzywdzonych. I dlatego, wracając do tych opinii, jeżeli nawet jest jakieś zdanie krytyczne czy, w tym przypadku, takie już zwykle czepialstwo, warto w następnym akapicie po prostu odpowiedzieć, jak to przeszacowne, bardzo doświadczone gremium widzi rozwiązanie tego problemu. Może też ma jakąś propozycję, którą warto byłoby uwzględnić na przykład w dalszych pracach nad projektem. Myślę, że w tym przypadku takie gremia powinny pokusić się o krytykę, jeśli już, zdecydowanie bardziej konstruktywną.

Ja uważam, klub Solidarnej Polski uważa, że nic nie stoi na przeszkodzie (*Dzwonek*), żeby ten projekt ustawy przeprzeć i uchwalić. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, pani posłanko.

Zakończyliśmy wystąpienia klubowe i przystępujemy do pytań.

Czy ktoś chciałby jeszcze dopisać się do listy z pytaniami, zanim zamknę listę?

Skoro nie, to listę uważam za zamkniętą i ustalam czas na pytanie na 2 minuty.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Paweł Suski z klubu Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę.

Posel Pawel Suski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Pani poseł Lidia Staroń jest szczególnie wrażliwa na kwestię pozycji pokrzywdzonego w postępowaniu karnym czy też w ogóle w postępowaniu przed wymiarem sprawiedliwości, w całym procesie. Nie jest to jej pierwsza inicjatywa. Chciałbym jej serdecznie pogratulować determinacji właśnie w zmienianiu prawa, bo projekt, który procedujemy, jest jej kolejną inicjatywą legislacyjną, jako wnioskodawcy, w sprawie zmieniania pozycji pokrzywdzonego.

Szanowni Państwo! Jak trudna jest pozycja osoby pokrzywdzonej, choć w sumie uprzywilejowanej w procesie karnym, nie wie nikt, kto nie stanął po tej stronie. Ważne jest więc, abyśmy mieli świadomość, że mimo wszystko w jakichś skostniałych strukturach nawet dobrze działającego wymiaru sprawiedliwości nie zawsze prawa tej osoby są respektowane, a nawet jej pozycja może się wydawać czasami zagrożona ze względu właśnie na stan psychiczny. Nawet osobowościowe cechy mogą uniemożliwiać właściwe postępowanie przed wymiarem sprawiedliwości. Dlatego ważne jest, żeby móc spowodować, by ta osoba miała wsparcie, bardzo często nawet osób bliskich. Przedmówcy wyczerpali ten temat dość dokładnie, ja chcę tylko zapytać panią poseł wnioskodawcę, czy może odnieść się do stanowiska prokuratora generalnego w tej sprawie, jak również, mając na uwadze fakt, że Biuro Analiz Sejmowych przedstawiło opinię, zapytać, jakie są zalecenia Biura Analiz Sejmowych.

Na koniec chcę podkreślić, że niewątpliwie wypadkową swoich doświadczeń (*Dzwonek*) pani poseł spożytkowała w tym projekcie, mając na uwadze fakt, że jest jedynym posłem przedstawicielem parlamentu, Sejmu w Radzie do Spraw Pokrzywdzonych Prześiępstwem przy Ministrze Sprawiedliwości, z czego również bardzo się cieszę. Jeszcze raz dziękuję za tę inicjatywę.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Głos zabierze pani posłanka Beata Kempa z Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska.

Bardzo proszę.

Posel Beata Kempa:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Korzystając z tego, że bierze pan udział w tej ważnej debacie dotyczącej generalnie pokrzywdzonych, chciałabym zadać pytanie panu ministrowi i jednocześnie bardzo prosić, jeśli można, o odpowiedź na piśmie. Nie uciekam, broń Boże, na wakacje, po pro-

Posel Beata Kempa

stu jest spotkanie z grupą parlamentarzystów z Małej i muszę się udać na to spotkanie. W związku z powyższym, panie ministrze, ważna kwestia dotycząca osób pokrzywdzonych. Dzisiaj rano przeczytałam szokujący artykuł na temat ofiar przemocy domowej, szokujący, choć przecież uchwalaliśmy tutaj dość szumnie brzmiące ustawy dotyczące pomocy takim osobom pokrzywdzonym – w bardzo szerokim zakresie, bo miały być zespoły interdyscyplinarne, w zasadzie można powiedzieć, cuda na kiju – właśnie po to, żeby tym osobom pomóc. Dzisiaj wiemy, pokazują to statystyki, że one nadal są pozostawione samym sobie, tak naprawdę to rozpoczęła się nadprodukcja dokumentów, a realnie tym osobom absolutnie, szczególnie ofiarom przemocy domowej, nie pomaga się. Osób pokrzywdzonych innymi rodzajami przestępstw jest równie dużo. Idzie o to, że wciąż nie możemy dopracować się dobrego systemu pomocy ofiarom przestępstw. Czy państwo pracujecie nad takim systemem? Czy macie generalnie jakiś pomysł, bardziej kompleksowy? Myślę, że nie ominie to jednak ministra sprawiedliwości, będzie to spadać na ministra sprawiedliwości, ponieważ jest tutaj kwestia związana z całym systemem, też kwestia ustawy o pomocy ofiarom przemocy domowej. Niestety z tym minister pracy i polityki społecznej sobie nie poradzi.

To jest pierwsza rzecz. I druga, panie ministrze, o którą chcę zapytać i też poprosić o odpowiedź. Mamy ustawę, ale też niestety ona nie działa i właściwie to każdy rząd za nią się zabiera, tylko ona gdzieś tam grzęźnie i tak naprawdę tej pomocy nie ma. Chodzi mi o pomoc prawną dla osób niezamożnych. Czy pracujecie państwo nad tym? *(Dzwonek)* Mówię, osób niezamożnych, nie ubogich, ponieważ wiemy, że profesjonalna pomoc prawna kosztuje, Polaków na to nie stać, a taki system został już ustawą określony, tyle tylko, że on wymaga dość gruntownej nowelizacji, przystosowania do obecnych czasów, bo przyjęto go bodajże przed trzema kadencjami. W związku z powyższym, panie ministrze, proszę o odpowiedź również na pytanie, czy pracujecie państwo nad sprawą pomocy prawnej dla osób niezamożnych. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, pani posłanko.

Głos zabierze pan poseł Jacek Falfus z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Jacek Falfus:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Mam pytanie do przedstawiciela wnioskodawców, ale również do pana ministra, w sprawie, którą zasygnalizował pan poseł Stanisław Pięta. Co w takiej

konkretnej sytuacji, w której pokrzywdzony powoła pełnomocnika personalnego, adwokata lub radcę prawnego, ale jednocześnie pełnomocnika będącego osobą najbliższą i pełnomocnicy złożą rozbieżne wnioski dowodowe? Można sobie wyobrazić taką sytuację. Jest to pewnego rodzaju kolizja. Bardzo proszę o odpowiedź na to pytanie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Kolejne pytanie zada pan poseł Marek Ast z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Marek Ast:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chciałbym zapytać, jaki będzie zakres uprawnień w procesie osoby najbliższej wskazanej jako pełnomocnik. Rozumiem, że w pierwszej instancji takie jak radcy prawnego i adwokata. Jednak czy po prostu to pełnomocnictwo będzie się mogło rozciągać także na sprawę apelacyjną czy kasacyjną? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Kolejne pytanie zada pan poseł Marian Cycoń z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Marian Cycoń:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam pytania do przedstawiciela posłów wnioskodawców. Pierwsze pytanie. Czy nie należy obawiać się, że możliwość powołania przez stronę procesową więcej niż jednego pełnomocnika z grona najbliższych może prowadzić do nadmiernego przedłużenia się czasu trwania postępowań sądowych? I drugie. Projekt ustawy zakładający możliwość uczestniczenia w procesie karnym osoby najbliższej pokrzywdzonemu to niewątpliwie propozycja wzmacniająca pozycję procesową pokrzywdzonego ze względu na wsparcie psychologiczne i decyzyjne. Czy jednak osoba najbliższa, będąca jedynym pełnomocnikiem, często niemająca odpowiedniej wiedzy prawniczej, mimo swych najlepszych intencji będzie w stanie skutecznie wesprzeć pokrzywdzonego? Czy nie będzie tutaj nierówności, jeśli drugą stronę reprezentuje profesjonalny adwokat? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Na tym lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

A zatem proszę o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pana Stanisława Chmielewskiego.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Zanim przystąpię do odpowiedzi na pytania, które kierowano zarówno do pani poseł Lidii Staroń jako przedstawicielki wnioskodawców, jak i do ministra sprawiedliwości, chciałbym poinformować państwa, że jak na razie stanowiska rządu co do tego przedłożenia poselskiego nie ma, ponieważ otrzymaliśmy w zasadzie chyba dopiero wczoraj taką prośbę. Ale minister sprawiedliwości przyjmuje z zadowoleniem kolejną inicjatywę, która dotyczy zmian w zakresie Kodeksu postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Musimy również pamiętać o tym, że to nie odnosi się tylko do tych wielkich spraw, mówiąc kolokwialnie, ale również do tych drobnych spraw wykroczeniowych, gdzie często ci pełnomocnicy nie występują. Ale na pewno chodzi o to, żeby wzmacniać cały czas rolę pokrzywdzonych. I za to działanie w imieniu nas wszystkich, ministra sprawiedliwości, jak i wszystkich obywateli, trzeba dziękować tym, którzy nad tym się pochylają.

Godny akceptacji według naszej wstępnej oceny jest pomysł, który przedłożono, bo celem jego zgłoszenia jest umożliwienie pokrzywdzonemu w postępowaniu karnym oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia ustanowienia jednego pełnomocnika będącego osobą najbliższą. Generalnie uzasadnienie tego, co dyskusja pokazała, jest przekonujące. Oczywiście wymaga to również potwierdzenia, poparcia ze strony ministra sprawiedliwości. Będziemy to uwzględniali, przygotowując stanowisko rządowe, zachowując przy tym krytycyzm w swoich uwagach, bo tak rozumiem dyskusję i apel, który tutaj padł, do wszystkich, żeby do projektu odnosić się w sposób pozytywny. Będziemy starali się, jeżeli będzie trzeba, przedstawiać rozwiązania, które będą duchowi tej dyskusji również odpowiadały.

W obecnym stanie prawnym pełnomocnikiem pokrzywdzonego może być jedynie adwokat lub radca prawny. Nie ulega jednak wątpliwości, że dla zwiększenia ochrony interesów pokrzywdzonego, a także dla zwiększenia komfortu psychicznego osoby pokrzywdzonej w procesie karnym, i to w całym jego toku, a więc zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu we wszystkich instancjach, bo to było przedmiotem jednego z pytań, ce-

lowe jest wprowadzenie przepisów, które by dawały możliwość reprezentowania pokrzywdzonego również przez osobę najbliższą.

Projektodawcy trafnie przyjęli, że dla spełnienia celów projektu wystarczające będzie, aby pełnomocnikiem pokrzywdzonego była tylko jedna osoba najbliższa. I to chcę jeszcze raz podkreślić: Jedna osoba najbliższa, nie mnożymy tych osób. Pokrzywdzony może być reprezentowany przez 3 pełnomocników, a więc tutaj też nie ma problemu, bo będzie mógł być taki i taki pełnomocnik, jeżeli pokrzywdzony będzie chciał ich ustanowić, a więc także pełnomocnik ustanowiony z uwagi na sytuację, która nie pozwala na ustanowienie pełnomocnika z wyboru, czyli w drodze decyzji organu do tego uprawnionego, po rozpatrzeniu sytuacji życiowej pokrzywdzonego, będący już profesjonalistą.

Projektodawcy uwzględnili zmiany proceduralne będące koniecznym skutkiem projektowanej zmiany w art. 88 Kodeksu postępowania karnego i w art. 30 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Należy jedynie zauważyć, że trafna wydaje się uwaga prokuratora generalnego, który wskazał, iż celowe byłoby ponadto wprowadzenie zmiany w art. 78 Kodeksu postępowania karnego, tak aby pokrzywdzony, który ustanowi pełnomocnika będącego osobą najbliższą, mógł jednocześnie złożyć wniosek o ustanowienie właśnie dla niego pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata lub radcy prawnego.

W pozostałym zakresie projekt nie nasuwa w tym momencie zastrzeżeń. Biorąc pod uwagę przebieg dyskusji, jak również naszą wstępną ocenę, jeszcze raz deklaruję przygotowanie stanowiska, które będzie wspierało ten projekt, jak również będzie odpowiadało na wyzwania, które mogłem czy musimy wynieść z tej dyskusji.

Jeżeli chodzi o pytania, to oczywiście tematyka pokrzywdzonych osób co do zasady jest przedmiotem troski i działań ministra sprawiedliwości, i to w różnych aspektach, również we współpracy z Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej. Co do tego, czy ten system będzie spójny, funkcjonujący, potrzebujemy – mówiłem to już kilkakrotnie, również na tej sali – wsparcia także samorządów i organizacji pozarządowych. A więc musi to być szeroki system, który w ramach działań międzyresortowych musimy wdrażać, przygotowywać i udoskonalać.

Co do pomocy przedprocesowej, sądowej w zakresie osób niezamożnych, jedno z zadań, które postawił sobie do wykonania minister sprawiedliwości pan Marek Biernacki, to również przygotowanie i zakończenie pracy nad szerokim, ale jednocześnie mającym dobre podstawy finansowe systemem. Miejmy nadzieję, że przy wsparciu Wysokiej Izby, o co już teraz proszę, będziemy mogli to przeprowadzić i wprowadzić do naszego systemu prawnego.

Jeżeli chodzi o pełnomocników, bo trzy kolejne pytania panów posłów w zasadzie się do tego sprowadzały, to przypomnę tylko, że jeżeli jest ustanowiony pełnomocnik, to oczywiście działa on dopóty, dopóki nie zostanie odwołany przez pokrzywdzonego czy

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski**

każdego, kto ma mandat. Różnice między pełnomocnikami zawsze rozstrzyga, można tak powiedzieć, pokrzywdzony, ale jeżeli chodzi o postępowanie, które dotyka dowodów, to organem rozstrzygającym, biorącym pod uwagę całokształt sytuacji, jest sąd bądź prokurator. Myślę, że jest to też odpowiedź na to, że nie ma w zasadzie, bo to już dzisiaj wiadomo i nie ma tego na przyszłość, procedur – zarówno w Kodeksie postępowania karnego, jak i w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia – które mogłyby rodzić jakieś niebezpieczeństwa co do sprawności i przebiegu postępowania. Dziękuję bardzo za uwagę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Proszę o zabranie głosu przedstawicielkę wnioskodawców panią posłankę Lidę Staroń.

Bardzo proszę, pani posłanko.

Posel Lidia Staroń:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Właściwie na większość pytań odpowiedział tu już minister sprawiedliwości. Ja tylko uzupełnię, jeśli chodzi o te, które były kierowane do mnie.

Oczywiście jest to zawarte w ustawie – tutaj odpowiadam na pytanie pana posła. Jest jeden pełnomocnik wskazany przez pokrzywdzonego przestępstwem, czyli jedna osoba najbliższa. A więc nie będzie tutaj zagrożenia czy też wątpliwości, które wskazywał pan poseł, dotyczących tego, że będzie kilku pełnomocników. Nie, jest jeden i tak to jest zawarte w projekcie. Oczywiście – że tak powiem – najważniejszą osobą, w imieniu czy też w interesie której powinno się to wszystko dziać, jest tu przede wszystkim osoba pokrzywdzona przestępstwem. Służy to temu, żeby wzmocnić jej pozycję, żeby po wszystkich przejściach czy właśnie po traumie po przestępstwie – to ona jest pokrzywdzona tymże przestępstwem – miała ona jak największe prawa.

Osoba najbliższa jest po to, żeby w postępowaniu nie tylko była podporą emocjonalną, lecz także żeby mogła obok osoby najbliższej często właśnie jako pełnomocnik wyręczać ją, uczestniczyć w różnego rodzaju czynnościach postępowania przygotowawczego, badać czy pytać w jej imieniu o tok postępowania, a czasami nawet przy zeznaniach, kiedy jest bardzo często styczność z oprawcą, służyć też podporą psychiczną, jak również – nieobciążona tą traumą – mieć zupełnie inne, bardziej zimne podejście do tego, co się dzieje i co dotyczy właśnie tego pokrzywdzenia. Oczywiście obok radcy prawnego czy też adwokata może to być osoba najbliższa. Decyduje o tym po-

krzywdzony. To on mocuje tę osobę jako swojego pełnomocnika i on decyduje, kto to będzie.

Co do opinii prokuratora generalnego... Jeszcze tutaj króciutko powiem, że projekt z podobną zasadą, kierunkiem, zamierzeniem przeszedł już właściwie prawie całą drogę legislacyjną. Był tam wskazywany właśnie art. 51 § 3 K.p.k. W wyniku tego procesu, procedowania przy wszystkich opiniach pozytywnych co do potrzeby tej zmiany właśnie tam wypracowano, że musi to być art. 88, czyli ten pełnomocnik, a nie to zawężenie, które dotyczy osób nieporadnych w art. 51. Właśnie co do tej opinii prokurator generalny też absolutnie popierał tam to, żeby zapewnić osobom pokrzywdzonym możliwość efektywniejszej realizacji przysługujących im praw. Tę zasadę i tę zmianę popierał.

I co jeszcze? Pan minister mówił tu już, że to wszystkie instancje, że to osoba najbliższa wskazana obok profesjonalisty, w sytuacji kiedy jest taka możliwość, a w sytuacji kiedy go nie ma, też jest to właśnie osoba najbliższa. Stanowisko rządu w tej chwili, jak powiedział pan minister, jest jeszcze – że tak powiem – przygotowywane. Natomiast co do tamtego projektu było ono, tak jak wszystkich klubów, pozytywne. Bardzo dziękuję wszystkim klubom za wystąpienia i za poparcie tego projektu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, pani posłanko.

Zamykam dyskusję*).

Marszałkini Sejmu, na podstawie art. 87 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 regulaminu Sejmu, kieruje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, zawarty w druku nr 1537, do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 38. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (druk nr 1496).

Proszę o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pana Stanisława Chmielewskiego w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Stanisław Chmielewski:**

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Wysoka Izbo! Rządowy projekt ustawy, który

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski

mam zaszczyt dziś państwu zaprezentować, ma na celu skrócenie czasu trwania postępowań sądowych w sprawach o wykroczenia oraz zredukowanie ponoszonych w związku z tym kosztów poprzez wprowadzenie do systemu polskiego postępowania w sprawach o wykroczenia protokołu w postaci zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku, tzw. protokołu elektronicznego.

Właściwe utrwalenie czynności procesowej jest niezbędne dla jej należytego udokumentowania w aktach sprawy oraz dla oceny prawidłowości przeprowadzonego postępowania, zwłaszcza w ramach kontroli odwoławczej. Istotne zalety z tego punktu widzenia ma protokół sporządzany w formie elektronicznej, który szczególnie w sprawach wykroczeniowych, jako co do zasady mniej skomplikowanych pod względem faktycznym i dowodowym od spraw karnych, powinien przyczynić się do istotnego uproszczenia i przyspieszenia postępowania.

Do zalet tych trzeba w szczególności zaliczyć fakt, że technologie cyfrowe rejestrujące dźwięk lub dźwięk i obraz pozwalają na dokładne i wierne utrwalenie przebiegu czynności procesowej, w tym własnych sformułowań uczestników postępowania, niewystylizowanych przez inną osobę, co umożliwia gruntowną ocenę tych czynności i spontanicznych wypowiedzi oraz zapobiega zniekształceniom i przekłamanom zapisu typowym dla wersji pisemnej.

Ponadto sporządzanie tradycyjnego protokołu trwa zdecydowanie dłużej, gdyż wymaga możliwie dokładnego spisania wszystkich przeprowadzonych czynności, co łączy się z reguły z koniecznością dyktowania przez przewodniczącego treści protokołu, przedłuża postępowanie i faktycznie wstrzymuje bieg czynności, natomiast protokół elektroniczny sporządzany jest w czasie rzeczywistym przebiegu danej czynności procesowej.

Nie jest również bez znaczenia, że sporządzenie protokołu elektronicznego, w przeciwieństwie do tradycyjnej metody, nie jest absorbujące dla sędziego i pozwala mu skupić się na kwestiach merytorycznych, a nie na dyktowaniu protokolantowi treści protokołu lub czuwaniu nad zgodnością prowadzonego zapisu z rzeczywistym przebiegiem czynności.

Zgodnie z projektowaną ustawą z rozprawy sporządzany będzie protokół utrwalający jej przebieg za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk, który będzie opatrywać się podpisem elektronicznym, co ma gwarantować rozpoznawalność jakichkolwiek późniejszych zmian oraz identyfikację osoby protokolanta. Ze względu na fakt, że zapis obrazu i dźwięku dokładnie oraz wiernie utrwalą przebieg rozprawy, za zbędną uznano możliwość sprostowania protokołu.

W przypadku gdy w ocenie prezesa sądu będzie to niezbędne dla zapewnienia prawidłowości orzekania, może on zarządzić sporządzenie transkrypcji odpowiedniej części tego protokołu. Dokonanie transkryp-

cji będzie czynnością materialno-techniczną, a sama transkrypcja stanie się załącznikiem do protokołu. Ze względu na fakt, iż sporządzenie transkrypcji jest czynnością bardzo pracochłonną i stanowiącą duże obciążenie dla protokolanta, zostało ono ograniczone wyłącznie do przypadków, gdy jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowości orzekania.

Obok protokołu utrwalającego przebieg rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk z rozprawy sporządzany będzie protokół pisemny. Będzie on miał charakter skróconego pisemnego zapisu przebiegu rozprawy i zawierał najważniejsze elementy identyfikujące rozprawę i jej uczestników oraz wydane na niej postanowienia i zarządzenia, jak też wskazanie najważniejszych czynności procesowych stron przedsięwziętych na tym forum.

Sposób użycia systemu teleinformatycznego służącego do utrwalania przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk do sporządzenia protokołu pisemnego oraz funkcjonalnego powiązania tych protokołów zostanie określony w akcie wykonawczym. Ten sam akt wykonawczy określi również rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku, sposób i tryb sporządzania zapisów dźwięku albo obrazu i dźwięku, identyfikacji osób je sporządzających, jak też sposób przechowywania tych zapisów oraz warunki i sposób wprowadzenia zmiany wymaganej względami technicznymi albo zakresem czynności, z której sporządza się protokół.

Jako wyjątek od przedstawionej reguły protokół z rozprawy będzie mógł być sporządzony wyłącznie pisemnie, a więc według zasad dotychczasowych, w przypadku gdy ze względów technicznych utrwalenie przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk nie będzie możliwe.

Strony, obrońcy, pełnomocnicy i przedstawiciele ustawowi będą mieć prawo zapoznania się z zapisem dźwięku i obrazu z rozprawy. Będzie to mieć miejsce w siedzibie sądu. Wyjątek od tej zasady będzie się odnosić do obwinionego pozbawionego wolności – w tym przypadku zapoznanie się z zapisem dźwięku albo obrazu i dźwięku nastąpi w administracji odpowiedniego zakładu.

Ponadto strony, obrońcy, pełnomocnicy i przedstawiciele ustawowi będą mieć prawo do otrzymania z akt sprawy zapisu dźwięku. Możliwość otrzymania zapisu obrazu nie została przewidziana ze względu na konieczność zapewnienia ochrony wizerunku osób biorących udział w postępowaniu. Z zapisem tym jednakże będzie można się zapoznać w siedzibie sądu.

Otrzymanie zapisu dźwięku będzie mogło nastąpić co do zasady nieodpłatnie, a jedynie w przypadku gdy uczestnik będzie żądać wydania tego zapisu na informatycznym nośniku danych, wiązać się będzie z koniecznością pokrycia kosztów wydania tego zapisu na tym nośniku. Wysokość tej opłaty, sposób i tryb udostępniania stronom, obrońcom, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym zapisu dźwię-

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski

ku i obrazu z rozprawy w siedzibie sądu, a w odniesieniu do obwinionego pozbawionego wolności – w administracji odpowiedniego zakładu, oraz przekazywania im z akt sprawy zapisu dźwięku określi minister sprawiedliwości w akcie wykonawczym.

W projektowanych przepisach zawarto też regulację, zgodnie z którą odtworzenie wyjaśnień lub zeznań utrwalonych na rozprawie za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk zostało zrównane z odczytaniem wyjaśnień lub zeznań złożonych na rozprawie.

Konsekwencją utrwalenia przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk są także zmiany dotyczące instytucji uzasadnienia wyroku. Projekt przewiduje możliwość przedstawienia uzasadnienia wyroku wyłącznie w formie ustnej, bezpośrednio po ogłoszeniu wyroku. Odnosi się to zarówno do wyroku sądu pierwszej instancji, jak i wyroku sądu odwoławczego. W takim przypadku sąd nie będzie przedstawiać ustnie najważniejszych powodów wyroku, ale uprzedzi strony o tym, że zamierza przedstawić uzasadnienie wyłącznie w formie ustnej. W celu zagwarantowania prawa do obrony obwinionemu pozbawionemu wolności, który nie był obecny przy ogłoszeniu wyroku i nie posiadał obrońcy, do administracji odpowiedniego zakładu przekazywany będzie wraz z wyrokiem zapis dźwięku z rozprawy w zakresie obejmującym uzasadnienie wyroku, który następnie zostanie udostępniony obwinionemu.

Podkreślenia wymaga, że proponowane w tym zakresie zmiany dotyczące formy uzasadniania wyroków, przy zachowaniu koniecznych gwarancji procesowych stron, spowodują w ocenie ministra sprawiedliwości dalsze istotne przyspieszenie przebiegu postępowań w sprawach o wykroczenia. Jeżeli natomiast będzie to celowe z uwagi na zawłość sprawy, sędzia będzie mógł odstąpić od wygłoszenia ustnego uzasadnienia wyroku i poprzestać na podaniu najważniejszych jego motywów, z późniejszym sporządzeniem uzasadnienia na wniosek sądu.

Ze względu na specyfikę uzasadnienia przedstawianego wyłącznie w formie ustnej odmiennie został w tym przypadku określony termin do wniesienia apelacji. Termin ten ma wynosić 7 dni roboczych, z wyjątkiem sobót, od daty ogłoszenia wyroku, zaś w przypadku obwinionego pozbawionego wolności, który nie był obecny przy ogłoszeniu wyroku i nie posiadał obrońcy – od daty doręczenia mu wyroku. Analogiczne zasady będą obowiązywać w odniesieniu do obwinionego i do obrońcy w razie wydania wyroku zaocznego i w przypadku przedstawienia uzasadnienia tego wyroku wyłącznie w formie ustnej.

Panie i Panowie Posłowie! Wysoka Izbo! Mając na uwadze powyższe względy, w imieniu ministra sprawiedliwości i rządu wnoszę o skierowanie projektu do dalszych prac legislacyjnych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy głos zabierze pan poseł Witold Pahl z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Witold Pahl:

Pani Marszałkini! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska przedstawiam stanowisko w sprawie projektu ustawy z druku sejmowego nr 1496 o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Jest rzeczywiście tak, że jeśli chodzi o standard dostępności wymiaru sprawiedliwości, bo mówiąc o wykroczeniach, pamiętajmy, iż sprawy o wykroczenia również stanowią bardzo istotny element szeroko pojętego wymiaru sprawiedliwości, mamy, analizując art. 45 konstytucji, kierować się zasadami sprawiedliwego i szybkiego rozpoznawania sprawy. A patrząc na treść art. 77 ust. 2 konstytucji, należy tworzyć prawo w taki sposób, aby nie stanowiło przeszkody w funkcjonowaniu obywatela w tej przestrzeni życia. Rozwiązania proponowane przez ministerstwo, w zdecydowany sposób sprawdzone zresztą w sądach powszechnych, w znaczący sposób te standardy konstytucyjne podwyższają.

Należy także zwrócić uwagę na to, że obwiniony, pozbawiony wolności również będzie miał możliwość korzystania z pełni swoich praw właśnie tak, jak przedstawił to pan minister, poprzez możliwość zapoznania się z treścią rozprawy bądź z ustnym uzasadnieniem wyroku w zakładzie karnym, w którym odbywa karę. Należy także z dużym optymizmem popatrzeć na te rozwiązania w części dotyczącej odciążenia sądów od znacznej liczby tych spraw, które dzieją się w sądzie, jeżeli chodzi o kwestie dotyczące postępowań w sprawach o wykroczenia, dlatego że z pewnością taki tryb procedowania skróci rozprawy.

Jeszcze jedna niezwykle istotna, ważna rzecz, to jest kwestia preasumpcji dowodowej. Ze swojej praktyki, z pracy w sądzie pamiętam, że były olbrzymie problemy dotyczące tego, co strony powiedziały, co strony miały na myśli, jakich użyły argumentów. Rzeczywiście dyktowanie przez sędziego protokołantowi wypowiedzi często chaotycznych czy też wynikających z pewnych emocji nie zawsze oddawało w pełni sens, istotę dowodów, argumentacji czy okoliczności faktycznych, jakie były przytaczane przez strony postępowania. Stąd też duża liczba wniosków o sprostowanie protokołu. To w konsekwencji decydowało o przedłużeniu postępowania, a często też stawało się podstawą do złożenia apelacji, a więc dzi-

Posel Witold Pahl

siaj już kwestia tej rzeczywistej, tej bardzo racjonalnej i pozbawionej ryzyka procedury w zakresie oceny dowodów, preasumpcji dowodowej nie powinna mieć już takiego zakresu jak wcześniej, jeśli chodzi o konieczność dokonywania sprostowań.

Dlatego też, pani marszałkini, Wysoki Sejmie, odnosimy się do tego z dużą aprobatą i prosimy o konsekwencję, dlatego że rzeczywiście środki przeznaczone na realizację tej inwestycji są bardzo duże – to 25 mln, docelowo ta kwota jeszcze się zwiększy – dają pewne gwarancje, iż ten system, również na tym poziomie funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, powinien się przyjąć, a gwarancje procesowe i standard konstytucyjny ulegną zdecydowanej poprawie.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska wnoszę o skierowanie projektu do dalszych prac. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Marek Ast z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Posel Marek Ast:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt przedstawić stanowisko w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, druk nr 1496.

Projekt przewiduje możliwość sporządzenia protokołu z rozprawy w formie elektronicznej za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk lub dźwięk i obraz. Myślę, że jest to rzeczywiście krok w dobrym kierunku, żyjemy w XXI w., technika poszła zdecydowanie do przodu. Myślę, że zdobycze nauki i techniki należy stosować również w procesach. Tak jak uzasadniał pan minister, na pewno ta forma sporządzania protokołu przyspieszy postępowanie, to jest jedna z zalet. Każdy, kto uczestniczył w procesie, wie, że sporządzanie protokołu przez protokolanta i dyktowanie protokołu przez sędziego powoduje, że ta rozprawa, po pierwsze, znacznie się wydłuża, po drugie, oczywiście taki protokół jest niedoskonały. Po prostu zapisane jest w nim to, co sędzia uzna za stosowne. W związku z powyższym dopuszczenie formy elektronicznej tę słabość protokołów pisemnych wyeliminuje.

Z uwagi na te okoliczności Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość jest za skierowaniem projektu do dalszych prac legislacyjnych w komisji kodyfikacyjnej. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Józef Zych z Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Bardzo proszę, panie marszałku.

Posel Józef Zych:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego, po zapoznaniu się z rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, oświadcza, iż projekt ten popiera i weźmie udział w dalszych pracach legislacyjnych. Pan minister Chmielewski był uprzejmy bardzo dokładnie przedstawić Sejmowi to wszystko, co znajduje się w uzasadnieniu. Zarówno to uzasadnienie, jak i wystąpienie pana ministra w pełni nas przekonuje, jeżeli chodzi o celowość i słuszność takiej regulacji.

Przed chwilą pan poseł Ast zwrócił uwagę na bardzo istotną kwestię, a mianowicie na problem sporządzania samego protokołu w czasie rozprawy. Otóż wielokrotnie okazywało się, że nie zawsze sędzia tak rozumiał wypowiedź samego obwinionego, oskarżonego w procesie, jak obrońca, który rozumiał to zupełnie inaczej. Gdy potem dochodziło do konfrontacji, okazywało się, że oskarżony czy obwiniony mówił: przecież zupełnie co innego miałem na myśli. To prowadziło do wielu nieporozumień.

Wysoki Sejmie! Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego popiera skierowanie projektu do odpowiednich komisji, zgodnie z wnioskami. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie marszałku.

Głos zabierze pan poseł Andrzej Dera z Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Andrzej Dera:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska mam zaszczyt przedstawić nasze stanowisko wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, druk nr 1496. Celem powyższego przedłożenia jest skrócenie czasu trwania postępowań sądowych w sprawach o wykroczenia oraz zredukowanie ponoszonych w związku z tym kosztów przez wprowadzenie do systemu polskiego postępowania w sprawach o wykroczenia protokołu z rozprawy w postaci zapisu dźwięku lub obrazu i dźwięku.

Posel Andrzej Dera

Wysoka Izbo! Klub Parlamentarny Solidarna Polska zawsze będzie wspierał wszelkie starania, wszelkie zmiany, które mają przyspieszyć postępowania sądowe, gdyż przewlekłość postępowania sądowego jest główną bolączką polskiego wymiaru sprawiedliwości. W pełni popieramy to, co pan minister tutaj zaproponował. Jest to rzeczywiście rozwiązanie, które w kilku aspektach jest bardzo dobre. Zmniejszanie kosztów i czasu trwania to są oczywiście fundamentalne i podstawowe cele, co do tego nie ma wątpliwości. Dalsze prace powinny iść właśnie w tym kierunku. Pragnę również zwrócić uwagę na bardzo ważny element, jeżeli chodzi o odczucia obywatelskie, który jest związany z tym, że często przy tradycyjnym systemie protokołowania dochodzi do niejasności i konfliktów, gdyż sędzia źle zaprotokołował, protokolant źle zaprotokołował, w związku z tym są liczne interwencje. Wszelkie tego typu wystąpienia powodują oczywiście dalsze przedłużenie takiego postępowania. Teraz sprawa będzie czysta, jasna, przejrzysta. Każdy sięga do źródeł, źródło nigdy nie kłamie, jest czyste. Jak najbardziej jest to ruch w oczekiwanym kierunku, jeśli chodzi o samych sędziów, uczestników postępowania, adwokatów, radców prawnych i tych, którzy mają – nie wiem, jak to powiedzieć, bo w sprawach o wykroczenia nie jest to przyjemność, tylko obowiązek – taką sytuację, że muszą przed tym sądem jako obwinieni stanąć.

Nasz klub będzie popierał to przedłożenie. Myślę, że nie jest to chyba kontrowersyjne rozwiązanie. Oby w jak najkrótszym czasie weszło ono w życie, gdyż w momencie wejścia w życie tej ustawy postępowania w sprawach o wykroczenia będą szybkie i jawne, a to jest chyba najistotniejsza rzecz do poprawy w polskim wymiarze sprawiedliwości. Panie ministrze, dziękujemy za to przedłożenie i mamy nadzieję, że w krótkim czasie postępowania w sprawach o wykroczenia będą szybkie i jawne. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Eugeniusz Tomasz Grzeszczak)

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję.

Wypowiedź posła Dery kończy wystąpienia klubowe.

Do pytań zapisało się trzech posłów.

Czy ktoś z państwa posłów pragnie dopisać się do listy?

Zamykam listę.

Pierwsze pytanie zadawał będzie pan poseł Marek Ast.

Czas na zadanie pytania – 1,5 minuty.

Posel Marek Ast:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam pytanie do artykułu, który jest istotą tej nowelizacji. W art. 37 § 2 jest mowa o tym, że z rozprawy sporządza się protokół utrwalający przebieg rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk oraz protokół pisemny. W związku z tym jest pytanie, czy odступujemy od tej formy protokołu pisemnego, czy też nie. Czy ten protokół pisemny będzie równolegle sporządzany? Z tego przepisu wynika jednak, że tak. Skoro będzie sporządzany protokół pisemny, to jest kolejny przepis mówiący o tym, że sąd może sporządzić transkrypcję z części rozprawy zarejestrowanej w formie elektronicznej. Skoro jest protokół pisemny, to po co transkrypcja? W związku z powyższym prosiłbym o wyjaśnienie tych wątpliwości, panie ministrze.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Pytanie zadawał będzie pan poseł Jacek Falfus.

Posel Jacek Falfus:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Chciałbym zadać pytanie w odniesieniu do intencji wnioskodawców. Wiadomo, że zasadnicza kwestia to jest skrócenie procesów sądowych, ale w tych intencjach jest również m.in. celowe odstępianie od pisemnego uzasadnienia wyroku i poprzestanie na jego pustym uzasadnieniu. Chcąc zadziałać w obronie strony, która będzie musiała się bronić w postępowaniu odwoławczym, pytam, czy nie jest to zbyt daleko idące rozstrzygnięcie mogące w jakiś sposób utrudnić stronie działanie obrony w postępowaniu odwoławczym. Bardzo proszę o uzasadnienie.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi Falfusowi.

Pan poseł Piotr Szeliga.

Posel Piotr Szeliga:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Bez wątpienia proces informatyzacji sądów jest dobry, rozpoczął go minister Ziobro, jak wiemy, a państwo go kontynuują. Mówimy dzisiaj o sprawach dotyczących wykroczeń. Jakie będą następne kroki ministerstwa? Kiedy będzie to już system powszechny, czyli dotyczący wszystkich postępowań? Czy pań-

Posel Piotr Szeliga

stwo przewidują poszerzenie tej możliwości, żeby także i w innych sprawach z tego korzystać?

Mój przedmówca już o to pytał, ale chciałbym prosić o doprecyzowanie, czy w takim wypadku nie będą już obowiązywać te protokoły, tylko zapisy, tak?

Wicemarszałek Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:

Dziękuję.

Lista posłów zapisanych do pytań została wyczerpana.

Proszę o zabranie głosu przedstawiciela rządu.

W imieniu ministra sprawiedliwości głos zabierze pan minister Stanisław Chmielewski.

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowni Posłowie! Tak się złożyło. Dziękuję za wsparcie tego projektu. Przyznaję, że jest on w mojej ocenie jednym z najważniejszych projektów. Chcemy, i tu odpowiadam już na pytanie pana posła Szeligi, doprowadzić do tego, aby było to możliwe we wszystkich postępowaniach i na wszystkich etapach. Mam tu na myśli zarówno procedurę cywilną, jak i karną. Dzisiaj w procedurze cywilnej już się to dzieje. Rozpoczynamy tu od postępowania w sprawach o wykroczenia, co pozwala, myślę, na spokojne wdrożenie i przetestowanie tego w ramach procedury karnej. Co ważne, realizujemy te działania w ramach Programu Operacyjnego „Innowacyjna gospodarka” i korzystamy z pieniędzy europejskich, a więc w zasadzie w niewielkim stopniu finansujemy to z budżetu państwa. Chcemy to realizować i realizujemy już, jeżeli chodzi o procedurę cywilną, z perspektywy do roku 2013, ale też kończyć to będziemy w ramach perspektywy 2014. Same elementy dotyczące wykroczeń to będzie szacunkowo około 40 mln zł do rozliczenia w pełnym zakresie, a jeśli chodzi o sprzęt – 25 mln, zaś całość tych wydatków dotyczących procedury cywilnej, które w tej chwili oszacowaliśmy, to 400 mln zł. Oczywiście sale w sądach są wykorzystywane w ramach różnych postępowań, dlatego, jeśli chodzi o sprzęt, to się pewnie będzie trochę dublowało. Chodzi jednak o to, żebyśmy maksymalnie wykorzystywali sale na to podstawowe działanie wymiaru sprawiedliwości, jakim jest rozpatrywanie spraw.

Jeżeli chodzi o pytanie pana posła Marka Asta, zapis art. 37 § 2, który mówi o dwóch protokołach, oczywiście na pierwszy rzut oka jest dość trudny do zrozumienia, ale intencją wnioskodawców jest jedno

– aby protokół pisemny był swoistym zapiskiem przebiegu rozprawy. W związku z tym, że odnosimy się do całego systemu procedury karnej, musimy mówić o dwóch protokołach. Natomiast jeszcze raz podkreślę, że jeżeli chodzi o protokół pisemny, on jest oczywiście sporządzany w miarę automatycznie i dotyczy tylko i wyłącznie elementów – w związku z komputerem, który będzie na sali rozpraw – które mają oddać podstawowe czynności i podstawowe orzeczenia sądów, jakie miały miejsce w trakcie rozprawy. A więc myślę, że to nie burzy koncepcji, idei, którą przedstawiłem, dotyczącej dążenia do nagrywania dźwięku bądź dźwięku i obrazu z rozprawy. To ma być podstawowe źródło wiedzy o tym, jak przebiegało postępowanie.

Jeżeli chodzi o pytanie pana posła Jacka Falfusa dotyczące intencji, pan poseł dotknął kwestii uzasadnienia ustnego. Oczywiście dotykamy tu dwóch kwestii. Z jednej strony chcemy skrócić postępowanie, aby – nie używam tego słowa, bo nie ma drobnych spraw – w sprawach mniejszego kalibru, powiedzmy, zachęcić obwinionego do szybkiej oceny swojej sytuacji, z drugiej strony dokonanie oceny musi być na tyle możliwe, aby sędzia przedstawił w jak najbardziej właściwy sposób, zgodny z procedurą, ustne uzasadnienie. To będzie nagrane, w związku z tym jeżeli ktoś... A w sprawach dotyczących wykroczeń trzeba działać szybko, nawet jeżeli toczą się w sądzie. Jeśli ktoś odpowiedzialnie podchodzi do swojej roli, to może się z tym zapoznać kilka razy, będąc w sądzie, albo poprosić o szybką transkrypcję i ona też jest możliwa.

Co do sędziów powiem, że sędzia, wydając wyrok, musi być przygotowany i wierzę, że tak będzie. A jeżeli to uzasadnienie po prostu odwali, będzie mu groziło uchylenie wyroku. W związku z tym będzie ocena negatywna. Mówiliśmy dzisiaj przy innej okazji również o tym, że nowelizowaliśmy u.s.p. i sędziowie będą podlegali okresowym ocenom. W związku z tym myślę, że tutaj te dwa mechanizmy sprzęgają się dla dobra wszystkich uczestników postępowania.

Co do pytania pana posła Piotra Szeligi powiem, że intencją ministra sprawiedliwości, jak już mówiłem, jest dążenie do jak najszerzego wykorzystywania formy rejestrowania przebiegu rozprawy, jaką jest dźwięk bądź dźwięk i obraz, jeżeli tylko będą na to pieniądze europejskie. Wiemy, że... inaczej, będziemy o to zabiegać, a myślę, że w ramach „Innowacyjnej gospodarki” nadal będzie można to jeszcze tak, przynajmniej w naszych warunkach, przedstawiać. Natomiast nawet jeżeli by tego nie było, myślę, że w Polsce kończy się czas stagnacji, w związku z tym bezpieczeństwo funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości w zakresie inwestycji, poprzez zabezpieczenie środków finansowych w wymiarze chociażby dotychczasowym, pozwoli nam na to, żeby po uregulowaniu kwestii związanych z budynkami, które w zasadzie dzisiaj, jeżeli chodzi o Polskę, poza nielicznymi przypadkami, w których jeszcze wymagane są inwesty-

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski**

cje... Będziemy musieli kierować się w inną stronę, a więc w kierunku zastosowania jak najlepszych nowoczesnych technik, tak aby wymiar sprawiedliwości działał sprawnie. Dziękuję bardzo za uwagę, dziękuję panu marszałkowi.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu ministrowi.
Zamykam dyskusję*).

Marszałek Sejmu, na podstawie art. 87 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 regulaminu Sejmu, kieruje rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, zawarty w druku nr 1496, do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

**Przystępujemy do rozpatrzenia punktów 39.
i 40. porządku dziennego:**

**39. Pierwsze czytanie poselskiego projektu
ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy** (druk
nr 1503).

**40. Pierwsze czytanie poselskiego projektu
ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców** (druk
nr 1504).

Proszę o zabranie głosu pana posła Krzysztofa Borkowskiego w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy zawartego w druku nr 1503.

Panie pośle, bardzo proszę.

Posel Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego zaprezentować nowy projekt ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy.

Niniejszy projekt ma na celu ustanowienie instytucji rzecznika praw przedsiębiorcy, do którego zadań należałaby ochrona praw i wolności gospodarczej przedsiębiorców określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innych aktach prawnych. Art. 20 konstytucji Rzeczypospolitej wyraźnie mówi, że społeczna gospodarka rynkowa, oparta m.in. na wolności działalności gospodarczej, stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej.

Gdy obserwuje się aktualny stan, widać, że przedsiębiorcy w Polsce napotykają liczne przeszkody, bariery i utrudnienia. Najczęściej są one spowodowane nadinterpretacją prawa przez urzędników organów administracji, przewlekłością w załatwianiu spraw, długimi i drobiazgowymi kontrolami, opieszałością wymiaru sprawiedliwości, niejasnymi przepisami prawa. Zgodnie ze statystykami przedstawionymi w informacji o działalności sądów administracyjnych

za 2011 r. skarg, które wpłynęły do wojewódzkich sądów administracyjnych na akty i czynności ministrów, centralnych organów administracji rządowej, naczelnych organów, było 15 700. Z tego 11 900 skarg zostało załatwionych, ale aż 35, ponad 35% skarg zostało uwzględnionych. To pokazuje, jakie są tutaj niedociągnięcia. Liczne były również skargi na akty i czynności samorządowych kolegiów odwoławczych. Do wojewódzkich sądów administracyjnych wpłynęło ponad 14 tys. skarg, z czego ponad 10 tys. załatwiono wyrokiem. Spośród tych skarg uwzględnionych zostało aż ponad 31%.

Zadaniem rzecznika praw przedsiębiorcy byłaby ochrona interesów przedsiębiorców w sytuacjach konfliktowych, w których stroną przeciwną jest państwo lub jego organy. Sprawy, w których stronami pozostającymi w konflikcie byłiby przedsiębiorcy, zgodnie z przedstawionym projektem ustawy byłyby wyłączone z ingerencji i działania rzecznika praw przedsiębiorcy. Przedsiębiorcy jako szczególnie ważna kategoria obywateli, w której upatruje się motoru napędowego rozwoju gospodarczego Polski, często narażeni są na spory, w których stroną przeciwną są organy ścigania, administracja rządowa i samorządowa czy organy kontrolne. Szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorców, których nie stać na profesjonalną obsługę prawną, są to spory bardzo trudne do wygrania, nawet jeśli mają rację.

Teoretycznie w sytuacjach spornych pomiędzy przedsiębiorcami a organami, organizacjami i instytucjami organem, do którego można zwrócić się o pomoc, jest czy może być obecnie rzecznik praw obywatelskich. Niestety, jak pokazuje praktyka, organ ten ze względu na liczne sprawy o innym ciężarze gatunkowym nie podejmuje się takich spraw albo robi to bardzo rzadko. Na przykład w 2012 r. rzecznik praw obywatelskich rozpatrzył ponad 32 tys. spraw, z czego jedynie dwa przypadki dotyczyły przedsiębiorców. Powołanie rzecznika praw przedsiębiorcy zagwarantowałoby wszystkim przedsiębiorcom, w tym także indywidualnym, możliwość realnego dochodzenia swoich praw. Rzecznik praw przedsiębiorcy strzegłby praw tej coraz liczniejszej grupy społecznej, odgrywającej dużą rolę w rozwoju gospodarki.

Z „Raportu o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce” za 2011 r., opracowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, wynika, że działa ponad 1,6 mln przedsiębiorstw, z czego większość, bo ponad 90%, w zasadzie 98%, to małe i średnie przedsiębiorstwa. Wkład tych przedsiębiorców w tworzenie wartości dodanej brutto wynosi ok. 48,4%, liczba zaś pracujących w tym sektorze stanowi ponad 2/3 ogółu pracujących, co jest niezwykle ważne. Zauważyć więc można, jak duża jest to grupa społeczna. Celowe zatem wydaje się powołanie specjalnego organu – rzecznika praw przedsiębiorcy – który zagwarantowałby wzmożoną ochronę interesów przedsiębiorców, szczególnie tych zaliczanych do sektora małych i średnich przedsiębiorstw.

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Posel Krzysztof Borkowski

W związku z zapotrzebowaniem na taką instytucję pojawiają się różnego rodzaju inicjatywy wychodzące od obywateli. Przykładami mogą być chociażby społeczny rzecznik przedsiębiorców powołany przez Konfederację Pracodawców Prywatnych Lewiatan czy nowo powstały ruch społeczny Niepokonani 2012. Dzięki nagłośnieniu przez media ruchu społecznego Niepokonani 2012 zaczęli się gromadzić i organizować wokół niego przedsiębiorcy poszkodowani przez aparat państwowy, urzędy skarbowe, prokuratury, sądy. W maju 2012 r. odbył się I Kongres Niepokonanych.

Kompetencje rzecznika praw przedsiębiorcy wykazują pewne podobieństwo do kompetencji rzecznika praw obywatelskich czy rzecznika praw dziecka, które to instytucje mają umocowanie konstytucyjne. Rzecznik praw przedsiębiorcy będzie jednak podejmował działania z własnej inicjatywy, jak również na wniosek przedsiębiorców, pracodawców albo organizacji zrzeszających przedsiębiorców lub pracodawców. Art. 10 projektowanej ustawy wyraźnie określa, że wniosek kierowany do rzecznika nie będzie wymagał szczególnej formy, czyli będzie prosty do wypełnienia i, co bardzo ważne, wolny od jakichkolwiek opłat.

Do kompetencji rzecznika nie należy jednak podejmowanie się spraw, których stronami postępowania są przedsiębiorcy pozostający w sporze ze sobą lub w sporach z pracownikami. W przypadku gdy do rzecznika praw przedsiębiorcy skierowany jest odpowiedni wniosek, rzecznik może podjąć sprawę, po przestaniu na wskazaniu wnioskodawcy przysługujących mu środków działania, przekazać sprawę według właściwości innemu organowi, nie podjąć sprawy, zawiadamiając o tym wnioskodawcę lub osobę, której sprawa dotyczy. Jeżeli rzecznik praw przedsiębiorcy podejmuje się sprawy, ma dwie możliwości działania: samodzielne prowadzenie postępowania wyjaśniającego lub zwrócenie się o zbadanie sprawy lub jej części do właściwych organów, w szczególności np. organów nadzoru, prokuratury, kontroli państwowej, zawodowej lub społecznej, zgodnie z ich kompetencjami.

Rzecznik praw przedsiębiorcy, prowadząc postępowanie, ma prawo: zbadać, nawet bez uprzedzenia, każdą sprawę na miejscu, żądać od organu władzy publicznej, organizacji lub instytucji złożenia wyjaśnień lub udzielenia informacji, a także udostępnienia akt i dokumentów, w tym zawierających dane osobowe. Ma także prawo zgłosić udział w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym wszczętym na podstawie wniosku rzecznika praw obywatelskich lub w sprawach skarg konstytucyjnych dotyczących praw przedsiębiorców oraz brać udział w tych postępowaniach, występować do Sądu Najwyższego z wnioskami w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności wykładni prawa w zakresie przepisów prawnych dotyczących prawa przedsiębiorców, wnieść kasację albo skargę kasacyjną od prawomocnego orzeczenia w trybie i na

zasadach określonych w odrębnych przepisach, żądać wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych oraz wziąć udział w toczących się już postępowaniach na prawach przysługujących prokuratorowi. Może też żądać wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa, zwrócić się o wszczęcie postępowania administracyjnego, wnosić skargi do sądu administracyjnego, a także uczestniczyć w tych postępowaniach na prawach przysługujących prokuratorowi, wystąpić z wnioskiem o ukaranie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, zlecać przeprowadzenie badań oraz sporządzenie ekspertyz i opinii. Do kompetencji rzecznika zaliczyć można również możliwość zwracania się do właściwych organów, organizacji lub instytucji z prośbą o podjęcie działań, w zakresie ich kompetencji, na rzecz przedsiębiorcy. Organy i instytucje te powinny podjąć sprawy skierowane przez rzecznika, a o podjętych działaniach lub zajęтым stanowisku obowiązane byłyby poinformować rzecznika w terminie 30 dni. W przypadku niedotrzymania 30-dniowego terminu lub w sytuacji gdy rzecznik nie podzielałby stanowiska organów, organizacji lub instytucji, do których zwrócił się z prośbą o podjęcie działań, mógłby zwrócić się do właściwej jednostki nadrzędnej o podjęcie odpowiednich i stosownych działań.

Istotnym uprawnieniem rzecznika praw przedsiębiorcy jest występowanie do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej bądź o wydanie lub zmianę aktów prawnych. Możliwość taka pozwalałaby rzecznikowi zapewnić skuteczną ochronę praw przedsiębiorcy poprzez tworzenie i modyfikację istniejących aktów prawnych. Rzecznik współpracuje ze stowarzyszeniami, organizacjami pracodawców, izbami gospodarczymi, ruchami obywatelskimi i innymi dobrowolnymi zrzeszeniami, fundacjami działającymi na rzecz ochrony praw przedsiębiorcy, byłby również łącznikiem między ustawodawcą a przedsiębiorcami.

Zgodnie z projektem rzecznik praw przedsiębiorcy zobowiązany jest do przedstawiania Sejmowi i Senatowi corocznie, nie później niż do dnia 31 marca, informacji o swojej działalności. Rzecznik praw przedsiębiorcy powoływany byłby przez Sejm za zgodną Senatu, w formie uchwały, na wniosek marszałka Sejmu albo grupy 35 posłów. Tryb zgłaszania kandydatów na rzecznika określany byłby uchwałą Sejmu. Kadencja rzecznika praw przedsiębiorcy trwałaby 5 lat, licząc od dnia złożenia ślubowania przed Sejmem. Ta sama osoba nie mogłaby być rzecznikiem dłużej niż przez dwie kolejne kadencje. Wcześniejsze skrócenie kadencji mogłoby wynikać jedynie z rezygnacji urzędującego rzecznika z zajmowanego stanowiska, jego śmierci lub odwołania.

Rzecznik praw przedsiębiorcy jest w swojej działalności niezależny od innych organów państwowych i odpowiada jedynie przed Sejmem, na zasadach określonych w ustawie. Taka pozycja rzecznika praw

Posel Krzysztof Borkowski

przedsiębiorcy gwarantuje mu niezależność oraz swobodę działania. Urząd rzecznika praw przedsiębiorcy jest urzędem chronionym immunitetem formalnym. Rzecznik nie może być bez uprzedniej zgody Sejmu pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności, z wyjątkiem sytuacji gdy zostanie schwytany na gorącym uczynku. O zatrzymaniu niezwłocznie zawiadamia się marszałka Sejmu, który może nakazać natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego.

W projektowanej ustawie proponowane jest finansowanie instytucji rzecznika praw przedsiębiorcy z części środków wpłacanych przez przedsiębiorców na Fundusz Pracy. W przypadku takiego źródła finansowania budżet państwa nie ponosiłby dodatkowych kosztów funkcjonowania tej instytucji. Szacowane koszty wynoszą około 10 mln zł i przewiduje się około 58 pełnych etatów. Podobnie jak w przypadku rzecznika praw dziecka koszty te nie będą obciążały państwa. W całości – jak powiedziałem – środki będą pochodziły z Funduszu Pracy. Fundusz ten jest tworzony poprzez wpłaty dokonywane przez przedsiębiorców. Proponowana ustawa nie wywołuje żadnych skutków dla samorządów terytorialnych. Przedstawiona regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W rankingu opublikowanym przez Bank Światowy, dotyczącym łatwości prowadzenia działalności gospodarczej, Polska plasuje się obecnie w szóstej dziesiątce pośród państw badanych. Niewątpliwie jest to niechlubna pozycja. Myślę, że instytucja, którą przedstawiam, ułatwiłaby przedsiębiorcom pracę, start, a jednocześnie ich ochronę. Wysoka Izba w poprzedniej kadencji i w obecnej kadencji podjęła szereg inicjatyw, jak chociażby trzy ustawy deregulacyjne, które są bardzo ważne. Między innymi znieśliśmy zaświadczenia i zastąpiliśmy je oświadczeniami, wprowadzone zostały ułatwienia przy przekształcaniu spółki osobowej, obniżone zostały o ponad połowę koszty rejestracji spółki. Zastosowano zasadę „zero okienka” przy rejestracji małej firmy. Dzisiaj rejestracji można dokonać przez Internet. Zniesiony został obowiązek publikowania sprawozdania finansowego w Monitorze Polskim, wprowadzone zostało rozliczenie kaso- we VAT, zniesiono obowiązek nadawania numeru REGON małym firmom. Ograniczona została sprawozdawczość, jak również liczba koncesji, zezwoleń, wprowadzony został obowiązek wydawania przez urzędy skarbowe, ZUS, KRUS interpretacji przepisów, które to przepisy powinny być publikowane w Internecie. Są to działania niewątpliwie ważne, ale niewystarczające.

Projekt, który przedstawiam Wysokiej Izbie, uwzględnia oczekiwania przedsiębiorców. Niektóre ośrodki prowadzące badania podają, że 2/3 przedsiębiorców a nawet 3/4 przedsiębiorców popiera instytucję rzecznika. Dzisiaj występuje nierówność przedsiębiorcy

wobec organów państwa. Czasami złośliwe, szkodliwe działanie urzędnika powoduje, że przedsiębiorca jest bezsilny. Prowadzi to do tego, że bezpowrotnie tracimy miejsca pracy, tracimy wpływy do budżetu, nasze państwo nie rozwija się. Biorąc pod uwagę spowolnienie gospodarcze oraz sytuację, jaka jest w całej Europie, w całej Unii Europejskiej, a także w naszym kraju, aż się prosi, żebyśmy poparli tę ustawę.

Zwracam się w imieniu wnioskodawców, w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego, o przejście do drugiego czytania, o pochylenie się nad tym projektem ustawy, o procedowanie i możliwie jak najszybsze uchwalenie ustawy. Bardzo dziękuję.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Proszę o zabranie głosu pana posła Łukasza Krupę w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy zawartego w druku nr 1504.

Proszę bardzo.

Posel Łukasz Krupa:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić w imieniu wnioskodawców założenia projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców.

Celem ustawy jest stworzenie instytucji, która stałaby na straży wolności i praw przedsiębiorców, wyrażonych w konstytucji i w innych aktach normatywnych, w szczególności zaś czuwałaby nad przestrzeganiem wolności działalności gospodarczej. Niestety wiele wskazuje na to, iż stopień ochrony praw i wolności, zdefiniowany w art. 20 i 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jest niewystarczający. W międzynarodowych rankingach określających łatwość prowadzenia działalności gospodarczej Polska zajmuje bardzo dalekie miejsca. W prestiżowym rankingu Banku Światowego „Ease of Doing Business” Polska znalazła się dopiero w szóstej dziesiątce państw, dając się wyprzedzić nawet Rwandzie. W rankingu wolności gospodarczej prowadzonym przez Heritage Foundation Polska znalazła się dopiero na 57. miejscu, a w rankingu opracowywanym przez Instytut Frasera zajmuje 48. miejsce. Tak więc w wielu rankingach bardzo nisko jesteśmy klasyfikowani. Analiza szczegółowych danych ujętych w rankingu Doing Business daje bardzo ponury obraz otoczenia gospodarczego, w jakim działają polscy przedsiębiorcy. Średni czas uzyskania w Polsce pozwolenia na budowę to 301 dni, z kolei przeciętny czas dochodzenia należności przez przedsiębiorców to 685 dni. Przewlekłość nadmiernie rozbudowanych postępowań administracyjnych i sądowych jest więc realnym problemem, z którym zderzają się polscy przedsiębiorcy. Trudności, na jakie natrafiają, są często wynikiem złego, nieprzyjaznego prawa oraz niekompetencji urzędników stosujących to prawo.

Posel Łukasz Krupa

W opinii projektodawców należy więc powołać instytucję, która z jednej strony interweniowałaby w przypadkach konfliktów przedsiębiorców z administracją państwową, a z drugiej, otrzymując sygnały od przedsiębiorców, formułowałaby pod adresem Wysokiej Izby wnioski i postulaty w zakresie konieczności zmiany przepisów prawnych. Taką właśnie instytucją wykonującą oba wymienione wyżej zadania byłby rzecznik praw przedsiębiorców.

Rzecznik powoływany byłby przez Izbę na 5-letnią kadencję spośród kandydatów wyróżniających się wiedzą prawniczą i doświadczeniem zawodowym. Osoby zatrudnione w Biurze Rzecznika Praw Przedsiębiorców podlegałyby przepisom o pracownikach urzędów państwowych, zaś sama działalność rzecznika i jego biura byłaby finansowana ze środków budżetu państwa. Analizując pozycję ustrojową rzecznika, należy wyraźnie podkreślić, iż rzecznik praw przedsiębiorców byłby organem niezależnym od administracji państwowej, odpowiadającym jedynie przed Sejmem. Warto przy tej okazji zaznaczyć iż nowo powstały urząd miałby obowiązek ścisłej współpracy z Wysoką Izbą. Z jednej strony powoływanie i odwoływanie rzecznika należałoby do kompetencji Sejmu, rzecznik zaś zobowiązany byłby do składania przed Sejmem corocznych sprawozdań ze swojej działalności, jak również do udzielania informacji i podejmowania działań w sprawach wnioskowanych przez Sejm. Z drugiej strony rzecznik, informując Wysoką Izbę o stanie przestrzegania praw i wolności przedsiębiorców, formułowałby w swoich sprawozdaniach wnioski o charakterze de lege ferenda. Ta ścisła współpraca rzecznika z Sejmem Rzeczypospolitej dałaby szansę na to, by posłowie pochyłali się nad postulatami formułowanymi przez rzecznika. Rzecznik miałby obowiązek nie tylko współpracować z Sejmem, ale także ze stowarzyszeniami i organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców.

W projekcie ustawy zakłada się ponadto nowelizację ustawy o rzeczniku praw obywatelskich, tak by zagwarantować harmonijną współpracę obu rzeczników w sprawach podejmowanych na rzecz przedsiębiorców. Dodatkowo rzecznik praw przedsiębiorców zgodnie z art. 11 pkt 3 projektu mógłby podejmować sprawy przekazane mu przez rzecznika praw obywatelskich.

Gwarancje instytucjonalnej współpracy rzecznika z Sejmem Rzeczypospolitej oraz podmiotami stojącymi na straży przestrzegania obywatelskich praw i wolności nie oznaczają w żaden sposób, iż instytucja rzecznika zostaje pozbawiona niezależności. Należy wyraźnie zaznaczyć, iż organy władzy wykonawczej, rząd, samorządy terytorialne oraz podlegające kontroli rzecznika urzędy, nie będą w żaden sposób wpływać na jego działalność. Projektodawcy rozważali, czy wzorem ustawy o rzeczniku praw obywatelskich w celu zagwarantowania niezależności rzecznika praw przedsiębiorców nie należałoby mu zapew-

nić immunitetu chroniącego go przed odpowiedzialnością karną. Taki immunitet przewidziany jest w prezentowanym wcześniej projekcie PSL-u. Uznaliśmy jednak, iż patologiczne doświadczenia związane z nadużywaniem immunitetu przez posłów i senatorów powinny raczej skłaniać do ostrożności w nadawaniu immunitetu kolejnym organom. Niezależność w żaden sposób nie powinna oznaczać niemożliwości pociągnięcia danej osoby do odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo. Stąd też w naszym projekcie nie pojawia się instytucja immunitetu. Sama jednak niezależność rozumiana jako niemożliwość wywierania wpływu na rzecznika przez organy władzy wykonawczej jest oczywiście niezbędna, gdyż do zadań rzecznika należałaby kontrola tego, w jakim stopniu organy te przestrzegają praw i wolności przedsiębiorców.

Kontrola dokonywana przez rzecznika miałaby miejsce w pierwszej kolejności na wniosek zainteresowanych przedsiębiorców, którzy, czując się pokrzywdzeni przez działalność organów państwowych, zwracaliby się do rzecznika z prośbą o interwencję. Rzecznik mógłby interweniować nie tylko na wniosek pojedynczych wnioskodawców, ale także na wniosek organizacji przedsiębiorców, organów samorządu, rzecznika praw obywatelskich, a nadto rzecznik mógłby podejmować działania z własnej inicjatywy.

By zapewnić powszechny dostęp obywateli do rzecznika, w art. 12 projektu wyraźnieznaczono, iż kierowany do rzecznika wniosek byłby całkowicie zwolniony od opłat, jego złożenie zaś nie wymagałoby szczególnej formy.

Sposób postępowania rzecznika ze złożonym wnioskiem opisany został w art. 13–16 projektu ustawy. Zgodnie z projektowanym art. 13 rzecznik co do zasady nie miałby możliwości uchylenia się od podjęcia kierowanej do niego sprawy. Niepodjęcie sprawy byłoby możliwe tylko i wyłącznie w sytuacji, w której sprawa w tym samym przedmiocie na skutek wniosku pochodzącego od tego samego podmiotu była już rozpatrywana. W przypadku więc skierowania wniosku rzecznik powinien podjąć sprawę, a jeśli sprawa nie należy do jego właściwości, to powinien przekazać ją kompetentnemu organowi lub wskazać wnioskodawcy przysługujące mu środki działania. Jeżeli sprawy składane przez różnych wnioskodawców dotyczyłyby tego samego przedmiotu, to rzecznik zgodnie z projektowanym art. 13 pkt 4 ustawy miałby możliwość połączenia ich w jedną sprawę. W przypadku podjęcia sprawy rzecznik mógłby prowadzić tę sprawę samodzielnie lub też korzystać z pomocy innych organów, zwłaszcza organów nadzoru, prokuratury oraz organów kontroli państwowej, zawodowej i społecznej. Warto też zwrócić uwagę na możliwość zwrócenia się rzecznika do Sejmu o zlecenie Najwyższej Izbie Kontroli przeprowadzenia kontroli dla zbadania określonej sprawy lub jej części. Badając daną sprawę, rzecznik praw przedsiębiorców posiadałby wszystkie te uprawnienia, które posiada dziś rzecznik praw obywatelskich.

Posel Łukasz Krupa

W pierwszej kolejności rzecznik mógłby zbadać każdą sprawę na miejscu, nawet bez wcześniejszego uprzedzenia. Rzecznik mógłby domagać się złożenia wyjaśnień i przedstawienia akt każdej sprawy dotyczącej przedsiębiorców, prowadzonej przez naczelne i centralne organy administracji państwowej, organy administracji rządowej, organy administracji spółdzielczych, społecznych, zawodowych, społeczno-zawodowych, organy jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną, a także przez organy jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostek organizacyjnych.

Rzecznik praw przedsiębiorców, badając daną sprawę, mógłby także wystąpić z żądaniem przedłożenia informacji przez sąd, prokuraturę i inne organy ścigania, a także żądać do wglądu w Biurze Rzecznika Praw Przedsiębiorców akt sądowych i prokuratorskich oraz akt innych organów ścigania po zakończeniu postępowania i zapadnięciu rozstrzygnięcia. Warto jednak zaznaczyć, że wszystkie wystąpienia rzecznika kierowane do sądów nie mogłyby, podobnie jak w przypadku wystąpień rzecznika praw obywatelskich, naruszać niezawisłości sędziowskiej. Analizując środki, którymi dysponowałby rzecznik, badając daną sprawę, należy wreszcie wspomnieć o przewidzianym w art. 15 ust. 1 pkt 4 projektu o uprawnieniu rzecznika do zlecania sporządzania ekspertyz i opinii.

Po gruntownym zbadaniu danej sprawy w sytuacji, w której rzecznik stwierdziłby, iż naruszone zostały prawa przedsiębiorcy, możliwe byłoby podjęcie przez rzecznika wielu działań wskazanych w projektowanym art. 16 ustawy. Rzecznik mógłby skierować wystąpienie do organu, organizacji lub instytucji, w której działalności dopatrywał się naruszenia praw, zaś dany urząd miałby obowiązek udzielić odpowiedzi w ciągu 21 dni. W swoim wystąpieniu rzecznik mógłby domagać się wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz wyciągnięcia sankcji służbowych wobec urzędników winnych naruszenia prawa. W przypadku gdyby odpowiedź na skierowane wystąpienie była w opinii rzecznika niesatysfakcjonująca, rzecznik mógłby zwrócić się o podjęcie odpowiednich działań do jednostki nadrzędnej nad organem, do którego kierowane było wystąpienie.

Rzecznik po zbadaniu sprawy miałby również uprawnienie do wniesienia żądania wszczęcia postępowania w sprawach cywilnych, wszczęcia postępowania administracyjnego oraz wszczęcia przez uprawnionego oskarżyciela postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa ścigane z urzędu. Rzecznik mógłby ponadto na prawach przysługujących prokuratorowi zgłosić swój udział w postępowaniach cywilnych i sądownoadministracyjnych dotyczących praw i wolności przedsiębiorców. Rzecznik mógłby wreszcie wnosić skargi do sądu administracyjnego, skargi kasacyjne w postępowaniu sądownoadministracyjnym oraz – podobnie jak rzecznik praw

obywatelskich – wnieść kasację i rewizję nadzwyczajną od prawomocnych orzeczeń sądowych.

Rolą rzecznika byłoby nie tylko działanie w pojedynczych sprawach interwencyjnych, ale także zabieganie o ustanawianie czytelnych, przejrzystych przepisów, służących zapewnieniu wolności gospodarczej oraz o jednolitą wykładnię tych przepisów. W związku z powyższym w art. 18 projektu ustawy przewidziano, iż rzecznik mógłby występować do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej bądź o wydanie lub zmianę aktów prawnych w sprawach dotyczących wolności i praw przedsiębiorców.

W trosce o jednolitą wykładnię przepisów rzecznik mógłby ponadto występować do ministra finansów z wnioskiem o wydanie interpretacji ogólnej przepisów prawa podatkowego oraz zaskarżać wydane interpretacje do sądu administracyjnego, występować do Sądu Najwyższego z wnioskiem o podjęcie uchwały mającej na celu rozstrzygnięcie rozbieżności w wykładni prawa w zakresie przepisów dotyczących wolności i praw przedsiębiorców, występować z wnioskami do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych budzących wątpliwości w praktyce, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecnictwie.

Warto dodać, iż rzecznik praw przedsiębiorców posiadałby także uprawnienie do tego, by zgłosić swój udział w postępowaniach przed Trybunałem Konstytucyjnym wszczętych na podstawie wniosku rzecznika praw obywatelskich lub w sprawach skargi konstytucyjnej dotyczących wolności i praw przedsiębiorców.

Wszystkie wymienione uprawnienia służą zapewnieniu tego, by rzecznik miał realne możliwości wpływu na stan przestrzegania praw i wolności przedsiębiorców. Wierzę, iż Wysoka Izba zdecyduje się skierować zaprezentowany projekt do dalszych prac w komisjach, dzięki czemu prawa ustanowione w art. 20 i 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej uzyskają dodatkową gwarancję ich realizacji. Liczę więc na to, iż Wysoka Izba z życzliwością odniesie się do zaprezentowanego projektu. Zaś ze strony wnioskodawców deklaruje, iż z życzliwością przyjmie wszystkie uwagi, które miałyby na celu udoskonalenie naszej propozycji. Dziękuję. (*Oklaski*)

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Sejm ustalił, że w łącznej dyskusji nad tymi punktami porządku dziennego wysłucha 10-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 5-minutowego oświadczenia w imieniu koła.

Otwieram dyskusję.

Głos zabierze pan poseł Andrzej Czerwiński w imieniu klubu Platforma Obywatelska.

Panie posle, bardzo proszę.

Posel Andrzej Czerwiński:

Szanowny Panie Marszałku! Pani Minister! Wysocka Izbo! Każdy, kto zajmuje się gospodarką, kto ma kontakt z przedsiębiorcami, kto zna zasady ekonomii, wie, że przedsiębiorcy to są ludzie, którzy tworzą budżet, którzy tworzą miejsca pracy, to są ludzie, o których trzeba zabiegać, tworzyć im dobre warunki funkcjonowania, ludzie, którzy dobrze wiedzą, że każda biurokracja, administracja na ich drodze stanowi potencjalne zagrożenie.

Opiniując projekty dwóch ustaw, chciałbym zwrócić uwagę – gdyby tak bardzo uważnie szukał – na silne strony tych pomysłów i popatrzeć na te bardzo złe, słabe strony, które narzucają się, wybijają się w tych dwóch projektach. Nie można odmówić dobrych chęci. Gdy ktoś chce chronić przedsiębiorców... Przypominam sobie taką krótką historię. Janusz Palikot występuje w tej chwili jako współautor tworzenia biurokracji z wiarą, że ta biurokracja, silna, mocno usadowiona, wyposażona w potężne kompetencje, a nie wiadomo, jakie narzędzie, rozwiąże ten problem, który od wielu lat nie został rozwiązany, problem dotyczący swobody działalności gospodarczej.

Jeśli mówimy o barierach dla przedsiębiorców, które istnieją, to pamiętajmy, że nasi przedsiębiorcy funkcjonują na wolnym rynku od 1990 r. To jest zaledwie 23 lata. Inne gospodarki kształtowały się przez wiele lat.

Jeśli patrzymy na mocne strony: dobrze by się stało, gdyby dzięki temu jednemu głosowaniu w Sejmie rozwiązane zostały wszystkie problemy stojące na drodze tej silnej grupy społecznej. Ale kto zna życie, wie, że tak nie będzie. Może stworzyć się administracja, jej załazek, słyszymy tu, za ok. 10 mln zł. Za chwilę będzie się to rozrastać, bo jeśli damy mu kompetencje, o których słyszymy w projektach ustaw, to będzie bezsilny. Słyszymy, że może on wnioskować do instytucji państwowych, a jak działają instytucje państwowe, wiemy.

Pan poseł Borkowski powiedział o paru słusznych rzeczach. Co zrobiliśmy w koalicji, żeby ułatwić działanie podmiotom gospodarczym? Jedno okienko, oświadczenia zamiast zaświadczeń, teraz podwykonawcy, którzy zostali na lodzie, obniżenie kosztów zakładania itd. Ale gdybyśmy tak zapytali tych, panie pośle, przedsiębiorców, czy to jedno okienko działa. No pewnie, działa, ale przecież tam są ludzie, do których jeszcze nie dotarło, że ktoś nakazał im tam działać.

Jeśli zostanie utworzony rzecznik praw przedsiębiorców, który nie będzie miał mocy sprawczej, a on nie będzie tej mocy sprawczej miał, bo nie może jej mieć na podstawie takich zapisów, to może kierować on do sądu, prokuratury itd., do kogoś, kto i tak teraz jest wąskim gardłem i nie potrafi przerobić tego, co przedsiębiorca chciałby mieć natychmiast. Są to tyśiące spraw podatkowych, które i tak będą poza zakresem działania rzecznika, dziesiątki spraw sądowych, dwustronne spory.

Uwolnienie zawodów, na przykład prawników, stwarza warunki do tego, żeby przedsiębiorcy mieli sprawnych, dobrze wykształconych ludzi, którzy będą im podpowiadać, w jaki sposób rozwiązywać spory. Nawet w uzasadnieniu czytam, że jednym z zadań rzecznika będzie ochrona przed sprzecznym z prawem działaniem organów administracji publicznej. Jeśli ktoś widzi działanie sprzeczne z prawem, to powinien zgłosić to do prokuratury, do sądu, Policji, bo żyjemy w państwie prawa.

W naszym Sejmie przecież powołaliśmy również i komisje. Jest Komisja do Spraw Kontroli Państwowej, Komisja Gospodarki też ma wiele zajęć w związku z tworzeniem warunków dla przedsiębiorczości. Jest też i stała Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej, jest Komisja Nadzwyczajna do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji.

Pamiętamy jeszcze Janusza Palikota, jak stawał na stercie papierów i mówił, że tyle a tyle zlikwidował barier biurokratycznych. Teraz posłowie z jego ugrupowania składają nam ofertę, prosząc o wsparcie dla następnej grupy, dla biurokracji, oczekując oczywiście na wstępie 10 mln zł, kilkudziesięciu pracowników. Potem okaże się, że oni nic mogą, bo to jest dziesięć razy za mało, bo to jest za mała instytucja itd.

Ostrość mojego wystąpienia musi być oczywiście stępiona, bo mam szacunek dla koalicjanta i wiem, że jeśli po prostu przyjrzy się pewnym sprawom, jeśli zobaczy, tak jak do tej pory, że sprawy publiczne trzeba racjonalnie rozwiązać, to albo przerobi te projekty ustaw, tak że one będą logiczne i będą się broniły, przede wszystkim jeśli chodzi o przedsiębiorców, albo sami je państwo wycofacie, albo powiecie, czy moglibyśmy je wspólnie wycofać, bo na bazie tego, co mamy, wydaje się, że na razie jest to nie do zaakceptowania.

Mam nadzieję, że pracując nad tym, znajdziemy jakieś solidniejsze rozwiązania. Chciałbym jednak przestrzec inicjatorów, stosunkowo młodych ludzi, zwłaszcza że pana Łukasza Gibałę bardzo dobrze znam, też jako przedsiębiorcę. Łukasz, sam wiesz, co to jest administracja, jak ci pomagała w twojej działalności. Nie wygłaszałeś tu jakichś oświadczeń, ale możesz się spodziewać, co usłyszysz za barierą biurka od człowieka – czy to mężczyzny, czy kobiety – który wzbudzi nadzieję, że ma załatwić sprawę: wiesz, chcę, ale nie mogę, bo nie mam narzędzi.

Nie zgłaszam wniosku o odrzucenie tego w pierwszym czytaniu. Chciałbym, żeby było to przedmiotem debaty, ale poparcie będziemy uzależniać od rewolucyjnej zmiany tych zapisów ustawowych. Bardzo dziękuję.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Głos zabierze pan poseł Maks Kraczkowski, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Maks Kraczkowski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość zaprezentować stanowisko klubu wobec tych projektów.

Słuchając przedstawicieli wnioskodawców, postanowiłem zmienić koncepcję swojego wystąpienia i odnieść się do pewnych faktów związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorców dzisiaj w Polsce. Oczywiście funkcjonowanie biznesu, przedsiębiorców w Polsce ma związek z naszą pracą jako parlamentu. To my w głównej mierze mamy wpływ na środowisko prawne związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w Polsce, nie tylko z prowadzeniem, ale także z zakładaniem, z odprowadzaniem podatków.

Zanim jednak przejdę do uzupełnienia, suplementu swojej wypowiedzi, chciałbym przypomnieć państwu posłom – bo rzeczywiście tylko kolegów posłów mamy na sali – że póki co funkcjonują rzecznicy praw dziecka, pacjenta, ucznia, ubezpieczonych, konsumentów, a także jest rzecznik praw obywatelskich, który obok rzecznika praw dziecka posiada szerszą legitymację wypływającą bezpośrednio z przepisów konstytucji w zakresie jego funkcjonowania.

Wnioskodawcy odwoływali się, przynajmniej jeden z wnioskodawców odwoływał się do tego, że zgodnie z koncepcją rzecznik praw przedsiębiorców miałby uprawnienia tożsame z prawami rzecznika praw obywatelskich, jeżeli chodzi o formułowanie wniosków wobec organów administracji publicznej, występowanie przez sądami. Stąd więc pytanie podstawowe: Po co dublować te możliwości rzecznika praw obywatelskich, poszerzając i tak już niezwykle szeroką rzeszę etatów działających w ramach administracji publicznych? Działania rzecznika praw obywatelskich na rzecz przedsiębiorców są wymienione na stronie rzecznika praw obywatelskich. Zachęcam – zespół do spraw prawa administracyjnego i gospodarczego działający przy rzeczniku praw obywatelskich w zestawieniu swoich działań podejmowanych na rzecz przedsiębiorców bardzo szeroko odwołuje się do tego, jak aktywny w tym zakresie pozostaje rzecznik praw obywatelskich.

Proszę państwa, nie jest problemem powołanie rzecznika praw przedsiębiorców, później rzecznika praw posłów, być może z czasem urzędników. Problemem jest to, kto zapłaci za funkcjonowanie tego urzędu i na ile jego działalność będzie skuteczna.

Druk nr 1503, bo do niego na tym etapie się odwołam, powstał bodaj w połowie kadencji, prawda, zbliżamy się do połowy kadencji. Chciałbym państwu posłom przypomnieć, że jeszcze przyjęta za czasów PRL w grudniu 1988 r. ustawa o podejmowaniu działalności gospodarczej znalazła się w Dzienniku Ustaw Nr 341, a to był koniec tamtej kadencji. Myślę, że przedsiębiorstwom dużo łatwiej byłoby prowadzić w Polsce swoje biznesy, tym, którzy są z Polski, i tym, którzy są spoza Polski, ale również inwestują tu swój

kapitał, gdybyśmy koncentrowali się na tym, żeby nie implikować, nie zmieniać, nie produkować tak straszającej liczby przepisów. To zestawienie Dzienników Ustaw najlepiej o tym świadczy.

Sądzę, że zamiast powoływania rzecznika praw przedsiębiorców, przydałby się przegląd prawa podatkowego. Nie mówię o takim przeglądzie, jaki ostatnio zafundował nam resor finansów, ocierający się o niekonstytucyjność chociażby w ramach klauzuli obejścia prawa podatkowego, ale taki, który wykluczy między innymi funkcjonowanie ustawy o VAT, a także aktów z nią związanych, których liczba stron dochodzi do blisko 12 tys. Myślę, że z tego punktu widzenia przedsiębiorcy byłoby dużo bardziej zainteresowani pracą legislacyjną polskiego Sejmu. Przedsiębiorcom byłoby również łatwiej funkcjonować w polskich realiach prawa gospodarczego i w ramach tych ciężarów publicznoprawnych, które na nich nakładamy jako ustawodawca, gdyby koszty dominujące, w szczególności w małych i średnich przedsiębiorstwach, czyli koszty pracy jako stały składnik kosztów, były zdecydowanie mniejsze.

Natomiast jeżeli chodzi o funkcjonowanie przedsiębiorców, warto abyśmy sięgnęli do statystyki, statystyki najlepiej obrazującej, jak w środowisku prawnym, w którym obecnie się znajdujemy, wygląda prowadzenie działalności gospodarczej w kontekście jej likwidacji, ogłaszania upadłości. Proszę państwa, zsumowane dane za 2012 r. – upada 880 firm. Rekord na przestrzeni ostatniej dekady. Jeśli chodzi o 2013 r., mam przed sobą dane za dwa kwartały, w I kwartale – 234 upadłości ogółem, w II – 251. Krótko rzecz ujmując, powołanie kolejnego urzędu publicznego opłacanego z kolejnych pieniędzy podatnika pobieranych w ramach poboru podatkowego, notabene z czym w ostatnich miesiącach też są duże kłopoty, nie będzie miało sensu.

Warto odwołać się do jeszcze jednego przykładu historycznego, lata 60., Niemcy, Francja. Olbrzymi rynek gospodarczy budujący się na silnych podstawach, niewielu regulacjach prawnych i przy niskich kosztach pracy był w stanie absorbować dziesiątki tysięcy rąk między innymi Portugalczyków i Turków oraz jeszcze wielu innych obywateli państw europejskich, biedniejszych od tych, które wymieniałem. Dzisiaj te kraje równie mocno przeregulowane w obrębie prawa gospodarczego jak Polska nie byłyby w stanie podjąć się tego typu zobowiązań, tego typu wysiłku absorpcji do gospodarki pracowników nie tylko ze swojego kręgu, ale również spoza tych państw.

Krótko rzecz ujmując, recenzując, powołanie kolejnego urzędu publicznego zdaniem mojego klubu nie miałoby sensu. Oczywiście można toczyć długie debaty, czym rzecznik miałby się zajmować, niemniej jednak powielalby większość uprawnień rzecznika praw obywatelskich. Ceniąc intencje wnioskodawców, chciałbym również zaznaczyć, że kompetencje rzecznika praw obywatelskich i rzecznika praw przedsiębiorców byłyby w wielu wypadkach kolizyjne, bo obydwa rzecznicy zajmowałiby się czy

Posel Maks Kraczkowski

mogliby zajmować się tymi samymi sprawami, występując w ramach tych samych postępowań. Szczególnie w czasie, kiedy oszczędzamy na wszystkim, bo ta odpowiedzialność spoczywa na wszystkich partiach politycznych zasiadających w polskim parlamencie, które biorą udział w życiu publicznym, na posłach, na senatorach, ciężko byłoby uargumentować powołanie w gruncie rzeczy zbędnej instytucji, funkcjonującej w gąszczu przepisów uchwalanych nie przez kogo innego, jak przez posłów zasiadających w Izbie.

Właściwym kierunkiem zmian wydaje się radykalna, daleko idąca weryfikacja przepisów obowiązującego prawa, zmniejszenie regulacji, kontynuowanie procesu deregulacji zawodów. Gdy patrzymy na statystyki, zresztą prezentowane przez moich szanownych przedmówców, przedstawicieli wnioskodawców, na wiele tysięcy skarg wpływających na czynności ministrów czy działania centralnych organów administracji rządowej i naczelnym jej organów, widać, że blisko 1/3 z nich sądy administracyjne uznały na chwilę obecną za zasadną. Do tego nie jest potrzebny rzecznik praw przedsiębiorców, do tego potrzebne są działania Wysokiej Izby, które nie mogą ograniczać się do powoływania kolejnych instytucji wskazujących błędy legislacyjne czy niedociągnięcia po stronie szeroko pojętej administracji publicznej. Dlatego też nie składam na razie wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu, ale z dużym, ogromnym sceptycyzmem podchodzę w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość do tych przedłożeń. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:

Dziękuję panu posłowi.

Głos zabierze pan poseł Łukasz Gibała, Ruch Palikota.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Łukasz Gibała:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowna Pani Minister! Wysoka Izbo! Mam niewątpliwie zaszczyt i przyjemność przedstawić stanowisko Klubu Poselskiego Ruch Palikota do dwóch projektów ustaw, jednego złożonego przez nasz klub, a drugiego złożonego przez klub PSL, które to projekty dotyczą powołania rzecznika praw przedsiębiorcy czy też przedsiębiorców, a tak naprawdę tożsamej instytucji, choć nieco różniącej się w szczegółach.

Trzeba rozpocząć od tego, że obecnie warunki do prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce są bardzo słabe. Tak jak powiedział pan poseł Krupa, który jest wnioskodawcą naszego projektu, w różnego rodzaju rankingach Polska plasuje się bardzo ni-

sko, w piątej, szóstej, siódmej dziesiątce rankingów dotyczących łatwości prowadzenia biznesu. Często jesteśmy w nich właśnie za takimi krajami, jak Rwanda, Peru, Kazachstan. Niestety, tak wygląda rzeczywistość. Trudno się dziwić, bo jak słucha się przedsiębiorców, jak słucha się tego, jak muszą borykać się codziennie z różnego rodzaju przeciwnościami, to trudno się nie zgodzić, że to, co dotyczy tych rankingów, jest uzasadnione.

Mają oni problemy z urzędami skarbowymi, które często naliczają zawyżone podatki albo zwlekają ze zwrotem np. nadpłaconego VAT. Mają problemy z ZUS. Daniny dla ZUS są niesłychanie wysokie w Polsce – to jest odmienna sprawa i tego oczywiście nie zmienimy w tym projekcie – a oprócz tego ZUS postępuje często bardzo rygorystycznie, w sposób bardzo sformalizowany, zbiurokratyzowany. Przedsiębiorcy mają problemy z szeregiem instytucji, które mają uprawnienia kontrolne w stosunku do nich. Przeciętny przedsiębiorca w Polsce jest kontrolowany kilkanaście razy. Kontrole trwają bardzo długo, są przedłużane i prowadzone w sposób rygorystyczny. Mamy wreszcie problemy z mnóstwem, po prostu z gigantyczną liczbą, instytucji, w których przedsiębiorca często musi ubiegać się o jakąś decyzję, o jakieś pozwolenie. Tutaj też mamy taki problem, że instytucje często nie przestrzegają podstawowych terminów wydawania decyzji, wydawania pozwoleń, często zachowują się w sposób nieprzyjazny wobec przedsiębiorcy, w sposób bardzo rygorystyczny.

Wreszcie mamy problem sądów. Sądownictwo w Polsce działa bardzo wolno, również sądownictwo gospodarcze. Mamy też problem nierzetelnych kontrahentów. Często przedsiębiorcy, pokazuje to przykład podwykonawców przy budowie autostrad, mają problem z odzyskiwaniem przysługujących im należności. W Polsce ten proces jest bardzo żmudny i trwa bardzo długo. Tak więc w Polsce życie przedsiębiorcy nie jest łatwe.

Teraz pojawia się pytanie, jak to zmienić. Oczywiście tak naprawdę jest tylko jedna skuteczna w stu procentach metoda, ażeby to zmienić. Ta metoda polegałaby na zmianie w Polsce prawa na bardziej przyjazne dla przedsiębiorców, uproszczeniu prawa oraz zmianie mentalności urzędników. Tylko że rzecz w tym, że w najbliższym czasie mało realne jest stwierdzenie, że coś takiego nastąpi. Kolejne rządy obiecywały ułatwienie życia przedsiębiorcom, ale niestety zmieniał się bardzo mało w tej materii albo nie zmieniał się nic. Tak jest również obecnie. Na każdy jeden dobry pomysł, który wychodzi ze strony rządu, dotyczący ułatwienia prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce pojawiają się dwa lub trzy szkodliwe pomysły. Ostatnio, jeżeli chodzi o takie pomysły, celuje w tym minister Rostowski, który w ramach poszukiwania dodatkowych dochodów dla budżetu nieustannie zgłasza pomysły, które albo są niekonstytucyjne, albo są w sposób jawny szkodliwe dla przedsiębiorców.

Posel Łukasz Gibała

W związku z tą logiką, przyjmując realistyczne założenia, czyli takie, że nie można się spodziewać, że w ciągu najbliższych miesięcy czy nawet lat jakoś radykalnie na plus zmieni się klimat dla prowadzenia przedsiębiorczości w Polsce, że zmieni się prawo i będzie znacznie bardziej przejrzyste i prostsze, że zmieni się szybko mentalność urzędników, trzeba niestety zastosować pewną protezę, bo taką protezą jest powołanie rzecznika praw przedsiębiorców. Jest to instytucja o charakterze interwencyjnym, a więc nie o charakterze systemowym, bo tutaj nikt nie zastąpi rządu i parlamentu. Tylko rząd i parlament są w stanie rzeczywiście zmieniać prawo w sposób systemowy, całościowy, żeby Polska awansowała w tych rankingach łatwości prowadzenia biznesu. Ale skoro to prawo jest takie, jakie jest, to warto byłoby pomyśleć o kimś, kto wspierałby przedsiębiorców, którzy na co dzień muszą pokonywać te biurokratyczne przeszkody, i kimś takim miałby być właśnie rzecznik praw przedsiębiorców.

Pojawiały się już pytania i pewnie będą pojawiały się w dalszej części debaty, iluż to ma być rzeczników. Teraz powołamy rzecznika praw przedsiębiorców, potem być może rzecznika praw posłów, takie pytanie padało, rzecznika praw łysych, być może rzecznika krawców itd. Otóż odpowiadam: Nie, to jest pomieszanie z poplątaniem. W przypadku przedsiębiorców istnieje oczywiście ważny powód, żeby powołać takiego rzecznika. Mianowicie jest to ważny interes społeczny i ważny interes państwa, bo przedsiębiorcy odpowiadają za wpływy do budżetu w jego zdecydowanej większości, za tworzenie miejsc pracy i za wzrost gospodarczy. A więc od tego, jak się będą zachowywali przedsiębiorcy, jak bardzo będą skłonni do inwestowania, zależy dobrobyt nas wszystkich. To jest powód, który moim zdaniem uzasadnia powołanie dodatkowego rzecznika, mimo że tych rzeczników rzeczywiście jest już trochę.

Nasuwa się pytanie, w jaki sposób powinien działać ten rzecznik. Oczywiście tu nie ma co wyważać otwartych drzwi. Skoro mamy już te wzorce dotyczące np. rzecznika praw obywatelskich albo rzecznika praw dziecka, które to instytucje są generalnie pozytywnie odbierane, nie ma sensu tworzyć jakichś zupełnie nowych rozwiązań, tylko rzeczywiście warto w dużej mierze bazować na tych rozwiązaniach, co też czynią zarówno koledzy z PSL, jak i my.

Generalnie idea jest następująca. Jeśli przedsiębiorca napotyka jakiś problem, na przykład w urzędzie skarbowym, kieruje wniosek do rzecznika praw przedsiębiorców o zbadanie sprawy, a rzecznik bada tę sprawę. Badając sprawę, tak naprawdę z grubsza ma trzy możliwości: może poprosić o wyjaśnienia czy o informacje dany urząd, w tym przypadku urząd skarbowy, może poprosić o wgląd do dokumentów oraz może zbadać sprawę na miejscu. Po wykorzystaniu tych narzędzi rzecznik będzie podejmował decyzję, czy rzeczywiście przedsiębiorca ma rację, czy nie

ma racji. Jeśli okaże się, że przedsiębiorca według niego ma rację, ma cały szereg ważnych i moim zdaniem wiele umożliwiających narzędzi – tak uważam w przeciwieństwie do posła Czerwińskiego – ażeby jednak spowodować korzystne rozstrzygnięcia dla przedsiębiorcy. Co mianowicie może zrobić? Zaczniemy od tego, że sam fakt badania sprawy jest już jakąś formą interwencji. Wszyscy jako posłowie zauważyliśmy, że kiedy wysyłamy jakieś pismo z prośbą o wyjaśnienia w takiej sprawie, często zachowanie instytucji zmienia się wskutek tego, że instytucja jest przekonana, że ktoś to bada. To jest pierwsza rzecz. Druga rzecz to prawo do interwencji sensu stricto. Jeśli po zbadaniu sprawy rzecznik uzna, że dana instytucja postępuje w sposób niewłaściwy, może sformułować pewne wnioski i wysłać je do tej instytucji, to też może dać pewien efekt, może oddziaływać. Trzeci rodzaj kompetencji to kompetencje związane z szeroko rozumianym sądownictwem. Rzecznik będzie miał prawo wnioskować o wszczęcie postępowań w sprawach cywilnych, wnioskować o wszczęcie postępowań prokuratorskich w sprawach karnych, pisać skargi do sądów administracyjnych i wnioskować o wszczęcie postępowań administracyjnych. Wreszcie będzie miał też prawo występować w różnego rodzaju postępowaniach karnych, cywilnych, administracyjnych na prawach prokuratora. Wszyscy wiemy, że prokuratorzy akurat mają dosyć duże możliwości, jeśli chodzi o udział w procesie sądowym, a więc to nie są blahe kompetencje. Dodatkowo rzecznik praw przedsiębiorców będzie mógł występować do Sądu Najwyższego oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego o wykładnię, w przypadku NSA o uchwałę, dotyczącą tego, jak interpretować rozbieżne przepisy. To jest powszechna patologia w Polsce, że często mamy przepisy odmiennie interpretowane przez różne instytucje i przedsiębiorcy są tu często w kropce. Rzecznik będzie mógł w takich sytuacjach wnioskować o wydanie odpowiedniej wykładni przez Sąd Najwyższy albo podjęcie odpowiedniej uchwały przez NSA. Dodatkowo rzecznik będzie mógł zwracać się do Ministerstwa Finansów o wydanie wiążącej interpretacji ogólnej przepisów podatkowych. To jest kolejny poważny problem, z którym zmagają się przedsiębiorcy. Przepisy podatkowe w Polsce zmieniają się bardzo często i są nieprzejrzyste. I wreszcie jeszcze jedna kompetencja, na którą zwrócę uwagę, to jest prawo wnioskowania do NIK-u o przeprowadzenie kontroli. NIK jest tą instytucją, której rola ostatnio w Polsce bardzo wzrosła, jeśli chodzi właśnie o przestrzeganie czy to prawa, czy dobrych praktyk w różnego rodzaju instytucjach, NIK ma tu też pozytywny wkład. Dlatego chcemy wyposażać rzecznika właśnie w tę dodatkową kompetencję.

Podsumowując, wydaje się, że mamy tutaj do czynienia z próbą powołania instytucji za stosunkowo niewielkie kwoty. W przypadku projektu PSL to zostało wycenione na 10 mln, my to wyceniliśmy na około 8 mln, a więc widać, że te wyceny są bardzo

Posel Łukasz Gibała

podobne. To jest naprawdę bardzo niewielka kwota w porównaniu ze środkami, którymi dysponuje państwo. A więc za stosunkowo niewielkie kwoty możemy powołać instytucję, która będzie w stanie interweniować w kilkuset albo nawet w kilku tysiącach spraw przedsiębiorców, którzy borykają się z nieprzychylnymi urzędnikami albo z urzędnikami często nadużywającymi swoich kompetencji. Jednocześnie warto też zwrócić uwagę na pewien pozytywny efekt psychologiczny. Sam fakt istnienia takiego rzecznika praw przedsiębiorców będzie powodował, że jeśli nawet jakiś przedsiębiorca do niego się nie zwróci, to wiedząc o jego istnieniu, będzie się czuł zdecydowanie bardziej pewnie i będzie żywił większe zaufanie do instytucji państwowych. To naprawdę nie są błahy plusy i trzeba to rozważyć, podejmując decyzje dotyczące tej ustawy.

Na koniec powiem jeszcze, że uważamy, porównując te dwa projekty, czyli nasz i PSL-u, iż oczywiście obydwa warto skierować do prac w komisjach i warto stworzyć jeden spójny projekt, który będzie zawierał najlepsze rozwiązania z obydwu projektów. Ja zauważyłem wiele dobrych rozwiązań w projekcie PSL-u. Główną moim zdaniem przewagą naszego projektu jest to, że nasz rzecznik ma jednak trochę większe kompetencje. W projekcie PSL-u nie ma mowy ani o kompetencji składania wniosków do NIK-u o przeprowadzenie kontroli, ani o możliwości składania wniosków do Ministerstwa Finansów o wydanie wiążącej interpretacji ogólnej prawa podatkowego, ani o możliwości wnioskowania do NSA. Tak więc nasz projekt jest, wydaje mi się, w pewnych obszarach przynajmniej znacznie szerszy, ale, tak jak powiedziałem, wiele dobrych rozwiązań jest też w projekcie PSL-u. Stąd nasz klub będzie głosował w ten sposób, że będziemy za tym, ażeby dalej nad tymi dwoma projektami pracować w komisjach i żeby na tym etapie stworzyć wspólny projekt, który, mam nadzieję, Wysoka Izba przyjmie. Bardzo serdecznie dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:

Dziękuję panu posłowi.

Głos zabierze pan poseł Krzysztof Borkowski, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Państwo Ministrowie! Mam zaszczyt w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego zaprezentować stanowisko co do dwóch projektów ustaw o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców, projektu zgłoszonego przez posłów Pol-

skiego Stronnictwa Ludowego, i nie tylko, i projektu zgłoszonego przez Ruch Palikota.

Obydwa projekty są bardzo podobne, obydwa projekty mają głównie na celu ustanowienie instytucji rzecznika praw przedsiębiorców, do którego zadań należałaby przede wszystkim ochrona praw i wolności gospodarczej przedsiębiorców, praw określonych także w konstytucji Rzeczypospolitej.

Dziś mamy taką sytuację, że wydawałoby się, iż powołanie, jak pan poseł Czerwiński mówił, kolejnej instytucji – silnej instytucji, urzędniczej – może być niepotrzebne. Tak mogłoby się tylko wydawać. Posłowie Polskiego Stronnictwa Ludowego zdecydowanie inaczej uważają i popierają ten projekt. Na dzień dzisiejszy właśnie te zaskorupiałe instytucje urzędnicze są nie do ruszenia dosłownie przez przedsiębiorców, mówiąc najkrócej, i przedsiębiorcy często pozostają bezsilni. Nie tylko urzędnicy, ale także organy wymiaru sprawiedliwości zasklepiły się i, tak jak powiedziałem, przedsiębiorcy, także obywatele, są pozostawieni samym sobie. Dlatego warto pochylić się nad tym projektem. Poszczególne jego przepisy jednoznacznie precyzują, jakie są zadania rzecznika praw przedsiębiorców. Popatrzmy chociażby na orzecznictwo wojewódzkich sądów administracyjnych – wpłynęło ponad 15 tys. różnego rodzaju skarg na czynności urzędników czy centralnych organów administracji, z tego ponad 1/3 to skargi zasadne.

Podobnie jest w przypadku samorządowych kolegiów odwoławczych, czyli to pokazuje, jak niewydolny mamy aparat i jak silne jest lobby urzędnicze. A co dopiero, jeżeli cała grupa prawników pracuje w takich instytucjach, bo nie tylko urzędnicy, opinie wydają też prawnicy, to jak przedsiębiorcy, szczególnie mali i średni przedsiębiorcy, mogą tym urzędnikom sprostać i dać sobie radę z tym całym aparatem. Jeżeli tak przygotowany aparat urzędniczy wydaje decyzje, to ponad 1/3 tych decyzji jest uchylanych i skargi obywateli czy też przedsiębiorców są zasadne. Istnieje nierówność w relacji przedsiębiorcy wobec organów państwa, są różne przypadki, możemy mnożyć takie przypadki, bardzo konkretne, jak chociażby kara nałożona w postaci decyzji, wydana decyzja, nałożona kara na przedsiębiorcę i taką karę trzeba uiścić zazwyczaj w ciągu 14 dni, natomiast można złożyć odwołanie do następnego organu czy też do wojewódzkiego sądu administracyjnego, ale to nie zwalnia z zapłacenia kary i przedsiębiorca w wielu wypadkach jest bezsilny. Ma rację i wygrywa, ale wygrywa dopiero po jakimś czasie, a środki komornik urzędu skarbowego czy inna instytucja, czy też bezpośrednio inspekcyjna instytucja, albo egzekwuje, albo te środki trzeba uiścić na rachunek tejże instytucji. Dziesiątki inspekcji, bo niektóre przedsiębiorstwa podlegają dziesiątkom inspekcji, prowadzą drobniagowe, kosztowne kontrole. Te kontrole nie tylko są dotkliwe dla przedsiębiorców, ale przede wszystkim są dotkliwe dla budżetu państwa. Często jedzie jeden samochód, jedzie drugi samochód urzędników, trzeci, badają sprawę przez kilka tygodni, miesięcy,

Posel Krzysztof Borkowski

lat nawet i potem nie mają racji i wszystko rozchodzi się i okazuje się, że nikt za to nie ponosi odpowiedzialności, a często bywa to zwykła złośliwość.

To wymaga spojrzenia takiej instytucji, jak chociażby rzecznik praw przedsiębiorców, która tych przedsiębiorców chroniłaby. Często też przepisy prawne są różnie interpretowane przez różne organy kontrolne. Można mnożyć przykłady. Inną wykładnię prezentuje na przykład inspekcja sanitarna, inną wykładnię Inspekcja Weterynaryjna, jeszcze inną Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a jeszcze inną Państwowa Inspekcja Handlowa. Jak przedsiębiorca ma się w tym wszystkim poruszać i kto ma rację? To przedsiębiorca ma ustalać? Tak że myślę, że to może ustalić rzecznik praw przedsiębiorcy. Prawdziwą mitręgą są chociażby szkodliwe działania w wielu miejscach, opieszale działania organów sprawiedliwości, czy to prokuratury, czy sądu.

Także wielkim niedowładem dzisiaj, może nawet niedowładem w tym znaczeniu, że to są bardzo późno i opieszale wydawane decyzje, ale przede wszystkim drobiazgowe działania, jest opieszłość regionalnych dyrekcji ochrony środowiska. Wielu przedsiębiorców, krajowych i zagranicznych, wręcz się wynosi z naszego kraju albo z niektórych miejsc, szczególnie tak się dzieje tam, gdzie jest wysokie bezrobocie, rezygnując, a byłaby to szansa, żeby stworzyć tam miejsca pracy. Wiele jest takich miejsc w naszym kraju i przeciwko tym dziwnym inwestycjom, które są lokalizowane, zastrzeżenia czy protesty składają różnego rodzaju instytucje i organizacje, które oddalone są kilka, kilkadziesiąt, a nawet kilkaset kilometrów, i to znacznie opóźnia proces inwestycyjny. Powiem tak: szczególnie tutaj przepisy podatkowe są niejasne.

Wielokrotnie pisałem do Ministerstwa Sprawiedliwości jako koalicyjny poseł i otrzymywałem taką odpowiedź: przepisy podatkowe ma zinterpretować izba skarbową działająca w danym województwie. Teraz przedsiębiorca w jednym województwie ma to inaczej zinterpretowane, przedsiębiorca w drugim województwie – inaczej. Rolnik przedsiębiorca, bo też są tacy, w jednym województwie może z żoną prowadzić działalność gospodarczą, w drugim województwie może prowadzić już tylko żona, bo jak żona prowadzi działalność, to on już nie może prowadzić działalności gospodarczej. To jest po prostu kuriozalne i nie do przyjęcia. To są działalności praktyczne. Prowadzę działalność gospodarczą i wiem, jak to się odbywa. Na dzień dzisiejszy można powiedzieć, że najlepiej by było, gdyby ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, gdyby całe prawo gospodarcze, wszystkie ustawy, wszystkie przepisy, gdybyśmy je znowelizowali, były przejrzyste, jasne dla przedsiębiorców, żeby prawo podatkowe było jasne i przejrzyste, ale tego nie ma. Do tego jeszcze dzisiaj różne ugrupowania polityczne, nawet na tej sali, spierają się, zmienia się kadencja Sejmu, a przedsiębiorcy są

pozostawieni sami sobie, a świat i globalizacja tak szybko postępują, że my za tym wszystkim nie zdążamy, a na pewno my, jako politycy, nie zdążamy.

W związku z tym instytucja rzecznika praw przedsiębiorcy jak najbardziej jest potrzebna i popieram, a występuję w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego, obydwu projekty, Polskiego Stronnictwa Ludowego i Ruchu Palikota, i proszę Wysoką Izbę, żebyśmy się pochylili nad tymi projektami, bo to jest ratunek dla przedsiębiorców, dla działalności gospodarczej, ratunek dla naszego budżetu, bo ten budżet coraz bardziej się kurczy. Jak powiedziałem wcześniej, jeszcze raz powtórzę, w tej globalizacji, a dzisiaj tylko handel w Polsce kwitnie, natomiast nie ma albo coraz mniej jest produkcji, to jest ratunek, żeby były wpływy do budżetu, miejsca pracy i postęp w naszym kraju, a w przyszłości może aplikacja po środki unijne, które będziemy mogli aplikować po roku 2014.

Instytucja praw przedsiębiorcy, ile będzie kosztowała i jak będzie zetatyzowana, to będzie zależało od Wysokiej Izby. To my zdecydujemy, ilu tam będzie pracowników, ile etatów stworzymy, czy to będzie 10, 15 czy 20 mln. Po za tym pragnę zwrócić uwagę, że w projekcie kadencja rzecznika to jest pięć lat, czyli jest takie bezpieczeństwo, bo kadencja Sejmu trwa cztery lata, czyli ktoś będzie czuwał nad tym, żeby prawa przedsiębiorcy, większego, a szczególnie tego średniego i małego, oraz mikroprzedsiębiorcy były respektowane i przestrzegane. Jak najbardziej jesteśmy za przyjęciem projektów i skierowaniem ich do dalszych prac. Mam prośbę do pana marszałka, do konwentu, żeby jak najszybciej nadać bieg temu projektowi.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego informuję Wysoką Izbę, że jesteśmy za skierowaniem obydwu projektów do dalszych prac. Bardzo dziękuję.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Głos zabierze pan poseł Cezary Olejniczak, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Posel Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Szanowna Pani Minister! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej zaprezentować stanowisko klubu w sprawie projektów ustaw: o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy, druk nr 1503, i o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców, druk nr 1504, wniesionych przez Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego i Klub Poselski Ruch Palikota.

Posel Cezary Olejniczak

Te projekty są zbieżne, różnią się, tak jak to było mówione, źródłem finansowania. Ruch Palikota wskazuje źródło w budżecie, Polskie Stronnictwo Ludowe – w Funduszu Pracy.

Zacznę od tego, że w Polsce znana jest instytucja rzecznika. Mamy rzecznika praw dziecka, rzecznika praw obywatelskich, rzecznika praw pacjenta. Czy rzecznik praw dziecka ma wpływ na to, co się dzieje w całym kraju z dziećmi? Nie ma. Pan poseł Borkowski użył sformułowania, przenieś, że do tej instytucji będą mogli się zgłaszać przedsiębiorcy. Przecież ta instytucja, zgodnie z państwa projektami, będzie znajdować się tylko w Warszawie, a tych wszystkich spraw, które mają nasi przedsiębiorcy, nie da się prowadzić tylko w Warszawie. Żeby instytucja rzecznika miała sens, powinien on znajdować się w każdym województwie, a jego komórka w każdym powiecie czy nawet gminie.

(Poseł Marek Matuszewski: A może będzie?)

Tylko kto za to wszystko zapłaci? Powołując rzecznika tylko centralnie, tych problemów, które mają przedsiębiorcy w Polsce, a ich nie brakuje, się nie rozwiąże.

Jeżeli chodzi o kadencyjność i tak dalej, to przecież tak się składa, że koalicja PO–PSL rządzi już drugą kadencję, szósty rok. Mieliście państwo dużo czasu, żeby usprawnić funkcjonowanie wszystkich urzędów i instytucji, żeby przedsiębiorcom w Polsce pracowało się i funkcjonowało lepiej. Tak się do końca nie stało, próba powołania rzecznika praw przedsiębiorcy też tego nie spowoduje. Pan Borkowski na koniec ładnie powiedział, co trzeba zmienić – sądownictwo. Wszyscy się z tym zgadzamy, trzeba zmienić funkcjonowanie sądów, wydziałów cywilnych i tak dalej. Trzeba przyspieszyć i usprawnić ich pracę, ale nie reformą Platformy Obywatelskiej, która likwiduje sądy, te małe sądy w miastach powiatowych, bo to też się z tym wiąże. To wszystko nie wygląda tak, jak powinno. Likwidacja sądów w Łęczycy, w Rawie Mazowieckiej, w Brzezinach, wcześniej była próba robienia tego w Łowiczu i w innych miastach powiatowych, mówię na przykładzie mojego województwa, województwa łódzkiego, spowoduje, że czas trwania spraw się wydłuży. W związku z tym sądy powinny być w każdym powiecie, powinny prowadzić sprawy tak, aby były jak najszybciej rozstrzygane, żeby przedsiębiorcy mogli dochodzić swoich praw również w sądach. Ewentualne wątpliwości powinien rozstrzygać Naczelny Sąd Administracyjny.

Kolejna rzecz to działalność ministerstw i nakładanie się kompetencji poszczególnych ministerstw. Na to, żeby to wszystko usprawnić, państwo z koalicji PO–PSL, również mieliście sześć lat, tymczasem powołaliście kolejne ministerstwa albo podzieliście ministerstwa na przykładzie kiedyś jednego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co ma wpływ na to, co się dzieje w administracji rządowej w terenie, w województwach, a także na działalność

przedsiębiorców w Polsce. Podzielono to ministerstwo na dwa ministerstwa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, które miało wprowadzić, usprawnić system cyfryzacji w Polsce. To nie spowodowało ułatwień dla przedsiębiorców.

Dużo inspekcji, dużo instytucji. Od kilku lat mówi się, teraz powiem na przykładzie branży rolnej, bo jestem również członkiem Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, że łączymy inspekcje, żeby było mniej kontroli, żeby przedsiębiorcy z branży rolnej byli rzadziej kontrolowani. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcja Weterynaryjna, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa to inspekcje, które podlegają ministrowi rolnictwa i rozwoju wsi. Inspekcja Handlowa podlega premierowi, a Państwowa Inspekcja Sanitarna ministrowi zdrowia. Ministerstwa nie chcą jednak przekazać swoich kompetencji. Tylko mówicie, ale nie realizujecie, choćby tego, żeby zrobić jedną instytucję. Ostatnie posiedzenie komisji było poświęcone pracom nad przygotowaniem powstania takiej instytucji. Minister rolnictwa próbuje skonsolidować te cztery instytucje, natomiast minister zdrowia, czytaj: państwowy inspektor sanitarny, broni się przed tym, żeby wydzielić część kompetencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które mają wpływ na przedsiębiorców rolnych, i przekazać je tej jednej, wspólnej superinspekcji bezpieczeństwa żywności, która ułatwiłaby życie przedsiębiorcom z branży rolnej, rolnikom, którzy są przedsiębiorcami rolnymi, miałyby wpływ na konsumentów, na to, co spożywają, na nasz handel, eksport, bo polska żywność jest, jak tu było powiedziane, hitem eksportowym i od kilku lat, od chwili, kiedy weszliśmy do Unii Europejskiej, konkurujemy z innymi państwami.

Jeżeli chodzi o regionalne dyrekcje ochrony środowiska, ma na nie wpływ minister środowiska, który podlega premierowi. Jak się na to wszystko spojrzy, żeby ułatwić przedsiębiorcom życie, trzeba usprawnić działanie sądów, nie likwidować ich, usprawnić działanie ministerstw. To ostatnie należy do pana premiera, żeby się nie nakładały kompetencje, żeby jeden minister od drugiego nie był ważniejszy. Likwidacja barier w postaci nadmiernej liczby instytucji kontrolnych, czyli połączenie ich, gdzie jest to możliwe, w jedną instytucję. A powołanie rzecznika praw przedsiębiorców tak naprawdę niczego nie da i niczego nie usprawni, bo żeby ta instytucja była sprawna, to musiałaby być co najmniej w każdym powiecie.

Czy powołanie rzecznika praw dziecka przed kilkunastoma laty spowodowało, że nie ma problemów, jeśli chodzi o prawa dzieci? Są te problemy i każdy z państwa o tym wie, że są i że rzecznik z centrali, z Warszawy nie ma wpływu na to, co dzieje się w gminie X czy w gminie Y w województwie podkarpackim – tu już mówię o miejscu najdalej od Warszawy – czy w zachodniopomorskim, czy w dolnośląskim. Nie ma wpływu na wszystko. A więc uważamy – mówię w imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej

Posel Cezary Olejniczak

nej – że powoływanie kolejnej instytucji, rzecznika praw przedsiębiorców, mija się z celem.

W związku z argumentami, które przytoczyłem wcześniej, Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej, który reprezentuję, wnosi o odrzucenie w pierwszym czytaniu tych projektów ustaw. Dziękuję.

(*Posel Marek Matuszewski: Ale jeszcze zmienisz zdanie, jak ja wystąpię.*)

Wicemarszałek**Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Głos zabierze pan poseł Piotr Szeliga z Solidarnej Polski.

Proszę bardzo.

Posel Piotr Szeliga:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska przedstawić nasze stanowisko dotyczące poselskich projektów ustaw o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy i o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców.

Warto w tym miejscu wskazać i zaznaczyć, jaka jest obecnie sytuacja polskich przedsiębiorców. Przychody przedsiębiorstw średnich i dużych spadły w I kwartale br. o 4%, a koszty o 2,7% w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku – podał GUS. Tak zły sytuacji w przedsiębiorstwach jeszcze nie było. To efekt słabości tylko i wyłącznie naszej gospodarki, a szczególnie spożycia krajowego, bowiem mimo słabości większości gospodarek, do których przedsiębiorstwa eksportują, udało się firmom w I kwartale 2013 r. zwiększyć sprzedaż o 7,6%, a udział sprzedaży na eksport w wartości całej sprzedaży wzrósł z 21,7% do 24%. Eksporterzy zatem skutecznie konkurują na trudnych zagranicznych rynkach. Spadkowi przychodów ze sprzedaży o 4% towarzyszył niestety mniejszy spadek kosztów, bo tylko o 2,9%. Oznacza to, że firmom nie udało się dostosować kosztów do spadku przychodów.

Patrząc na strukturę rodzajową kosztów, widać, że przyczyną tego był wzrost wynagrodzeń. Ich udział w całości kosztów wzrósł bowiem o 0,5 punktu procentowego. Widać wyraźnie, że przedsiębiorcy nie przerzucają osłabienia gospodarczego na pracowników. Potwierdzają to także dane dotyczące wzrostu wynagrodzeń w I kwartale 2013 r. – przy spadku przychodów o 4% przedsiębiorstwa podniosły wynagrodzenia swoim pracownikom o 2,1% przy inflacji na poziomie 1,3%. Starają się również utrzymać zatrudnienie, co bez rozwiązań wspierających rynek pracy jest bardzo trudne.

Wynik finansowy brutto przed opodatkowaniem był niższy w I kwartale 2013 r. w stosunku do I kwar-

tału 2012 r. o 7 mld zł, co automatycznie zmniejszyło o około 1 mld zł podatek dochodowy CIT płacony do budżetu państwa. Wynik finansowy netto jest niższy o prawie 6 mld, tj. 25,2%, w stosunku do wyniku z I kwartału 2012 r. Zdecydowanie spadły zyski netto – o 13,8%, a jeszcze bardziej zdecydowanie wzrosły straty netto – aż o 18,2%.

Na szczęście nie wzrósł w sposób znaczący, bo jedynie o 0,5 punktu procentowego, odsetek firm, które zakończyły I kwartał 2013 r. stratą netto. Jednak prawie 40% firm średnich i dużych nie wypracowało wtedy dodatniego wyniku finansowego. To bardzo duża część sektora przedsiębiorstw 50+ w Polsce. Do tak istotnego pogorszenia wyniku finansowego netto przyczyniły się nie tylko malejące zbyt wolne w stosunku do spadku przychodów ze sprzedaży koszty, lecz także wynik na działalności finansowej, który wyniósł minus 3,1 mld zł. Jak sygnalizuje GUS, to przede wszystkim efekt ujemnego salda różnic kursowych.

Wszystko to odbiło się na sytuacji finansowej firm średnich i dużych, pogorszyła się relacja kosztów do przychodów. Znacząco spadła rentowność sprzedaży netto – do 3,2%. Jednak w tej niekorzystnej sytuacji udaje się firmom utrzymać gotówkową płynność finansową na wysokim poziomie 32,7%. Udało im się także kontynuować, co prawda na nieco niższym poziomie, inwestycje. Wyniosły one w I kwartale 2013 r. 17,1 mld zł, w cenach stałych tylko o 1,6% mniej niż w I kwartale 2012 r.

Jednak nie wszystkie sektory gospodarki utrzymały zeszłoroczny poziom inwestycji. Poważne spadki nakładów na inwestycje nastąpiły w sektorze zakwaterowania i gastronomii, w handlu, w sektorze dostawy wody, w gospodarce ściekami i odpadami, a także w górnictwie. Trudno się dziwić, bowiem w tych sektorach w I kwartale ubiegłego roku były realizowane duże inwestycje. Spadek w tym roku jest więc efektem nie tyle ograniczeń wynikających z osłabienia gospodarczego i obaw przed jego konsekwencjami, ile zrealizowania inwestycji w poprzednich latach czy też roku.

Obraz sektora przedsiębiorstw średnich i dużych, jaki rysuje się po I kwartale 2013 r., pokazuje bardzo trudną sytuację firm, które amortyzują ją nie obniżeniem wynagrodzeń czy akceptacją słabości rynku krajowego. Wręcz przeciwnie – podnoszą one wynagrodzenia mimo spadku przychodów, a także walczą o nowe rynki zbytu.

Zgodnie z opublikowaną informacją z działalności rzecznika praw obywatelskich za rok 2011 rzecznik rozpatrzył 32 343 sprawy, spośród których jedynie dwa przypadki dotyczyły w sposób merytoryczny przedsiębiorców. Sprawy te związane były z zabezpieczeniem środków finansowych wypłacanych beneficjentom funduszy unijnych w perspektywie finansowej na lata 2007–2013 oraz ze skróceniem okresu przechowywania paragonów fiskalnych przez podatników przedsiębiorców.

Posel Piotr Szeliga

W związku z rozpatrzeniem tak nielicznych spraw dotyczących przedsiębiorców w informacji z działalności brak jest odrębnej kategorii lub choćby podkategorii, jak ma to miejsce w przypadku konsumentów, co świadczy o niewielkim zainteresowaniu instytucji rzecznika praw obywatelskich sprawami przedsiębiorców. Powołanie rzecznika praw przedsiębiorców zdaniem Solidarnej Polski zagwarantowałoby wszystkim przedsiębiorcom, w tym także indywidualnym, możliwość realnego dochodzenia swoich praw. Rzecznik strzegłby praw tej coraz liczniejszej grupy społecznej odgrywającej dużą rolę w rozwoju gospodarki.

Z „Raportu o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce” z 2011 r. opracowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości wynika, że w Polsce działa 1,67 mln przedsiębiorstw, z czego większość, ponad 99%, to małe i średnie przedsiębiorstwa. Wkład tych przedsiębiorstw w tworzenie wartości dodanej brutto wynosi około 48,4%, zaś liczba pracujących tym w sektorze stanowi 2/3 ogółu pracujących. Zauważyć zatem można, jak duża jest to grupa społeczna. Celowe zatem wydaje się powołanie specjalnego organu – rzecznika praw przedsiębiorców, który gwarantowałby wzmożoną ochronę interesów przedsiębiorców, szczególnie tych zaliczanych do sektora małych i średnich przedsiębiorstw.

Solidarna Polska będzie głosowała za i popiera skierowanie obu projektów poselskich do dalszych prac legislacyjnych. Uważamy, że nie można zgodzić się z głosami, że jest już wystarczająco dużo różnych instytucji, dlatego że jeżeli już w Sejmie, na etapie tworzenia tych instytucji, zaplanujemy dobrze ich działanie, to te instytucje mogą być skuteczne. A z racji różnych interpretacji i różnych problemów, z którymi dzisiaj spotykają się polscy przedsiębiorcy, Solidarna Polska uważa, że oni w pełni zasługują na to, by mieć swojego realnego rzecznika.

Wicemarszałek Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:

Dziękuję panu posłowi.
Zakończyłmy wystąpienia klubowe.
Do pytań zapisało się 4 posłów.

Czy ktoś jeszcze chciałby dopisać się do listy pytających?

Nie widzę.
Zamykam listę.

Jako pierwszy w celu zadania pytań głos zabierze pan poseł Cychoń.

Posel Marian Cychoń:

Panie Marszałku! Pani Minister! Szanowni Państwo! Z uwagą wysłuchałem wystąpienia pana posła

Borkowskiego i pana posła Gibały i teraz mam problem, jak odnieść się do tych zagadnień.

Zastanawiałem się wcześniej, przy przygotowywaniu tych pytań, czy zamiast tworzyć kolejną strukturę administracyjną w państwie, nie lepiej byłoby dofinansować zasłużone i doświadczone organizacje pozarządowe typu kongregacja kupiecka bądź Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości. Przedsiębiorcy mają znakomitą zdolność do zrzeszania się w tego typu organizacjach i w ramach tychże organizacji wspomagają się wszelką potrzebną pomocą. W jakim celu tworzyć tego typu urząd, skoro w państwie funkcjonuje instytucja społecznego rzecznika praw przedsiębiorców powołana przez uznawaną przez wszystkich przedsiębiorców, cenioną i profesjonalną organizację pozarządową, dodatkowo działalność społecznego rzecznika dofinansowana jest z funduszy Unii Europejskiej?

Czy nie bez znaczenia jest słuszna uwaga głównego inspektora ochrony danych osobowych, który zauważa, że nie jest w interesie państwa tworzenie kolejnej instytucji, która uzyskiwałaby dostęp do chronionych bądź wrażliwych danych osobowych? Jak na tę uwagę zapatrują się projektodawcy? Czy projektodawcy, bo wielokrotnie tutaj mówiono na temat nakładania się kompetencji nowo tworzonych instytucji, brali pod uwagę fakt, że nasze państwo wzbogaca się w ostatnim czasie o niepokojąco dużo urzędów prowadzonych przez różnego rodzaju rzeczników i pełnomocników? Wielokrotnie z tej mównicy padały obawy o nakładanie się kompetencji w poszczególnych tego typu instytucjach. Każde biuro rzecznika, czy to praw obywatelskich, czy to pacjenta, czy to ubezpieczonych, czy to praw dziecka, posiada swoją strukturę, dyrektora biura, wydziały, administrację. Czy stać nas w chwili obecnej na powoływanie kolejnego tego typu urzędu? Czy jest to niezbędne, konieczne?

Oczywiście, pewnie trafi ten projekt pod obrady komisji, gdzie będzie trzeba pochylić się nad tym zagadnieniem. I to tyle, dziękuję bardzo. Dziękuję, panie marszałku. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:

Dziękuję.
Głos ma pan poseł Marek Matuszewski.

Posel Marek Matuszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Na początku miałbym pytanie do posłów wnioskodawców. Jak wiemy, budżet jest cieniutki, nie ma pieniędzy na te zadania, które już są realizowane, i jest duże zagrożenie, czy będą zrealizowane. Pytam panów posłów wnioskodawców jednego i drugiego projektu: Gdzie by zaoszczędzili, który urząd by zlikwidowali? Mówię konkretnie, o którymś urzędzie, bo

Posel Marek Matuszewski

wydaje mi się, że niektóre urzędy są niepotrzebne. A więc pytanie, powtórzę jeszcze raz, brzmi: Gdzie by pan poseł Gibała zaoszczędził, który urząd uznałby za niepotrzebny?

Jak wiemy, rzecznik praw przedsiębiorców miałby być reprezentantem interesów przedsiębiorców w konflikcie państwo – firma. Niektórzy tu mówili, że jest odpowiednie ministerstwo, jedno, drugie, jest jakaś społeczna komórka. Ten rzecznik ma bronić przedsiębiorcy, szczególnie tego mikro- i małego, przed wszelkimi instytucjami państwowymi, które są powołane niby do tego, aby wspomagać przedsiębiorców, a realia życia tych przedsiębiorców pokazują, że jest odwrotnie. Ile było dramatów różnych uczciwych przedsiębiorców? Co się okazało? Firma zbankrutowała, bo urzędnicy państwowi źle interpretowali przepisy. Jak więc można powiedzieć, że urzędy to w zasadzie dobrze reprezentują przedsiębiorców? Nie, w wielu przypadkach, nie mówię, że we wszystkich, ale w wielu przypadkach jest tak, że urzędnicy źle interpretują przepisy prawa, naginają prawo i doprowadzają firmy do upadku.

Tym, którzy się jeszcze wahają co do tego, czy ten projekt jest dobry dla przedsiębiorców, czy nie, powiem o takiej sprawie. Są takie opinie, jest też pewien wykres, który powstał po tym, gdy wśród firm mikro-, małych i średnich został przeprowadzony sondaż. Zdecydowanie tak, zdecydowanie za tym, aby powołać tego rzecznika, jest 39,5%, raczej tak – 27,7%, raczej nie – 15,3%, zdecydowanie nie – 13,3%, nie wiem, trudno powiedzieć – 4,2%. Gdyby było tak dobrze, gdyby przedsiębiorcy czuli się tak bezpiecznie, jak w wielu krajach starej Unii Europejskiej, czytaj Anglia, Niemcy, to na pewno nie byłaby tu potrzebna taka instytucja. Choć nie wiem, czy czasem w tamtych krajach nie ma takich instytucji. To też jest pytanie do pana wnioskodawcy tego projektu.

Wysoka Izbo, na zakończenie powiem, że trzeba zrobić wszystko, aby przedsiębiorcy mogli czuć się w naszym kraju pewnie i bezpiecznie, żeby nie było sytuacji, w której przedsiębiorcy boją się inwestować, wolą trzymać pieniądze na koncie, a gdy pytam: dlaczego nie inwestujecie, oni odpowiadają: panie pośle, tu jest takie prawo, że strach inwestować. Dziękuję uprzejmie.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję.
Pan poseł Piotr Szeliga.

Posel Piotr Szeliga:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ja mam pytania do posłów wnioskodawców. Chodzi mi o to, jak państwo widzieliby strukturę tego urzędu. Czy byłby to sam, umiejscowiony centralnie rzecznik, czy też by-

łyby jakieś delegatury? Czy szacowaliscie, z jakimi ewentualnie kosztami by to się wiązało? Pytam, bo jest kwestia dostępu i na pewno uzbrojenia w narzędzia, w narzędzia skuteczne, tak aby rzecznik realnie wspierał przedsiębiorców.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Pan poseł Cezary Olejniczak.
Bardzo proszę.

Posel Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Szanowna Pani Minister! Moje pierwsze pytanie jest do przedstawiciela rządu, czyli do pani. Jakie jest stanowisko rządu wobec tych projektów? Czy resort gospodarki, który pani reprezentuje, jest za tym, żeby powołać tego rzecznika? A jeśli chodzi o strukturę, to jak państwo to widzą w przypadku rzecznika praw przedsiębiorcy. Czy byłby to centralny urząd, czy delegatury w poszczególnych województwach, czy może jeszcze niżej? To pytanie zadał też mój przedmówca, ale zadał je wnioskodawcom. Wnioskodawcy, jak na razie, przewidują urząd w Warszawie, tu na miejscu z kilkunastoma etatami, czyli w sumie ok. 30 etatów.

Drugie moje pytanie kieruję do wnioskodawców, do przedstawicieli zarówno Ruchu Palikota, jak i Polskiego Stronnictwa Ludowego. W których krajach Unii Europejskiej funkcjonuje instytucja rzecznika praw przedsiębiorców? Chodzi mi o kraje starej piętnastki. A może państwo mają też wiedzę o tych krajach, które wspólnie z nami w 2004 r. wstąpiły do Unii Europejskiej, także tych, które przystąpiły w ostatnich latach, czyli Rumunii, Bułgarii, albo w ostatnim miesiącu, mówię o Chorwacji. Dziękuję, panie marszałku.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję.
Wyczerpaliśmy listę posłów zadających pytania. Pytania kierowane były głównie do wnioskodawców, ale również do przedstawiciela rządu było jedno pytanie.

Bardzo proszę panią minister.
Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki pani minister Grażyna Henclewska.
Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki
Grażyna Henclewska:**

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Chciałabym podkreślić, że misją ministra gospodarki jest two-

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Gospodarki Grażyna Henclewska**

rzenie najlepszych warunków prowadzenia działalności gospodarczej oraz działalność na rzecz przedsiębiorców. Stąd też minister gospodarki sukcesywnie podejmuje działania, które mają na celu zarówno doskonalenie otoczenia regulacyjnego, jak i poprawę instytucjonalnego otoczenia biznesu po to, by te warunki stały się stabilne i sprzyjały rozwojowi, stwarzały klimat do rozwoju przedsiębiorstw. Te działania mają charakter kompleksowy i zacierają przede wszystkim do poprawy systemu tworzenia prawa. To są działania pozalegislacyjne, ale też działania legislacyjne, czyli konkretne ułatwienia, uproszczenia w prawie dotyczącym warunków wykonywania działalności gospodarczej.

Szanowni państwo, wielokrotnie w tej dyskusji powiedziano o tym, jak ważna jest ta przedsiębiorczość. Ja podkreślę, że rzeczywiście jest to siła napędowa rozwoju społeczno-gospodarczego i kluczowy czynnik osiągania konkurencyjności w skali całej gospodarki.

Proszę przyjąć zapewnienie, że te problemy naszych przedsiębiorców są ministrowi gospodarki znane. Bardzo intensywnie pracujemy nad stworzeniem lepszych warunków do rozwoju przedsiębiorczości, szczególnie w odniesieniu do kategorii małych i średnich przedsiębiorstw. Jestem przekonana, że nie tylko imponująco rozbudowana infrastruktura, ale także dialog, dbałość o kulturę dialogu to podstawa tego, żeby przedsiębiorstwa wspierać. Mamy świadomość, że przedsiębiorcy potrzebują wsparcia ze strony polityków, bo brak tego wsparcia może oznaczać dalsze spowalnianie tempa rozwoju. Chcemy dialogu, który będzie angażował również przedsiębiorców. Chciałabym podkreślić, odnosząc się do debaty, odnosząc się do projektów, że na ten temat warto dyskutować, nawet jeśli punkty widzenia w tej sprawie są różne, bo naszym celem jest integracja dla realizacji celów strategicznych, bardzo ambitnych, które sobie stawiamy w strategii Europa 2020. Myślę, że w ramach programu wsparcia rozwoju przedsiębiorstw państwo i instytucje publiczne służą przedsiębiorcom i ich integrują. Szukamy jednak nowej formuły partnerstwa na rzecz przedsiębiorczości i integracji działań, w sytuacji kiedy zmiany na rynku europejskim są tak dynamiczne, kiedy dyskutujemy umowy międzynarodowe – mam tutaj na myśli umowę między Unią a Stanami Zjednoczonymi – kiedy dyskutujemy na temat potrzeby integracji przedsiębiorców, współpracy, bo gospodarka będzie konkurencyjna, jeśli będzie oparta na wiedzy, ale i na współpracy, i o tym, jak współpracować. Chodzi o tworzenie sieci, klastrów itd. Myślę, że o tym obszarze warto rozmawiać i poszukiwać rozwiązań, jak wspierać przedsiębiorców, bo nasz kierunek myślenia jest właśnie taki. Bardzo dziękuję, panie marszałku.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję, pani minister.

Pytania były kierowane również do przedstawicieli wnioskodawców. Bardzo proszę, który z panów zabierze głos?

Pan poseł Krupa jako pierwszy.

Proszę bardzo.

Poseł Łukasz Krupa:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Odniosę się do poruszanych podstawowych kwestii. Pierwsze uwagi mam do wypowiedzi pana posła Maksa Kraczkowskiego z Prawa i Sprawiedliwości. Pytał on, po co ten rzecznik, skoro jest rzecznik praw obywatelskich. Ano po to, że rzecznik praw obywatelskich rocznie ma ponad 30 tys. spraw, a tylko kilka procent z nich dotyczy przedsiębiorców. Różne mogą być powody takiego stanu rzeczy – albo ma tak dużo wniosków, że nie daje rady zajmować się sprawami przedsiębiorców, albo po prostu przedsiębiorcy nie uważają go za ambasadora swoich interesów.

Co do kwestii łączenia kompetencji rzecznika praw obywatelskich i rzecznika praw przedsiębiorców to sprawa jest prosta. My chcemy wyłączyć z kompetencji rzecznika praw obywatelskich zagadnienia dotyczące przedsiębiorców, podobnie jak jest w przypadku rzecznika praw dziecka czy rzecznika praw pacjenta, czy rzecznika praw konsumenta. Wszystkie te grupy są obywatelami i poszczególni rzecznicy nie wkraczają sobie nawzajem w swoje kompetencje.

Pan poseł Kraczkowski mówił również, że zamiast powoływać takiego rzecznika, można by było poprawić prawo, uprościć przepisy, ulepszyć pewne ustawy. Właśnie między innymi po to chcemy powołać rzecznika praw przedsiębiorców. Będzie on miał takie kompetencje, aby to sugerować, przedstawiać swoje przemyślenia czy zebrane na podstawie rozpatrywanych spraw wnioski Wysokiej Izbie w celu albo poprawy obowiązujących przepisów, albo tworzenia nowych przepisów, ale także będzie miał możliwość występowania do właściwych organów o jednoznacznej interpretację obowiązujących przepisów. Chodzi o to, z czym często Sejm sobie nie radzi, i to od lat, to nie tylko Sejm tej kadencji, ale wszystkich innych, między innymi przez rotacyjność, przez zmiany, przez różne podejście do spraw gospodarczych różnych partii. Mógłby to być taki zawór bezpieczeństwa to powołanie rzecznika praw przedsiębiorców, który w ramach swojej działalności konsekwentnie zgłaszałby poszczególne rozwiązania czy uwagi. To byłyby rozwiązania jakieś takie arbitralne, które Wysoka Izba mogłaby brać pod uwagę.

Cezary Olejniczak, poseł z SLD, sugerował, że aby powołanie tego rzecznika miało sens, powinny po-

Posel Łukasz Krupa

wstać oddziały wojewódzkie, a może nawet powiatowe czy gminne. Zaczniemy od tego – i to jest od razu odpowiedź na pytania posła Szeligi z Solidarnej Polski, ale również posła Olejniczaka o to, jaka będzie struktura – że powołamy ten urząd. Około 10 mln to nie jest duży koszt. Do tego za chwilę też się odniosę. Zaczniemy od centralnego usytuowania tego rzecznika. Rzecznik miałby oczywiście pracowników, więc mógłby ich w razie potrzeby wysyłać do poszczególnych regionów Polski, gdzie zbieraliby materiały, rozmawiali czy się spotykali. To by było dużo tańsze rozwiązanie niż powoływanie oddziałów wojewódzkich, całej tej struktury, już nie mówiąc o powiatowych czy gminnych. Poza tym rzecznik praw przedsiębiorców działałby na bazie zgromadzonego materiału zarówno od przedsiębiorcy, który zgłaszałby sprawę, problem, jak i od organów, do których by występował. Większość tych spraw najprawdopodobniej udałoby się załatwić drogą pocztową czy mailową, po prostu w ten sposób. Na pewno nie są niezbędne jakieś wojewódzkie, powiatowe czy gminne oddziały, aby rzecznik praw przedsiębiorców mógł skutecznie chronić interesy przedsiębiorców.

Posel Marian Cycoń z Platformy Obywatelskiej mówił o tym, że może warto byłoby inwestować więcej w organizacje, które już zrzeszają przedsiębiorców. Rzeczywiście działają one bardzo prężnie, ale nie mają takich uprawnień, które mogłyby zastępować zakładane funkcje rzecznika praw przedsiębiorców, a po za tym jest ich tak dużo na terenie naszego kraju, że nie mamy możliwości zwiększenia ich kompetencji czy w jakiś sposób poprawienia ich sytuacji finansowej czy jakiegokolwiek innej bez faworyzowania jednych i dyskryminowania innych. Nie możemy sobie pozwolić na to, żeby wybrać tylko jedną z nich, która będzie zastępowała rzecznika praw przedsiębiorców.

Jeśli chodzi o pytanie posła Platformy nomen omen, czy państwo polskie stać w tej sytuacji na to, żeby zwiększać biurokrację i pozwolić sobie na taki wybieg, to powinienem je potraktować jako retoryczne, bo to Platforma w ostatnich latach zwiększyła administrację o kilkadziesiąt tysięcy. Pytanie o wydatek 10 mln na instytucję rzecznika praw przedsiębiorców, którzy wypracowują ponad połowę produktu krajowego brutto i tworzą 2/3 wszystkich miejsc pracy w Polsce, jest pytaniem, nie chcę mówić, niepoważnym, ale na pewno nie na miejscu.

Było jeszcze pytanie, skąd pieniądze. Mamy w Polsce chociażby służby specjalne, które mają bardzo podobne uprawnienia, a więc CBA, ABW, CBS, i nikt nie zastanawia się, dlaczego instytucje, które pochłaniają ogromne, dużo większe, nieporównywalnie większe środki z budżetu państwa, mają podobne kompetencje. Nikt nie myśli o tym, żeby to racjonalizować, a w przypadku rzecznika praw przedsiębior-

ców mówi się o tym, że będzie to obciążenie dla budżetu. Wystarczyłoby w pewnych kwestiach po prostu sprofesjonalizować rozdmuchaną, nabrzmiałą administrację i ograniczyć ją tam, gdzie jest to możliwe, a środki na rzecznika praw przedsiębiorców na pewno by się znalazły. Nie poruszam już takich tematów, jak ograniczenie finansowania Kościoła czy innych rzeczy, o których wielokrotnie mówiliśmy i które też stanowią realne obciążenie dla budżetu, a nie do końca są racjonalne.

Ostatnie pytanie posła Cezarego Olejniczaka dotyczyło tego, gdzie istnieją podobne urzędy. W Kanadzie istnieje rzecznik praw podatnika, więc podobna instytucja o podobnych kompetencjach. W Hiszpanii są regionalne oddziały właśnie takiego rzecznika praw podatnika. W Szwecji jest instytucja jakby zastępcy naszego rzecznika praw obywatelskich, tam to się nazywa rzecznik ogólny, właśnie do spraw podatnika, który zajmuje się ściśle przedsiębiorcami. Nie wiem, jak to do końca wygląda we wszystkich krajach, natomiast na pewno są to modele, które gdzieś tam funkcjonują.

W naszym kraju jest tak dużo przedsiębiorców, tak wiele podmiotów gospodarczych i stanowią one tak ważny element naszej gospodarki, że poruszanie tutaj takich kwestii, czy za chwilę nie będziemy chcieli iść o krok dalej i, żartobliwie mówiąc, powołać rzecznika praw posłów, łysych czy jakichś innych grup obywateli, jest również nie na miejscu. Grupa przedsiębiorców jest szczególna. W Polsce z wielu powodów naprawdę nie ma sprzyjającego klimatu do prowadzenia biznesu, a przedsiębiorcy są filarem polskiej gospodarki i wymagają szczególnego traktowania. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję.

Głos zabierze kolejny przedstawiciel wnioskodawców pan poseł Krzysztof Borkowski.

Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Dziękuję wszystkim posłom, którzy występowali, za pytania. Chciałbym podziękować również pani minister. Martwi mnie tylko, że pan poseł Cezary Olejniczak złożył wniosek o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu. Chciałbym podziękować tym, którzy rozumieją problem i nie złożyli takiego wniosku.

(Posel Marek Matuszewski: Zapamiętamy ci to.)

Oba projekty nie są doskonałe, trzeba je udoskonalać. Myślę, że będą temu służyć dalsze prace w komisji.

Posel Krzysztof Borkowski

Jeśli chodzi o pytania, które były zadawane, to szkoda, że nie ma pana posła Czerwińskiego, koalicjanta, bo mam dwa zdania wyjaśnienia dla pana posła. Wnioskodawcy, przynajmniej w przypadku tego projektu, który reprezentuję, nie mieli na uwadze tego, żeby tworzyć biurokrację, kolejną biurokrację i silną biurokrację. Wręcz przeciwnie, wnioskodawcy mają na celu nauczenie biurokracji pracować, zmuszenie jej do pracy i do myślenia, a tych, którzy nie chcą pracować albo utrudniają życie przedsiębiorcom, po prostu trzeba odwirować i podziękować im za pracę. Taki jest cel tego projektu. Ponieważ biurokracja jest silniejsza od przedsiębiorców, to przedsiębiorcy nie są w stanie sami sobie poradzić. Dlatego też złożyliśmy taki projekt i sądzę, że w dalszych pracach ten projekt będzie udoskonalony i na pewno nie przyczyni się do zwiększenia biurokracji, a wręcz przeciwnie – ograniczy ją.

Oczywiście można mówić, że trzeba poprawiać przepisy, że trzeba deregulować. Jako wnioskodawcy jesteśmy zdecydowanie za. Mówiłem o tym na początku, ale jeszcze raz powtórzę, także posłowi Olejnikowi, że takie trzy ustawy deregulacyjne zostały uchwalone. Mogę tutaj przytaczać. Zostało przejrzanych ponad 300 różnych ustaw, gdzie szereg przepisów dzięki ministerstwu, ministrowi gospodarki zostało albo wyrzuconych, albo uproszczonych. Można by o tym mówić. Nie chcę do tego wracać. Ułatwiło to życie przedsiębiorcom. Przedsiębiorcy są z tego po prostu bardzo zadowoleni i proszą o następne ustawy deregulacyjne, żeby dalej wprowadzać deregulacje, usuwać bariery, nie tę deregulację zawodów, tylko deregulację przepisów prawa, bo jest to niezwykle ważne.

Gdy patrzę dalej na tę dyskusję, to tutaj kolega przedmówca mówił... Ale odniosę się jeszcze do pana posła Krackowskiego, który pytał, czy nie żal 10 mln. Skąd te pieniądze będą pochodzić? Te pieniądze też będą pochodzić z Funduszu Pracy, na który to fundusz płacą przedsiębiorcy. Nie zawsze te pieniądze są też wykorzystywane, bo później przedsiębiorcy nie mają wpływu na to, na co te środki są wykorzystywane. Tak naprawdę sądzę, że nie będą one obciążać budżetu państwa.

A ile będzie tych środków i w jaki sposób będzie funkcjonowała ta instytucja? W projekcie ustawy jest napisane, że będzie to instytucja, nad którą pieczę i władzę będzie miał Sejm, marszałek Sejmu. To my będziemy decydować, ile środków przeznaczymy, jak zetatyzujemy, czy pójdziemy w dół. Na pewno nie pójdziemy do powiatów. Może połączymy po kilka województw i zrobimy oddziały. Ale dzisiaj, w dobie, kiedy wszędzie jest dostęp elektroniczny, nie ma potrzeby tego biurokratyzować. Powiem tak – też jako poseł koalicji – im bardziej rozwija się u nas elektroniczne nośniki, tym bardziej rozwija się administracja. Ja

tego nie rozumiem, ale można to wszystko uprościć, naprawdę można to uprościć i nie ma potrzeby tworzyć tej administracji.

Jeden z panów posłów, bodajże pan Marek Matuszewski, jeżeli dobrze...

(Posel Marek Matuszewski: Matuszewski.)

Przepraszam, Matuszewski, tak.

...pytał też o to, jak zaoszczędzić. Można zaoszczędzić w różnych miejscach. Mówiłem i jeszcze raz powtórzę: chodzi chociażby o łączenie inspekcji różnego rodzaju, upraszczanie przepisów, ograniczanie liczby urzędników w różnych miejscach. A jest coś takiego, że każdy urząd ma np. swoje laboratoria, urząd celny, inspekcja sanitarna, Inspekcja Weterynaryjna, inspekcja handlowa, czyli Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, i nie zawsze jedni uznają badania drugich. To też jest nie do przyjęcia w dobie, kiedy mamy spowolnienie gospodarcze i kryzys. Mówiono też o różnych instytucjach, które stoją szczególnie na straży prawa. Ale jest coś takiego, jak CBA, CBS i PG, przestępstwa gospodarcze, w Policji. Lepiej nasuwa się pytanie: Kto jest ważniejszy i kto prowadzi działania operacyjne?

Tak że sądzę, że inwestowanie w organizacje branżowe czy zawodowe – jeden z posłów, chyba Platformy Obywatelskiej, zabierał tutaj głos – to też jest dobre rozwiązanie, ale w Polsce jest tak, że te organizacje konkurują między sobą. A jeżeli już pojedą reprezentować nasz kraj gdzieś tam na arenie międzynarodowej, zagranicznej, to tak się pokłóć między sobą, że wszyscy, ci partnerzy za granicą, patrzą, jak to jest. Ale w Polsce później weszła ta demokracja i zaczęliśmy tworzyć ten proces transformacji. Na dzień dzisiejszy te organizacje konkurują między sobą. Dlatego też potrzebna jest instytucja właśnie takiego rzecznika, rzecznika praw przedsiębiorcy, a nie tylko to, żeby reprezentowały nas różne organizacje.

Patrząc generalnie na te przepisy i sytuację, jaka jest, mam nadzieję, że jeżeli uda nam się tę ustawę uchwalić dzięki Wysokiej Izbie i współpracy z Ministerstwem Gospodarki, a myślę, że także z Ministerstwem Sprawiedliwości i innymi ministerstwami, bo ja sobie nie wyobrażam... Wreszcie będzie można wyciągnąć jakieś sankcje wobec urzędników czy nawet tych osób, które pracują w organach wymiaru sprawiedliwości, bo tam też są tacy, którzy po prostu sypią piach w tryby i utrudniają prowadzenie działalności gospodarczej, a wręcz czasem się cieszą, gdy przedsiębiorca nie może zrealizować inwestycji albo nie może zatrudnić kolejnych osób, albo nie może rozwijać firmy. To trzeba po prostu wykluczyć, bo tacy też są i za takie działania powinni ponieść sromotną odpowiedzialność.

Jest coś takiego, jak postępowanie w sprawie i organy sprawiedliwości mogą prowadzić takie postępowanie w sprawie nie wiadomo ile lat. Na przykład firma, jeżeli prowadzi się postępowanie w sprawie,

Posel Krzysztof Borkowski

ma utrudniony dostęp do środków unijnych, banków, kredytów, wszystkiego, działa na bardzo zwolnionych obrotach. Ale za to też powinien ktoś odpowiadać.

Ostatnia sprawa to odpowiedzialność przede wszystkim urzędników skarbowych, komorników, którzy w sposób mało odpowiedzialny czasami blokują konta. Jak ktoś ma pięć kont w pięciu bankach, to potrafią zablokować pięć kont za 2 zł, bo wysła do każdego banku, ale jak ktoś ma jeszcze kredyt wzięty w rachunku bieżącym, to na każdym koncie może mieć po 1 mln i ma, ale nie może wziąć z ani jednego konta ani jednej złotówki, mimo że ma tylko zadłużenie 2 zł, bo ktoś się pomylił i nie zapłacił czegoś tam. Może ktoś tego nie rozumie, ale dzisiaj tak po prostu jest i tak utrudnia to działalność gospodarczą.

Jeszcze jedno: chcę tylko zwrócić uwagę na to, że na dzień dzisiejszy przedsiębiorcy w tym spowolnieniu gospodarczym, a wręcz kryzysie, mają spadek zysków, mają spadek sprzedaży, firmy z ledwością utrzymują zatrudnienie. Ale tutaj mówił pan poseł z Solidarnej Polski, że firmy nie ograniczają wypłat dla pracowników – i to jest dobre zjawisko. Płace realnie nie spadają – i to jest dobre zjawisko. Czyli przedsiębiorcy rozumieją tę sytuację i starają się, rozumieją, że najwyższą wartością jest właśnie człowiek, najwyższą wartością w firmie jest człowiek, i inwestują właśnie w ludzi.

Natomiast jest też takie pytanie, jak się posłucha różnych audycji, a szczególnie reklam, jest też taka informacja i taki podtekst – i to prowadzi inspekcja pracy, która też podlega tutaj marszałkowi Sejmu – jest taka audycja w różnych radiach, gdzie jest podtekst, aby to przedsiębiorca nie oszukał pracownika. Natomiast dobrze by było prowadzić taką audycję i taką reklamę, że najwyższą czy jedną z najwyższych wartości jest praca. Szanuj ją i pilnuj, żebyś miał za nią dobrze zapłacone. Za tę pracę musisz mieć zawsze dobrze zapłacone. A takie kłócenie i nastawianie jednych przeciwko drugim nie zawsze jest dobre.

Tak że jeszcze raz w imieniu wnioskodawców dziękuję bardzo Wysokiej Izbie i bardzo proszę o jak najszybsze procedowanie, a pana marszałka o skierowanie tego do dalszych prac. Jeszcze raz dziękuję też za zrozumienie, sądzę, że ten projekt będzie uchwalony jak najszybciej. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

W jakim trybie, panie pośle?

(Poseł Cezary Olejniczak: W trybie sprostowania.)

Aha, przedstawiciel wnioskodawców źle zrozumiał, myśląc, że składacie państwo wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu.

Proszę bardzo, niech pan sprostuje tę wypowiedź.

Poseł Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Pani Minister! Zadałem pani minister precyzyjne pytanie: Jakie jest stanowisko rządu wobec tych projektów Ruchu Palikota i Polskiego Stronnictwa Ludowego? Rozumiem, że nie jest pani minister uprawniona do udzielenia takiej odpowiedzi na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu.

Odnosnie do wnioskodawców to pan poseł Borkowski po raz kolejny przyznał, że trzeba kraj odbiurokratyzować, czyli łączyć instytucje. Ładnie wymienił pan wcześniej te, które działają na rzecz rolnictwa i wokół przemysłu rolno-spożywczego. Teraz dodał pan jeszcze kontrolne, typu CBA, ABW, Policję, PG w Policji. Czyli z ABW i CBA też powinno się stworzyć jedną instytucję. Sojusz Lewicy Demokratycznej od początku tej kadencji podnosi kwestię likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego, które zostało powołane, zresztą głosami Platformy Obywatelskiej i Prawa i Sprawiedliwości, niepotrzebnie, bo instytucje, które były, czyli wydziały PG w komisariatach powiatowych, jak również Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, wystarczyłyby w zupełności.

Sojusz Lewicy Demokratycznej zgadza się, żeby kraj odbiurokratyzować i ułatwić życie przedsiębiorcom. Instytucje trzeba łączyć, żeby to było jasne i przejrzyste. Tak samo, jeśli chodzi o agencje rolne działające na rzecz przedsiębiorców rolnych i rolników, czyli ARiMR i ARR, powinna być jedna instytucja, a nie dwie. To samo z Agencją Nieruchomości Rolnych. Powinno się ją w końcu zlikwidować, a tę ziemię, którą trzeba, sprzedać rolnikom, a pozostałe grunty przekazać samorządom, które wiedzą, jak gospodarować tą ziemią, komu ją ewentualnie sprzedać, wydzierżawić lub dać w użyczenie. Dziękuję bardzo, panie marszałku.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję.

W trybie sprostowania?

(Poseł Marek Matuszewski: Tak, wymieniono moje nazwisko.)

Proszę bardzo.

Poseł Marek Matuszewski:

Chciałbym podpowiedzieć panu posłowi Borkowskiemu, a jednocześnie tak przy okazji powiedzieć panu posłowi Olejniczakowi, że nie likwidowałbym CBA. Jeżeli chodzi o ARMIR, Agencję Rynku Rolnego, Agencję Nieruchomości Rolnych, to był program Platformy Obywatelskiej, miało się to nazywać: agen-

Posel Marek Matuszewski

cje rozwoju wsi. Natomiast PSL, panie pośle Borkowski, od 6 lat mówi, żeby zlikwidować Inspekcję Weterynaryjną, inspekcję ochrony roślin i IJHARS, san-epid, od 6 lat to mówicie, i stworzyć inspekcję bezpieczeństwa żywności. Panie Borkowski, są pieniądze. Tylko zrealizujcie to.

(*Posel Cezary Olejniczak*: Przecież pan tego nie mówił.)

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Panie pośle, oświadczenia będą za chwilę, może się pan jeszcze zapisać, a teraz proszę sprostować swoją wypowiedź.

Posel Marek Matuszewski:

Rozumiem, panie marszałku, że się pan denerwuje, bo pan jest z PSL. Wszystkiego dobrego.

(*Posel Cezary Olejniczak*: Przesadziłeś trochę, Marek.)

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Panie pośle, przesadził pan i to w sposób znaczny. Nie denerwuję się. Zachęcam pana, żeby zapisał się pan do oświadczeń. Wtedy przez 5 minut będzie pan mógł wygłaszać oświadczenie.

(*Posel Marek Matuszewski*: Pokazałem, gdzie są pieniądze.)

Dziękuję, panie pośle.

Zamykam dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wnioski – bo pan poseł Cezary Olejniczak, prostując źle zrozumianą wypowiedź, nie wycofał wniosku złożonego wcześniej – o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektów ustaw zawartych w drukach nr 1503 i 1504.

Do głosowania nad tymi wnioskami przystąpimy na następnym posiedzeniu Sejmu.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny 46. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Informuję, że zgłosili się posłowie w celu wygłoszenia oświadczeń poselskich.

Jest dwóch posłów – panowie Waldemar Andzel, Krzysztof Jurgiel. I pan poseł...

Czy ktoś jeszcze chciałby się zapisać?

Panie pośle Matuszewski, zachęcamy do zapisania się.

(*Posel Cezary Olejniczak*: Panie marszałku, na pewno będzie chwalił PSL.)

Czy ktoś jeszcze?

Bardzo proszę.

Zamykam listę.

Jako pierwszy oświadczenie wygłosi pan poseł Waldemar Andzel.

Bardzo proszę.

Posel Waldemar Andzel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Moje oświadczenie poselskie jest poświęcone rządowemu projektowi ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych, nad którym głosowaliśmy na obecnym posiedzeniu Sejmu.

Podczas obecnego posiedzenia Sejmu toczyła się ostra dyskusja na temat stanu finansów naszego kraju, w połowie tego roku okazało się bowiem, iż sytuacja finansów publicznych naszego państwa jest katastrofalna.

Co ciekawe, jeszcze na początku roku pan premier wraz z ministrem finansów Janem Vincent-Rostowskim przekonywali nas, że budżet jest bezpieczny, tzn. jest zapewnione bezpieczeństwo Polski i finansów publicznych w 2013 r., oraz pozwoli zapewnić rozwój w 2014 i 2015 r. Sam premier stwierdził, że rok 2013 będzie dużo lepszy niż prognozy pesymistów. Co chwilę padały słowa: bezpieczni, bezpieczeństwo, a teraz okazuje się, że w budżecie brakuje, bagatela, 24 mld zł. Oznacza to, że albo Jan Vincent-Rostowski nie umie liczyć, albo beczelnie okłamał Polaków. Tak wysoka dziura budżetowa w połowie roku jest czymś niedopuszczalnym. Co gorsza, będzie ona rosła nadal. Widać wyraźnie, że obecny rząd nie panuje nad finansami publicznymi. Z takim podejściem długi spłacać będą jeszcze nasze wnuki.

Według posłów z Platformy Obywatelskiej w Polsce wszystko idzie dobrze. Przywołuje się badania statystyczne, z których wynika, że Polska jest krajem mlekiem i miodem płynącym. Czy jednak oznaką zielonej wyspy jest przekroczenie progów ostrożnościowych i zawieszenie niektórych artykułów ustawy o finansach publicznych? A może zadłużenie państwa na ponad 900 mld zł przez nieroztropne zarządzanie finansami państwa?

Podczas 6 lat rządów koalicji PO-PSL oszczędzano szczególnie na słabszych grupach społecznych. Przykładem może być podwyższenie przez ostatnie lata podatku VAT, z którego dochody jednak spadły, a miały wzrosnąć, oraz podwyższenie wieku emerytalnego Polaków do 67 lat zarówno dla kobiet, jak i dla mężczyzn. To skandal. Z drugiej strony rozbudowana została administracja, bardzo często dla działaczy partyjnych z PO i PSL. Jednym słowem powstało państwo nieprzyjazne dla obywateli, wręcz niesprawiedliwe.

Pan premier i minister finansów chwytają się teraz ostatniej deski ratunku, szukając oszczędności w zakresie służby zdrowia, budowy dróg czy obrony narodowej. Obcięcie na przykład, o czym się mówi, 3,6 mld zł w budżecie MON przeznaczonych głównie na zakup sprzętu wojskowego doprowadzi do zapaści polskiej armii i systemu obronnego kraju i odbije się bardzo mocno na nadwątlonym już przemyśle zbrojeniowym. Ogólne cięcia wydatków sięgnąć mają 8,5 mld zł, a deficyt ma się zwiększyć aż o 16 mld zł.

Posel Waldemar Andzel

Dlaczego rząd nie szuka pieniędzy w tzw. głębokich kieszeniach, na przykład w bankach, w których generuje się wielkie zyski, czy w dużych korporacjach finansowych, które także generują zyski, a w niewielkim stopniu rozwijają państwo polskie? Dlaczego oszczędności mają być dokonywane tylko i wyłącznie kosztem biednych? Przypominam, iż od 8 lat nie były waloryzowane kryteria dochodowe dotyczące świadczeń rodzinnych, od 6 lat kryteria dotyczące pomocy społecznej, przez co miliony Polaków są w bardzo trudnej sytuacji życiowej, a w końcu jak je podwyższono, to w stopniu wręcz skandalicznym.

W obecnej niedopuszczalnej sytuacji konieczne jest powołanie komisji śledczej, która wyjaśni, co tak naprawdę dzieje się z finansami i z polską gospodarką. Nie możemy dopuścić, by naród nadal był tak okłamywany przez ministra finansów, którego bez ogródek można nazwać Nikodemem Dyzmą polskich finansów publicznych XXI w. Trzeba skończyć z tym szkodeniem polskiej gospodarki i wszystkim Polakom. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek**Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję.

Głos zabierze pan poseł Krzysztof Jurgiel.

Posel Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Na kongresie Prawa i Sprawiedliwości, który odbył się w aglomeracji śląsko-dąbrowskiej, Prawo i Sprawiedliwość przedstawiło program dotyczący polskiej wsi. Rząd Platformy z roku na rok marginalizuje naszą wieś. Wystarczy wspomnieć, że w latach 2007–2012 wydatki budżetu polskiego na rolnictwo spadły z 12,6% do 8,4%, a w Brukseli premier Donald Tusk negocjował tak twardo, że do 2020 r. polska wieś dostanie w cenach stałych z 2011 r. nie 35 mld euro, ale 28,6 mld euro.

Wysoka Izbo! Nie trzeba kopać leżącego, szkoda czasu. Jestem pewien, że polska wieś mądrze rozliczy rządy PO – PSL przy urnach wyborczych. Dlatego skupię się na pozytywnych rozwiązaniach dla rolnictwa i terenów wiejskich, jakie proponuje Prawo i Sprawiedliwość. Nasz program to dobry program, bo sprawdzony już w praktyce. Naszym głównym celem są: stabilne ekonomicznie, społecznie i ekologicznie rolnictwo oraz zagospodarowanie obszarów wiejskich jako atrakcyjnych miejsc zamieszkania, pracy i rekreacji. Dążymy do zachowania jak największej liczby rodzinnych gospodarstw rolnych, zapewniając im jednocześnie stabilne możliwości funkcjonowania na jednolitym rynku Unii Europejskiej. Polska powinna

być wolna od produkcji rolniczej opartej na uwalnianiu do środowiska genetycznie modyfikowanych organizmów, co pozwoli na wykorzystanie naszej naturalnej bioróżnorodności jako szansy produkcji żywności wysokiej jakości, ekologicznej, konkurencyjnej na rynkach europejskich. Skutecznie należy wpływać na nowy kształt wspólnej polityki rolnej, aby jak najlepiej wykorzystać atuty polskiego rolnictwa w Europie.

Pilne zadania do rozwiązania to wdrożenie programużywiania małych miast, odbudowa lokalnych rynków rolnych, uruchamianie powiatowych i gminnych centrów rozwoju, wsparcie dla zintegrowanych na poziomie lokalnym programów rozwoju działań na terenach górskich, utworzenie narodowego funduszu wspierania pozarolniczej gospodarki na wsi i w małych miastach, uruchomienie krajowego programu edukacji prowadzącego do upowszechniania średniego wykształcenia wśród rolników i mieszkańców wsi, konsolidacja systemu urzędowej kontroli produktów żywnościowych poprzez utworzenie jednolitego urzędu zdrowia publicznego. Konieczne jest też powołanie, z trzech istniejących agencji, agencji rozwoju obszarów wiejskich i doprowadzenie do rozwoju spółdzielni rolników.

W wyniku tych działań musi dojść przede wszystkim do poprawy materialnych warunków rozwoju obszarów wiejskich, przywrócenia mieszkańcom wsi do funkcjonowania w społeczeństwie otwartym, konkurencyjnym, informacyjnym i obywatelskim, włączenia obszarów wiejskich w obieg gospodarki narodowej, zbudowania konkurencyjnego sektora zrównoważonej produkcji rolnej, zagospodarowania obszarów wiejskich jako miejsca do życia, spędzania wolnego czasu, zamieszkania i rekreacji. I motto: Musimy chronić polskie rolnictwo oparte na rodzinie, bo inaczej Polska zginie. Niech ta rada będzie istotna w codziennym działaniu tego rządu, a także wszystkich, którzy są w tym parlamencie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek**Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

I pan poseł Wincenty Elsner.

Proszę bardzo.

Posel Wincenty Elsner:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Rozpoczynamy 4-tygodniowe wakacje sejmowe. Dla mnie to są drugie takie wakacje. Dla wielu z państwa, pracowników, to jest kolejny któryś rok pracy w Sejmie. Dzisiaj chciałbym w imieniu swoim i ugrupowania Ruch Palikota, które reprezentuję, podziękować tą drogą serdecznie wszystkim państwu za wspólną

Posel Wincenty Elsner

pracę, za ten kolejny wspólny, tutaj spędzony, rok. To naprawdę bardzo liczne grono państwa i olbrzymia praca, którą państwo tutaj wykonujecie, często niewidoczna, albo inaczej, może widoczna dopiero wtedy, gdy okaże się, że coś jest nie tak, ale to rzadkość. Dzięki tej pracy możemy tutaj na co dzień żyć i pracować.

Dziękuję również wszystkim pracownikom Domu Poselskiego, także za to, że w atmosferze ogólnego bałaganu w Polsce oni zdążyli na czas i starają się na co dzień nauczyć nas segregowania odpadów.

Dziękuję wszystkim pracownikom sejmowych barów i restauracji, sklepów, punktów usługowych, sejmowych siłowni i sauny, choć przy takiej temperaturze mówienie o saunie brzmi dość egzotycznie.

Dziękuję również wszystkim pracownikom Straży Marszałkowskiej dbającym na co dzień o nasze bezpieczeństwo i porządek tutaj, na terenie Sejmu, pracownikom BOR i wszystkim innym, których nie wymieniałem.

Chciałbym życzyć wszystkim państwu dobrego wypoczynku, niekoniecznie na Karaibach, bo nie liczy się odległość. Niekoniecznie najlepiej wypoczywa się pod palmami, wspaniały urlop można również spędzić na działce lub wśród rodziny. Ja sam spędzam parę dni urlopu na kołobrzeskiej plaży. Twierdzę, że najlepsze, najszersze, najczystsze, najbardziej piaszczyste plaże są właśnie w Polsce, a Bałtyk wygrywa konkurencję z Adriatykiem.

Wszyscy fachowcy od pogody twierdzą, że najbliższe tygodnie będą słoneczne i gorące. Nie wiem, czy można im wierzyć, ale tym razem spróbujemy uwierzyć, że w sierpniu będzie prawdziwe lato. Wszystkiego najlepszego, udanego urlopu.

Panie marszałku, panu również życzę wszystkiego najlepszego. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Oczywiście dołączamy się do życzeń, które składał pan poseł. Wprawdzie obecni tu nie są liczni, bo, zdaje się, jedynie pan poseł Cycoń i ja, ale podzielamy pański punkt widzenia. Życzymy wszystkim wszystkiego dobrego na wakacje.

Proszę bardzo, jako ostatni oświadczenie wygłosi pan poseł Marian Cycoń.

Posel Marian Cycoń:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chcę wygłosić oświadczenie na temat 120. rocznicy urodzin generała brygady Michała Gałązki.

Sąddecka jest regionem bogatym w życiorysy znamienitych patriotów, którzy w różnych latach dołączyli się stopnia generalskiego w formacjach wojskowych. Nierozdzielnie z tym regionem łączą się nazwiska tak znamienitych generałów, jak: Bronisława Pierackiego, Józefa Kustronia, Bronisława Chrusciela, Józefa Gیزی, Jana Berka, Wiktora Krzesickiego, Romana Gozdawy-Kaweckiego, Bolesława Wieniawy-Długoszowskiego, Kazimierza Horoszkiewicza, Jerzego Dobrodzickiego, Franciszka Włada, Zygmunta Zielińskiego czy chociażby ostatnio najwyższego rangą generała wywodzącego się z ziemi sądeckiej śp. Franciszka Gągora.

W roku bieżącym wspominamy 155. rocznicę urodzin generała Zygmunta Zielińskiego, 125. rocznicę urodzin generała Franciszka Włada i 120. rocznicę urodzin generała Michała Gałązki.

Generał brygady Wojska Polskiego Michał Gałązka był synem Józefa i Marii Leśniak. Urodził się w Trzetrzewinie, gdzie mieszkał do lipca 1914 r. Był absolwentem I Gimnazjum w Nowym Sączu. Na Sądecku przebywał jeszcze od stycznia 1919 r. do marca 1920 r., organizując 1. Pułk Artylerii Górskiej.

Podczas I wojny światowej walczył w szeregach 1. Pułku Artylerii Legionów Polskich. Od 1918 r. działał w Polskiej Organizacji Wojskowej na Ukrainie i w korpusie w Bobrujsku. Od lipca do listopada 1918 r. był więźniem bolszewickim w Piotrogradzie. Wziął udział w wojnie 1920 r. w ramach 1. Pułku Artylerii Polowej Legionów – wyprawa kijowska, uderzenie znad Wieprza, bitwa niemeńska.

Podczas kampanii wrześniowej 1939 r. jako dowódca artylerii Armii Modlin walczył od Mławy aż po Lubelszczyznę. 26 września 1939 r. dostał się do niewoli niemieckiej, z której zbiegł. Przez Węgry dostał się do Francji, a w 1940 r. do Anglii, gdzie dowodził artylerią 4. Dywizji Piechoty, a później na Bliskim Wschodzie był dowódcą artylerii 5. Kresowej Dywizji Piechoty.

Po zakończeniu II wojny światowej osiedlił się w Anglii, a następnie w Stanach Zjednoczonych. Był członkiem Instytutu Marszałka Józefa Piłsudskiego. Zmarł w Springfield w Massachusetts, a urna z jego prochami złożona została w kwaterze legionowej na cmentarzu w Zakopanem. Odznaczony został m.in. Orderem Wojennym Virtuti Militari, Krzyżem Niepodległości z Mieczem oraz czterokrotnie Krzyżem Walecznych.

Generał Franciszek Seweryn Wład, dowódca 1. Pułku Strzelców Podhalańskich, 29 listopada 1918 r. z Tadeuszem Kutrzebą został przyjęty do Wojska Polskiego z zatwierdzeniem posiadanego stopnia kapitana i przydzielony do Sztabu Generalnego.

W czasie wojny z bolszewikami służył na stanowiskach sztabowych. W latach 1919–1921 studiował we francuskiej Wyższej Szkole Wojennej w Paryżu. Po jej ukończeniu otrzymał tytuł naukowy oficera

Posel Marian Cycoń

Sztabu Generalnego i przydział do Sztabu Generalnego. 15 października 1926 r. objął dowództwo nad 1. Pułkiem Strzelców Podhalańskich w Nowym Sączu. 18 marca 1927 r. został mianowany dowódcą piechoty dywizyjnej w Kaliszu, a 28 października dowódcą Wielkopolskiej Dywizji Piechoty w Poznaniu. 21 grudnia prezydent RP Ignacy Mościcki awansował go na generała brygady ze starszeństwem z 1 stycznia 1933 r. i pierwszą lokatą w korpusie generałów. W wojnie obronnej 1939 r. dowodził 14. Dywizją Piechoty w składzie Armii „Poznań”. W czasie bitwy nad Bzurą w nocy z 15 na 16 września rozformował dywizję i wydał rozkaz o przebijaniu się oddziałów do Warszawy wraz ze zgrupowaniem generała Tadeusza Kutrzeby. (*Dzwonek*) Generał Wład wraz ze swym sztabem i resztkami 58. Pułku Piechoty postanowił przebijać się przez Bzurę. 17 września jego oddział został zaatakowany ciężkim ogniem artylerii niemieckiej w lasach niedaleko Iłowa nad Bzurą. Generał został ciężko ranny w głowę i zmarł od odniesionych ran. Pochowany został na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie.

Od dnia 26 lipca 2008 r. imię generała brygady Franciszka Seweryna Włada nosi Wielkopolska Szkoła Podoficerska Wojsk Lądowych w Poznaniu. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Oświadczenie pana posła kończy oświadczenia poselskie*).

Informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie zostanie paniom i panom posłom doręczona w druku nr 1579**).

Na tym kończymy 46. posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Porządek dzienny 47. posiedzenia Sejmu, zwołanego na dni 27, 28, 29 i 30 sierpnia 2013 r., został paniom i panom posłom doręczony.

Zamykam posiedzenie. (*Oklaski*)

(*Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską*)

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

**) Teksty interpelacji i zapytań poselskich oraz odpowiedzi na interpelacje i zapytania – w załącznikach nr 1 i 2 do Sprawozdania Stenograficznego z 46. posiedzenia Sejmu.

(*Koniec posiedzenia o godz. 15 min 33*)

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

– punkt 37. porządku dziennego

Poseł Michał Kabaciński
(Klub Poselski Ruch Palikota)

Stanowisko Klubu Poselskiego Ruch Palikota odnośnie do projektu z druku nr 1537

Wysoka Izbo! Klub Poselski Ruch Palikota pozytywnie wyraża się o przedstawionej inicjatywie i będzie opowiadał się za skierowaniem projektu do dalszych prac w komisji.

Poseł Mirosław Pawlak
(Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego)

1. Czy wobec kontrydiktoryjności procesu karnego brak fachowości osób reprezentujących strony procesu nie stworzy nierówności między stronami?

2. Kiedy i w jakich okolicznościach strona nie będzie mogła wystąpić o ustanowienie pełnomocnika z urzędu?

3. Czy w praktyce gwarancyjne znaczenie przepisu art. 51 § 3 K.p.k. jest mało wystarczające?

4. Dlaczego postawiono prosty znak równości pomiędzy pełnomocnikiem w postępowaniu cywilnym (vide: art. 87 K.p.c.) a powodem cywilnym w postępowaniu karnym, gdzie postępowanie adhezyjne ma znaczenie drugorzędne wobec głównego nurtu procesu karnego?

5. Jak można obronić tezę, że osoba godna zaufania to każdorazowo profesjonalista o instytucjonalnych gwarancjach właściwej reprezentacji?

Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

– punkt 38. porządku dziennego

Poseł Michał Kabaciński
(Klub Poselski Ruch Palikota)

Stanowisko Klubu Poselskiego Ruch Palikota odnośnie do projektu z druku nr 1496

Wysoka Izbo! Klub Poselski Ruch Palikota zauważa potrzebę zmiany procedowania, która przyspieszy czas trwania postępowań przed sądem.

W związku z powyższym mój klub poselski jest za dalszym procedowaniem nad tym projektem.

Poseł Mirosław Pawlak
(Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego)

1. Jakiego rzędu kwoty przewiduje się na wdrożenie systemu wspólnej infrastruktury teletechnicznej dla protokołu elektronicznego w sprawach cywilnych i wykroczeniowych?

2. Co legło u podstaw odrzucenia uwag pierwszego prezesa Sądu Najwyższego w kwestii przeprowadzenia konfrontacji lub udostępnienia akt biegłym?

3. Proszę o zaprezentowanie stanowiska Krajowej Rady Sądownictwa co do projektu ustawy.

4. Jak będzie wyglądała kwestia udostępnienia akt i zapisów protokołów w jednostce penitencjarnej?

5. Czy zostały uwzględnione wnioski i postulaty prokuratora generalnego w przedmiocie celowości pisemnego sporządzania uzasadnienia wyroku, co mogłoby uniemożliwić stronie sporządzenie apelacji i sądom II instancji rozpoznanie środka odwoławczego?

Poseł Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska
(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wczoraj wysłuchaliśmy informacji o działalności Sądu Najwyższego w roku 2012. Pierwszy prezes SN pan Stanisław Dąbrowski, zgłaszając postulaty de lege ferenda wobec prawodawcy, wyraził pogląd, że potrzebna jest regulacja dotycząca elektronicznej postaci czynności procesowych. Proponowane zmiany w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia idą właśnie w tym kierunku. Przy tym nie bez znaczenia są tu doświadczenia płynące z praktyki występującej na gruncie postępowania cywilnego, stąd, oczywiście przy uwzględnieniu specyfiki postępowania w sprawach o wykroczenia, odnośne regulacje przybrały kształt podobny do tych, które obowiązują w procedurze cywilnej.

Oczywiście nigdy nie ma sytuacji idealnej, stąd naturalną rzeczą są uwagi zgłaszane do projektu, ale na pewno wprowadzenie do postępowania w sprawach o wykroczenia protokołu w postaci zapisu

dźwięku albo obrazu i dźwięku, czyli protokołu elektronicznego, przyniesie wymierne korzyści, choćby poprzez zmniejszenie liczby dokumentów oraz, na co mam nadzieję, efektywnie skróci czas postępowań sądowych, a także, co oczywiste, obniży koszty ich prowadzenia.

Obawy zawsze istnieją, jak choćby te, że np. odstąpienie przez sędziego od sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku i poprzestanie na uzasadnieniu w formie ustnej na rozprawie może utrudnić stronie sporządzenia środka odwoławczego, choć, jak przekonują autorzy projektu, strona będzie mieć nieskrępowany dostęp do zapisu elektronicznego m.in. w siedzibie sądu.

Takich pytań pojawia się więcej, dlatego niezwłocznie powinniśmy przekazać projekt do dalszych prac, żeby, uwzględniając wszystkie racjonalne uwagi, przyjąć optymalne, rozsądne rozwiązanie.

Oświadczenia poselskie

Posel Kazimierz Gołojuch

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Pozytywna rola kultury w życiu każdego człowieka i każdej społeczności jest niezaprzeczalna. Duże znaczenie ma kultura dla budowania więzi społecznych, dla scalania i ugruntowywania relacji międzyludzkich.

Jan Paweł II w liście do artystów napisał: Artysta nieustannie poszukuje ukrytego sensu rzeczy, z wielkim trudem stara się wysłowić rzeczywistość niewysłowioną.

W naszych małych ojczyznach, jakimi są dla nas rodzinne miasto, gmina czy powiat, odnajdujemy skarbnicę utalentowanych ludzi, którzy tworzą kulturalny dorobek regionu, którzy wyrażają swój talent w malarstwie, rzeźbie lub też poprzez pracę w zespołach muzycznych, orkiestrach, teatrach oraz innych formacjach artystycznych.

Artyści ci żyją wokół nas, ubogacając naszą rzeczywistość. Ich rola dla środowiska lokalnego jest ogromna, dlatego warto poświęcić chwilę, przybliżając ich sylwetki oraz ich działalność.

Podkarpacie i powiat łańcucki to miejsce, z którym swoje życie i twórczość związało wielu artystów. Dzisiaj wymienię jedynie dwoje spośród licznej gromady ludzi kultury i sztuki.

Pierwszą jest Władysława Prucnal – artystka, o której miałem już okazję mówić z tego miejsca, a której sylwetkę przybliżam dzisiaj, gdyż w tym roku obchodziliśmy jubileusz 65-lecia jej pracy twórczej.

Lista wystaw, na których gościły prace pani Władysławy, jest bardzo długa, począwszy od Polski, poprzez Niemcy, Belgię, po Japonię. Długa jest również lista nagród i wyróżnień, którymi uhonorowana została artystka. Przy okazji tegorocznego jubileuszu pani Władysława została wyróżniona odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej” ministra kultury i dziedzictwa narodowego Bogdana Zdrojewskiego za całokształt twórczości artystycznej.

Prace pani Prucnal, zarówno te wykonane w glinie, jak i literackie, skłaniają do artystycznych wzruszeń i zadumy kolejne pokolenia nie tylko mieszkańców naszego regionu, ale także społeczność międzynarodową, ponieważ jak pokazują nagrody i inne dowody uznania, jest to artystka znana i ceniona w całej Polsce, a także w wielu krajach poza jej granicami.

Drugim artystą, człowiekiem, który życie poświęcił kulturze, jest Kazimierz Markowicz. On również w tym roku obchodził jubileusz 65-lecia pracy artystycznej. Jak podaje „Słownik biograficzny powiatu łańcuckiego” pan Kazimierz jest czynnym członkiem trzech orkiestr dętych, z którymi koncertował i koncertuje na terenie regionu i kraju. Pracował w amatorskim zespole teatralnym w Białobrzegach, z którym wystawił ok. 50 przedstawień. Otrzymał indywidualną nagrodę aktorską za rolę młynarza w sztuce Zofii Kossak-Szczuckiej „Gość oczekiwany”. Jest autorem kilkunastu okolicznościowych wierszy i obszernych obrazów z życia. W dowód uznania na wniosek Rady Gminy w Białobrzegach w 2001 r. minister kultury przyznał mu odznakę „Zasłużony Działacz Kultury”. Pan Kazimierz jest również wieloletnim członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej i Rady Sołectkiej w Białobrzegach. W 2004 r. otrzymał Złoty Krzyż Zasługi. Jego nieustający entuzjazm i wielka pasja są inspiracją dla kolejnych pokoleń ludzi związanych z działalnością kulturalną.

Takich artystów, jak pani Władysława czy pan Kazimierz, jest wielu. Artyści ci tworzą historię naszego kraju. Dzięki ich zaangażowaniu w działalność kulturalną sztuka żyje i dostarcza nam artystycznych doznań, ubogacając tym samym nasze życie.

Posel Piotr Szeliga

(Klub Parlamentarny Solidarna Polska)

Oświadczenie w sprawie projektu ustawy o izolacji niebezpiecznych przestępców

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Solidarna Polska opracowała projekt ustawy zakładający możliwość izolowania najgroźniejszych przestępców. Obecny system karny nie spełnia swojej roli, gdyż najgroźniejsi kryminaliści po wyjściu na wolność częstokroć dopuszczają się kolejnych przestępstw.

Solidarna Polska zaproponowała, aby umożliwić orzekanie środków zabezpieczających w postaci izolacji oraz terapii najgroźniejszych przestępców, ponieważ długotrwałe pozbawianie ich wolności nie przynosi efektów.

Ustawodawca staje przed dramatycznym wyborem pomiędzy dwiema kwestiami: bezpieczeństwem niewinnych osób a wolnością przestępców. Wybór powinien być jasny i ustawodawca nie może przysmykać na to oczu.

Solidarna Polska opowiada się za bezpieczeństwem niewinnych osób, ono jest dla nas najważniejsze. Zawsze będziemy stać po stronie zdrowia i życia niewinnych.

Posel Andrzej Szlachta

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Podczas debaty nad sprawozdaniem z wykonania budżetu państwa za 2012 r. zadałem ministrowi finansów pytanie w sprawie części oświatowej subwencji ogólnej. Stwierdziłem, że kwota 39 mld nie pokrywa rzeczywistych potrzeb wynikających z zadań oświatowych samorządów. Powiedziałem, że 1200 polskich gmin musiało uzupełniać dochody pochodzące z subwencji i dotacji o ponad 20% z dochodów własnych. Największe dofinansowanie oświaty wystąpiło w miastach na prawach powiatu, średnio o 29%. Zadałem pytanie: Czy rząd przeprowadzi kompleksową analizę rzeczywistych potrzeb finansowych samorządów w zakresie zadań bieżących w oświacie?

W odpowiedzi na moje pytanie podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Maciej Jakubowski stwierdził: „Pan poseł stwierdził w pytaniu, że to finansowanie w ostatnich latach się zmniejsza...”. Ponieważ pan minister źle zrozumiał moje pytanie, gdyż nie twierdziłem, że finansowanie oświaty w ostatnich latach zmniejszyło się, proszę ponownie o udzielenie odpowiedzi na pytanie zadane podczas debaty budżetowej.

Polskie samorządy oczekują nowego podejścia do naliczania subwencji oświatowej. Uważają, że po wielu latach należy zmodyfikować algorytm wyliczania subwencji oświatowej.

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Po 10 latach od wejścia do Unii Europejskiej można stwierdzić, że polskie przedsiębiorstwa i rolnicy oferujący towary na Zachodzie napotykają różnego rodzaju trudności i bariery.

Przed wszystkim Polska stała się montownią, w naszym kraju brakuje globalnych, prężnych firm wyposażonych w centra badawczo-rozwojowe. Polskie przedsiębiorstwa korzystają z znikomym zakresie z efektu skali, który pozwala obniżyć koszty nawet do 20%. Z efektu skali skorzystały natomiast takie kraje jak Niemcy czy Francja, które po likwidacji granic miały znaczną przewagę ekonomiczną, zalewając rynek krajów nowej Unii towarami.

To musiało doprowadzić do upadku rodzinnych, polskich firm, które nie były w stanie konkurować

z europejskimi gigantami, a skutkiem tego była i jest utrata miejsc pracy i masowa emigracja młodych, wykształconych rodaków.

Nasz rynek jest zdominowany przez towary z importu, a to nie powoduje wzrostu PKB i nie wspiera rodzimego rynku pracy. Nierzadkie są przypadki, że zachodnie koncerny o dużym kapitale, chcąc wejść na nasz rynek, przez kilka lat sprzedają swoje towary poniżej kosztów, aby zlikwidować konkurencję. Hipermarkety unikają płacenia w Polsce podatków i transferują swoje dochody za granicę. Polskie patenty sprzedawane są najczęściej zagranicznym korporacjom, bo polskich przedsiębiorców na ich zakup nie stać.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Opisane zjawiska nie powinny występować w tak dużej skali, pod warunkiem że nasz kraj miałby dobrego gospodarza.

Posel Jan Ziobro

(Klub Parlamentarny Solidarna Polska)

Oświadczenie z okazji 69. rocznicy wybuchu powstania warszawskiego

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Ministrowie! Zwracam się do państwa z okazji 69. rocznicy wybuchu powstania warszawskiego.

Już za kilka dni (1 sierpnia 2013 r.) będziemy obchodzić kolejną rocznicę jednego z największych i najkrwawszych polskich powstań w historii naszego narodu. Powstanie warszawskie trwało od 1 sierpnia 1944 r. do 3 października 1944 r. Było to największe wystąpienie zbrojne przeciwko okupującym Warszawę wojskom niemieckim zorganizowane przez Armię Krajową w ramach akcji „Burza”. Powstanie łączyło się z ujawnieniem i oficjalną działalnością najwyższych struktur Polskiego Państwa Podziemnego.

Powstanie warszawskie przyniosło około 200 000 zabitych mieszkańców Warszawy oraz około 15 000 poległych żołnierzy Armii Krajowej. Warto podkreślić, iż powstanie warszawskie było także aktem wrogości ze strony Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, który nie przyszedł z pomocą wykrwawionej Warszawie. Przez propagandę radziecką było ukazywane jako niepotrzebna ofiara narodu polskiego. Jednak dzisiaj należy podkreślić, iż prawdopodobnie, gdyby nie powstanie warszawskie, nie byłoby dzisiaj niepodległej Rzeczypospolitej.

Oddajmy dzisiaj cześć i chwałę poległym żołnierzom oraz cywilom, którzy oddali swe życie na ołtarzu wolności Polski.

Porządek dzienny

46. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 23, 24, 25 i 26 lipca 2013 r.

1. Drugie czytanie poselskiego projektu uchwały o zmianie uchwały w sprawie powołania i wyboru składu osobowego Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw deregulacyjnych (druk nr 1524) – głosowanie.

2. Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych (druki nr 1130 i 1559).

3. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów (druki nr 827 i 1531).

4. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym oraz ustawy Prawo wodne (druki nr 1126, 1554 i 1554-A).

5. Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarzy i położnej (druki nr 1354 i 1544).

6. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne (druki nr 1324 i 1527).

7. Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych (druki nr 1510 i 1560).

8. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o cudzoziemcach (druk nr 1526).

9. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych (druk nr 1575).

10. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o świadczeniu odszkodowawczym przysługującym w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą (druk nr 1499).

11. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (druk nr 1576).

12. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2012 r. wraz z przedstawioną przez Najwyższą Izbę Kontroli analizą wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej w 2012 r. oraz komisyjnym projektem uchwały w przedmiocie absolutorium (druki nr 1414, 1457, 1562 i 1562-A).

13. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o przedstawionej przez prezesa Rady Ministrów „Informacji o poręczeniach i gwarancjach udzielonych w 2012 roku przez Skarb Państwa, niektóre osoby prawne oraz Bank Gospodarstwa Krajowego” (druki nr 1413 i 1485).

14. Sprawozdanie z działalności Narodowego Banku Polskiego w 2012 roku (druk nr 1411) wraz ze stanowiskiem Komisji Finansów Publicznych (druk nr 1484).

15. Sprawozdanie z działalności Najwyższej Izby Kontroli w 2012 roku (druk nr 1462) wraz z opinią Komisji do Spraw Kontroli Państwowej (druk nr 1556).

16. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Ordynacja podatkowa (druki nr 1515, 1587 i 1587-A).

17. Przedstawiony przez prezesa Rady Ministrów dokument: „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2012 r.” (druk nr 1412) wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki (druk nr 1480).

18. Pytania w sprawach bieżących.

19. Informacja bieżąca.

20. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych (druki nr 1575 i 1600).

21. Informacja o działalności Sądu Najwyższego w roku 2012 (druk nr 1387) wraz ze stanowiskiem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druk nr 1466).

22. Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (druk nr 1525).

23. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (druk nr 1577).

24. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy (druk nr 1538).

25. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Drugiego Protokołu Fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci, przyjętego w Nowym Jorku dnia 15 grudnia 1989 r. (druki nr 1408 i 1528).

26. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Protokołu nr 13 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego zniesienia kary śmierci we wszystkich okolicznościach, sporządzonego w Wilnie dnia 3 maja 2002 r. (druki nr 1409 i 1529).

27. Sprawozdanie Komisji do Spraw Unii Europejskiej o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie uznania projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów za niezgodny z zasadą pomocniczości (druki nr 1567 i 1568).

28. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1566 i 1598).

29. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1564 i 1594).

30. Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1565 i 1581).

31. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym (druki nr 1513 i 1546).

32. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy (druki nr 909, 1481 i 1481-A) – trzecie czytanie.

33. Głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie informacji ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej dotyczącej realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Program ochrony brzegów morskich” w 2012 r. (druki nr 1299 i 1394).

34. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego (druk nr 1439) – kontynuacja.

35. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1441) – kontynuacja.

36. Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 1606).

37. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego i ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (druk nr 1537).

38. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (druk nr 1496).

39. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy (druk nr 1503).

40. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców (druk nr 1504).

41. Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w 70 rocznicę buntu więźniów w niemieckim, nazistowskim Obozie Zagłady w Treblince

42. Sprawozdanie Komisji Gospodarki o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych (druki nr 1082 i 1603).

43. Powołanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli (druki nr 1595 i 1602).

Obecni posłowie *według załączonej do protokołu listy obecności*

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU: redakcja i skład – Sekretariat Posiedzeń Sejmu, druk – Wydawnictwo Sejmowe. Nakład 41 egz.

PL ISSN 0867-2768. Cena 4,10 zł + 5% VAT

